

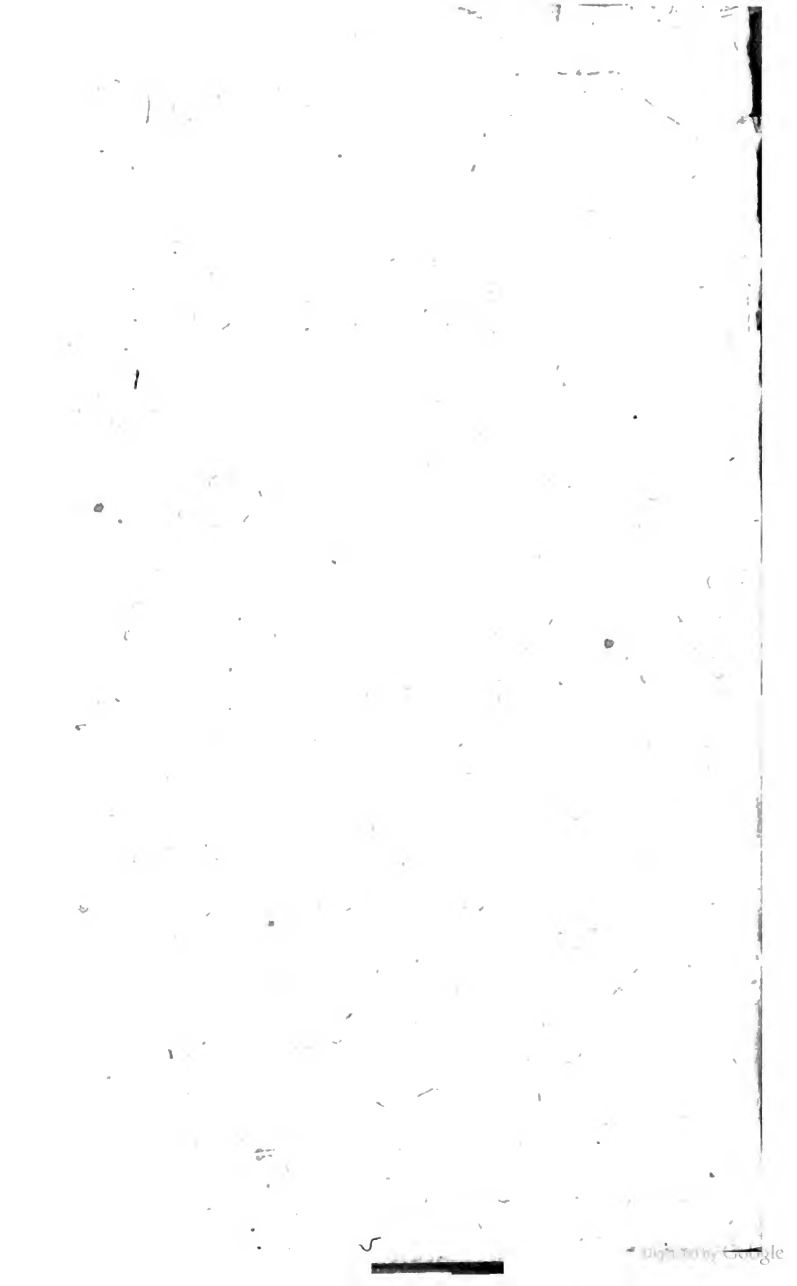
**DISCURSUS DE
HOMICIDII
DOLOSI ET
VOLUNTARII
ATROCITATE, IN...**

Johann Hering

X1X 01462

DISCURSUS DE
HOMICIDII
DOLOSI ET VOLUN-
Tarii ATROCITATE,

Inprimis juxta secretiorem intellectum hi-
storiae de FRATRICIDIO KAINI
ET SANGUINE CLAMANTE HABELIS,

ex Genes. cap. 4. petita & Patrum, Theologorum,
Rabbinorum, Jurisconsultorum ac Politicorum
tractatibus illustrata, unâ cum

QUÆSTIONE:

Num princeps delictum capite puniendum sive pœ-
nam sanguinis inmutare aut prorsus re-
mittere possit?

Authore

JOH. HERINGIO,
CAPIT. BREM. SYND.

S. Andrea

Gella Valle

BREMÆ venalis apud Georg. Mertens,
excusit typis Villerianis. A.D. MDCXXXII.

*Amplissimis, clarissimis, prudentissi-
mis, doctissimis ac spectatissimis
viris,*

**DNN. CONSULIBUS,
PROCONSULIBUS ET SE-
NATORIBUS CIVITATIS BRU-
NOPOLITANÆ,**

*Dominis ac Patoribus suis pl. honorandis per-
petuam felicitatem.*

Quam mira & sancta res sit, non
modo totius & magni istius mū-
di fabrica, quæ uno nomine *μερό-
νομον* dicitur: sed etiam præ o-
mnī creatura à Jehova electus ac dilectus Ho-
mo, quem *μικρόνομον* seu parvum mundū &
ipso cælo digniorem vocant, cunctis notum
& à S. Chrysostomo, aliisque notatum est. (a)
E contrario se ipsum vel de proximis *unicum*
homunculum offendere, lædere ac vulne-
rare, nedum penitus è medio tollere, quàm
dirum

(a) Georg. Wicel. in postil. lat. super Domin. 2. advent.
post princ. Osw. Crollio pref. admon. in Basil. Chym. pag.
50. & cat. And. Dalnero in tract. de jure hominis. Joh.
Rud. Camerar. cent. 1. memorab. medic. partic. 75. cum
seqq. Matth. Martin. in lex. philol. in pref. & verb. Homo.

dirum ac durum, omnique ab humanitate alienum factum exultat, quis non intelligit; imò si hoc tantum nefas est, quantum scelus dixeris fore, si quis magnatum aut judicum, aliorumve pacis bellicque tempore vel in persecutionibus ecclesiæ non *tres, decem aut viginti*; sed aliquot *millia*, promiscui sexûs, ætatis ac dignitatis hominum, variis injuriæ, damni, cruciatûs & mortis generibus adfecerit? Longè tamen majus peccatum censetur ejus, qui Corpus in vivis quidem aut fere intactum relinquit, vel postquam illud satis adflixit, idem proffus dat internecioni: sed subtilissimam ac pretiosissimam simul *Animam* falsâ religione inbuit, sicque totum hominem perdit. De his omnibus exempla antiquissima habemus in *Veteri Novoque testamentis*, quot apud *Judeos* inlegitimè fuerint interemti. *Græcæ & Romanæ* deinceps historiæ, quæ non *Tyrannorum* exhibent monstra; quot homines *Christianos & Ethnicos* unâ sæpè horâ, die, mense & anno prædictis modis crudelissimè vexaverint? Quid dicam de *Hæreticis*, omni ævo repertis, quorum prolixum catalogum sacri profanique scribtores reliquerunt? Quas clades etiam reipublicæ Christianæ adtulit *Turca*, tam armis, quàm

quàm sectâ Muhammedanâ ? Quæ non
 mala in Indiis & Belgicis provinciis *Hispanus*
 cum suis ministris perpetravit ? Imò quos
 fructus cum suis adseclis & emissariis ubi-
 que dedit dabitque *Anti-Christus*, & quæ
 non ipsius causâ vel instinctu, per tot se-
 cula respectu corporum, animarum, ho-
 norum & bonorum insidiæ, injuriæ, tor-
 menta, cædes & damna sequuta sunt in
 Italia, Gallia, Hispania, Anglia, Hi-
 bernia, Belgio, Bohemia, Ungaria, Po-
 lonia, Dania, Suecia & dulcissima patria
 nostra Germania ? Duo vel tria saltem
 lustra recentiora si quis hodiè perlustrave-
 rit, ô qualem malorum cumulum inve-
 niet ! Animus sanè horret, ea mecum
 volvere, nedum scribere aut dicere ; ut
 prisca & illis proxima omittam exempla,
 quorum pleni sunt libri historicorum, &
 calculum ex parte posuit, inconstans ipse-
 met, cætera adprimè doctus Lipsius. (b)
 Et nihilominus dicendum aut musitan-
 dum non est : Papa, vel alii quid faciant ?
 etiamsi innumerabiles populos ante vitæ
 terminum vel prorsus in gehennam cater-
 vatim & secum præcipitaverint, (c) Quæ

* 3

& a-

(b) in libel. de Constant. cap. 20. 21. 22. 23. 24. (c) ex
 can. 6. dist. 40. cum can. 17. can. 9. q. 3. Pruckman. de re-
 gal. seu in §. soluta potestas cap. 2. num. 4. & 5.

& alia flagitia licet ipsi homines præ metu
rarò aut nunquam in lucem clarâ voce pro-
ferrent; attamen Deus eorum suspiria, gemitus
& lacrymas exaudiret. Imò Lapis è pariete
& rudimentum è Ligno pro iis clamar-
rent, juxta prophetam: (d) velut Stefichorus
olim dicebat, ore quasi semiclauso, Cicadas
(adde coaxantes Ranas, non tamen eas,
quas Joannes theologus describit (e) quæve tantorum
malorum causa sunt, verum infelici successu)
in campis sonare tyrannorum scelera & querelas
in coelum perterre. (f) Hæc omni ferè seculo usum suum
habuerunt, quò gens quælibet talia persensit,
& eo vix revolutò nova rerum facies subinde adparuit.
Moderna tantum, sed in nullo genere moderata
(quodcunque elegeris) in stillo & magis ad ruminandum
cuilibet relinquo, quàm ut ejusmodi odiosa,
tristia & periculosa, publice, privatimque
contingentia, longâ serie recenscam; in primis cum
Actores prope omnes nunc velint esse in funesta
& ultima hac tragædia, nullus emendator aut mediator;
imò ubi compositionis media supersunt, vel quis
DEI consilium & vindictam mutare

(d) *Habat. 2. vers. 10.* (e) *Apocal. cap. 16. vers. 13. 14. 15. 16.* (f) *Epigram. vers. Job. Heidsfeld. in sphing. theol. philos. cap. 4. p. m. 84.*

care potest? (g) Durante igitur extrema mundi malitia, ego cum meis & bonis omnibus, sæpè cogitavi illud Salomonis aut Philonis dictum: *Melior est sapientia, quàm vires; & vir prudens, quàm fortis.* Audite ergo Reges ac Judices terræ discite, qui continetis multitudines & placetis vobis in turbis nationum. Data est vobis potestas ac virtus ab altissimo, qui interrogabit opera vestra & cogitationes scrutabitur: Quoniam cum essetis Ministri regni illius, non rectè iudicastis. Horrendè & citò apparebit vobis durissimum Dei iudicium, qui est omnium dominator, nec ullius personæ magnitudinem respicit. Humili potius conceditur misericordia: potentes autem potenter tormenta patientur & fortioribus instat fortior cruciatio. (h) Quantum enim onus conscientie est, tot homines in privato & sine ullo discrimine in exilium vel ad carcerem, crucem, ignem, aliamve mortem & desperationem usque mittere; imò injusta bella movere & multos per annos continuo gerere! ut omittam, quos lingua, animo & calamo lædunt ac eà ratione interficiunt, quod in decalogo nostro uberius explicatur.

Hæc ansa in genere fuit hujus de Habelitici sanguinis clamore & Kainico fratricidio

*

†

con.

(g) arg. Sapient. cap. 9. v. 13. cap. 12. v. 12. & seqq. cum Rom 9. v. 19. (h) lib. Sapient. cap. 6. junct. al. vers.

14 in fin. C. de judic.

conceptæ scriptionis: sed specialis causa ad-
cessit, quod fratrem, Phryfico dictum no-
mine *Edzardum*, in Belgio habuerim, qui
postquam in arte pictoria & mathematicis, nec
non militaribus rebus optimos fecerat pro-
gressus, ibi in generosi Dn. *Wilhelmi Comitis*
Nassovici gratiam singularem & ad officia que-
dam venit: utroq; autem modo sibi suisq;
honorem & apud plerosque fidem ac amo-
rem conciliavit; nisi quod eum in medio æ-
tatis flore & hunc benè inceptum cursum
sceleratæ manus duorum *Nobilium* (en no-
bile factum! quorum nomina juxta ver-
bum divinum, ut in *libro vitæ* delenda, ita
quoque in codice *naturæ & doctrinæ* omitten-
da sunt, nisi promeritas sustinuerint pæ-
nas aut seriam ac singularem egerint pæni-
tentiam & tam Dei quàm Proximi respectu
iniverint reconciliationem) *Hensdæ* in fini-
bus Brabantia ante triennium abstulerint,
dum initio eum calumniis onerârunt, post-
ea ex composito adgressi, quamquàm majore
ex parte ab ipso uno masculè defensum le-
thaliter vulnerârunt, quâ occasione eheu!
piis tamen ad authorem dominumque vitæ
& mortis (i) precibus ac suspiriis fufis tan-
dem obiit, & ibidem in templo honorificè
sepultus est. Nos fratres & soror, nec non ma-
ter,

(i) *Sapien. 16. v. 13. cum I. Reg. 2. v. 6. 7. 8.*

ter, agnati & amici omnes, quamvis innocentem hunc sanguinem vindicare voluerimus, attamen, quia Rei ilicò transfugæ facti, tum nostra ipsorumque Patria & Locus cædis procul remotus fuit, motusque Bellici in universa Germania perdurârunt, neve majores aut prorsus inanes Sumtus faceremus; imò ne humanum Judicium plus minusve unicuique partium tribueret, rem totam summo & omniscio Deo commisimus, cujus sententiæ effectus illi in hóc & futuro seculo effugere nequeunt: sed cum pessimo Kaino similes, si non easdem pænas sustinere coguntur, quas in præsentis discursu satis abundè me delineasse confido: ut si libellus ad istorum manus pervenerit, utriusque delicti, tam ipsius *Homicidii* quàm nobis bonisque omnibus illatæ *Injurie* atrocitatem agnoscant, quale crimen sit, è *Mundo* pretiosissimam Dei creaturam, ab *Ecclesia* Christi membrum, è *Republica* particulari civem, in Germania velut communi *Patria* popularem, de *Militia* socium, inque *Urbe* ista peregrinum & aliàs orphanum, è *Familia* autem nostra fratrem, agnatum, amicum, & quidem tam subdolè tollere!

Vobis autem (viri amplissimi, doctissimi & prudentissimi) hoc, quidquid est opusculi, inscribere candido volui animo. Non
solum

solum enim ducatus *Brunsvicensis*, in quo
facultatum mearum partem, à militaribus
& malitiosis hominibus semi-hominibus
relictam possideo: sed & civitatis vestræ dul-
ce nomen me eò permovit; cujus quoque
cives in *Academiis* convictores & amicos habui
non-paucos; imò in qua reverendus *Dn. Jo-*
hannes Wagenerus, agnatus meus, satis multos
per annos Superintendentis officium *Eccle-*
sasticum, & quidem ad extremum usque vi-
tæ terminum sustinuit; cum ejus tam *Dn.*
Successorem & Collegas, quam ex ordine *Con-*
sulari & Senatorio plures nuper expertus sum
benevolos; quemve ego vicissim erga *Rem-*
publicam & Scholam vestram (ex qua etiam
quidam meorum *popularium* doctiores pro-
dierunt) tunc animum adfectumque habu-
erim, reipsâ ostendi, ostensurusve quam
prænum melior occasio advenerit. Pergi-
te igitur in omni humanitatis genere, nec
non ejusmodi calumniatores & homicidas
summo mecum odio habete; inprimis au-
tem contra persecutores ac hostes religio-
nis regionisque publico sunà cum cæteris
& quocunque modo fortiter pugnate, ut
tandem in societate humana pax honesta se-
curaque redeat & utriusque fidei turbato-
res dignas pœnas incurrant. *Victus namque*
severiori coercitioni subjiciendus est: Vincens au-
tem

tem possidebit hæc , scilicet ibi præmissa ac promissa , de ultimo rerum statu ; nempe Cælo , Terra , Civitateq; nova & sancta , Deique Tabernaculo & Populo , à cujus oculis abstergendus sit omnem Lacrymam , nec ulterius Dolor , Luctus , Clamor & Mors remansura : sed omnia nova & vera , sitientique de fonte Aquæ vivæ potus præstò & gratis esse debeant. Ero illi Deus , & ille erit mihi Filius , pergit Jehova. At Timidis , Incredulis , Homicidis , Fornicatoribus , Veneficis , Idololâtris , Mendacibus , aliisque Peccatoribus & Abominandis paratum est stagnum ardens igne & sulphure , quod Mors secunda dicitur. (k) Dux igitur viæ superiunt , Penitentia & Moderatio , illæque seriæ ac continuæ ; quibus nisi incedant adversarii , actum erit. Non est sanè verus imperator aut rex , qui adigit ad ea , quæ nec animo , nec corpore adprobamus ; quam sententiam vetustus Indorum philosophus Calanus Alexandro Magno fortiter expressit. (l) Tollantur ea docendo magis , quàm jubendo ; monendo , quàm minando. (m) Exquisitor enim quæque crudelitas magis illecebra est sectæ. (n) Imò

(k) Apocalyps. cap. 21.

(l) in lib. Philon.

(m) Augustin. epist. 65.

(n) Tertull. in apol.

cap. ult.

solùm enim ducatûs Brunsyvicensis, in quo
facultatum mearum partem, à militaribus
& malitiosis hominibus semi-hominibus
relictam possideo: sed & civitatis vestræ dul-
ce nomen me eò permovit; cujus quoque
cives in Academiis victores & amicos habui
non-paucos; imò in qua reverendus Dn. Jo-
hannes Wagenerus, agnatus meus, satis multos
per annos Superintendentis officium Eccle-
siasticum, & quidem ad extremum usque vi-
tæ terminum sustinuit; ruin ejus tam Dn.
Successorem & Collegas, quam ex ordine Con-
sulari & Senatorio plures nuper expertus sum
benevolos; quemve ego vicissim erga Rem-
publicam & Scholam vestram (ex qua etiam
quidam meorum popularium doctiores pro-
dierunt) tunc animum adfectumque habu-
erim, reipsâ ostendi, ostensurusve quam
primum melior occasio advenerit. Pergite
igitur in omni humanitatis genere, nec
non ejusmodi calumniatores & homicidas
summo mecum odio habere; inprimis au-
tem contra persecutores ac hostes religio-
nis regionisque publico s unâ cum cæteris
& quocunque modo fortiter pugnate, ut
tandem in societate humana pax honesta se-
curaque redeat & utriusque fidei turbato-
res dignas penas incurrant. *Victus namque
severiori coercitioni subjiciendus est: Vincens au-*
tem

tem possidebit hæc , scilicet ibi præmissa ac præmissa , de ultimo rerum statu ; nempe Cælo , Terra , Civitateq; nova & sancta , Deique Tabernaculo & Populo , à cuius oculis abstersurus sit omnem Lacrymam , nec ulterius Dolor , Luctus , Clamor & Mors remansura : sed omnia nova & vera , sitientique de fonte Aquæ vivæ potus præstò & gratis esse debeant. Ero illi Deus , & ille erit mihi Filius , pergit Jehova. At Timidis , Incredulis , Homicidis , Fornicatoribus , Veneficis , Idololâtris , Mendacibus , aliisque Peccatoribus & Abominandis paratum est stagnum ardens igne & sulphure , quod Mors secunda dicitur. (k) Dux igitur viæ superiunt , Penitentia & Moderatio , illæque seriæ ac continuæ ; quibus nisi incedant adversarii , actum erit. Non est sanè verus imperator aut rex , qui adigit ad ea , quæ nec animo , nec corpore adprobamus ; quam sententiam vetustus Indorum philosophus Calanus Alexandro Magno fortiter expresfit. (l) Tollantur ea docendo magis , quàm jubendo ; monendo , quàm minando. (m) Exquisitor enim quæque crudelitas magis illecebra est sectæ. (n) Imò

(k) Apocalyps. cap. 21.

(m) Augustin. epist. 65. cap. ult.

(l) in lib. Philon.

(n) Tercull. in apol.

Imò religionis mutatio, nedum coactio omnium in republica malorum causa solet esse; & ob eam simul belligerare, infelix semper à piis & prudentibus habitum. Quare modesta religio Principi ac Subdito convenit : (o) tum fides suadenda est, non imperanda (p) idque tam ex lege S. S. Scriptionis, quam more primitivæ Ecclesiæ. Videmus similia in fidibus; si quæ discrepat, non abtrumpimus statim, sed paulatim reducimus ad concen- tum : in fide cur non idem fieret? Imò ignorare mihi sese & naturam cœlestem videtur, quisquis eam premi, nedum opprimi posse putaverit. (q) Vel sanè ἀπολείναι μὲν θύναται, βλάψαι δὲ οὐκ h. e. Occidere quidem possunt, sed non lædere, verbis Stoici, (r) nedum Christiani. Summus ergò Rex Regum & Exercituum, unicusque Dominus Conscientiarum Deus erit rogandus, ut hōc miserabili & ultimo ævo, aut ipsorum dissidentium animos sanet & pertinaciam tollat, aut sublimiora capita benignos mitesque faciat. Sit Fervor eorum cum Prudentia, Severitas cum Clementia & A-
Etiones

(o) Joh. Bapt. Lenecius in observ. polit. 158. 204. 216.

(p) Bernhar. in cantic. (q) Lips. de constant. cap. 23.

(r) Epictet. in enchir. cap. 79.

*Etiones cum Salute conjunctæ. Audi nos
Jesu, vel ad nos cum extremo tuo judi-
cio Veni, Vide, Vince. Dabam Bremæ
die 22. Februar. qui B. Petri Cathedræ
sacer, A. D. 1632. quem refert illud:*

*IVstia, DIC, Vbi non
patitVr naVfraglVM?*

*V. Amplit. Excell. &
Prud. enixè observans*

Joh. Heringius,
Oldenburgensis
Phrysus.

אל אהובי אחי לשלח

לדפוס מכתבו.

אומר לבה רעור	ארוך לאל למאר
רענ על התורה:	טבנו אמר טובות
אומרים אל-לבוחם	הזה ברכ עולם
החטא להם טובה:	אין אל פעל כלם
שהוא אבר פועל	אלא הזה נכל
דעת הטא או העה:	אינו חכם עמל
שלה יש-על רעות	לדרש כלה כחות
לארון מרום חורה:	היכה תקום במאר
היטב הרוח בפרי	הנה לכן אחי
עור עינם טובה:	רעים כלם בלתי
פורר לבוח ממור	מסיר אותם לאור
אל-הדעה זכה:	דמות הפתח מקור
עון לפני האל	מלף רשע גדל
פן יבוא לצרה:	יען תצר ברול

*Fraterni amoris ergo hoc carmen hebraicum
subjecit*

Antonius Heringius,
junior, S. Theol. & Lin-
guar. Oriental. Stud.

DISCURSUS

de

HOMICIDII DOLOSI

SEU VOLUNTARII ATROCITATE

quædam singularia continens,
inprimis juxta secretiorem intelle-
ctum historiæ, de fratricidio Kaini &
sanguine clamante Habelis, pe-
titæ ex Genes. cap. 4.

SUMMARIUM.

Homo hominis causa in mundo vivit.

2. Homo unde dicatur?

3. Natura inter mortales archam cõstituit cognationem.

4. Homo ad finitatem habet cum celestibus virtutibus.

5. Homo ab omni inhumana tractatione liber esse debet.

6. Homo dicitur animal quietum & placabile.

7. Corporis humani figura depingitur.

8. Labis Adam & Evæ omnia in peiora transmutavit, cum num. 10.

9. Homo sæpe brutorum mores ac humores sequitur.

11. Homicidii quorū sint species? remissive.

12. Dolosum homicidium reliquas species gravitate antecellit.

13. Sanguinari & dolosi eorū in Ps. 50. & 54. conjunguntur?

A

14. Ho-

14. Homicidia plerumque sunt voluntaria.
15. Homicidium dolo sum variè apud gentes punitum fuit, cum n. 16. & 17.
18. Homicidii gravitas describitur & cum ceteris criminibus comparatio instituitur, nu. 19. 20. 21. 22. cum seqq.
22. Homo est res sacra & sancta.
23. Creaturarum nobilissima est homo.
24. Mundus totus non potest in lucem revocare unum hominem, semel occisum.
25. Homicidium est puniendum, etiam si eventus conatus non respondeat.
26. Punire fontes grata est victima Deo.
27. Martyrum persequutores rem gratam Deo prestare falso sibi imaginantur.
28. Iustitiam administrare tenemur quovis tempore.
29. Crimina atrociora veniam non merentur.
30. Homicidii impuniti penam saepe integra regio experitur.
31. Princeps } penam sanguinis remittere aut mutare
32. Statutum } non debent.
33. Ecclesia refugium non prabet voluntariis homicidiis.
34. Asylorum jura quinam pertractant, remissive.
35. Salomonis dictum & exemplum de dolosa cade.
36. Judex culpam fert impuniti maleficii.
37. Anglia regis Jacobi VI. heroica sententia adducitur.
38. Homicida licet cum Magistratu transigant, attamen Deilongè alia vindicta est etiam in hac vita.
39. Homicidii puniitio non admittit differetiam dignitatis.
40. Nobiles quandoq. suspendendi. Vide alios casus exceptos.
41. Etatis ratio habetur in panis.
42. Bannitis & homicidis denegantur defensionis media.
43. Infamis est homicida.
44. Testis esse nequit homicida.
45. Heres non potest esse, eadem committens.
46. Inventarium conficitur super bonis fugitivorum homicidarum.
47. Damna, interesse, expensas & aliana fundere tenetur homicida.

Homicidii gravitate

3

48. Caneſ ſape homicidii indices ac vindices fuerunt.
49. Adreſſator quidam homicid. fuit ſc. ipſius.
50. Deſenſores ac interceſſores interdum poenas luunt eorum, qui dolose eadeſ perpetrarunt.
51. Magdeburgum intras Cardinalis Cuſanus, quid expectus fuerit, ratione malitioſorum nebulonum? Adſine de Bremſenſibus m. 2.
52. Cardinalium jactata privilegia, civitatem aliquam ingredientium, obcurrentes malefactores liberare.
53. Saxones à Cardinale Cuſano vocantur ſaxa.
54. Geſtus externos etiã ſehova dānat in quinto præcepto.
55. Seminis humani projectio malitioſa, quam res fuerit abominabilis in vet. teſtam. & apud ethnicos?
56. Fratricidium Kaini totum negotium reddit clarius, cū lotis, ubi id in S. S. Scriptura poſitum.
57. Geneſeōs cap. 1. 2. 3. 4. ſumma hic proponitur.
58. Dei & Hominiſ cognatio inducitur.
59. Angelorum & Chriſti propinquitas adnectitur.
60. Scholaſtica hiſtoria à quo & quando ſit edita?
61. Judeorū cecitas dānatur, quiſq; ſuos internecioni dederūt.
62. Facies homicida ſolet eſſe demiffa & confuſa, cū n. 231.
63. Caput ad cælum tollere, hominiſ eſt proprium.
64. Racha quid ſit apud Matih. 1. 5. v. 22.
65. Locus 1. Cor. 13. v. 15. cum 2. Cor. 12. v. 20. explicantur.
66. Vultus mutati exempla adducuntur ex vet. teſt.
67. Tortura occaſionem quandoq; præbet truculentia faciei.
68. Vultus eſt liber & litera mentiſ, cum ſimilibus.
69. Geneſ. cap. 4. v. 7. exponitur, cum num. ſeqq.
70. Judicium extremum decēgie omnia.
71. Ultio manet delinquentes in hac & futura vita.
72. Lyra & Lutheri labores laudantur.
73. Peccatum non manet occultum.
74. Hannibal ante portas pro verbis.
75. Peccatum quando perpetratur, non ſtatim mordet: ſed paulatim ſtrumulum movet & c. m. 76.
77. Proverb. German. Inflat infortunium. Reißt ein onghet vor der thet.

Discursus de dolosi.

4

79. Fores adplicantur vitæ & peccatis humanis.
80. Peccata poterunt capiunt incrementum, cum nu.
116. 117. 118.
81. Diabolus est vulpes.
82. Diaboli primus discipulus fuit Kain, cum similibus.
83. Hypocrisis Kaini describitur.
84. Genes. cap. 4. vers. 8. verba inserta deteguntur.
85. Captivitas siue Reuchlini encomium.
86. Mense Martio Kainum provocasse Habelm dicitur.
87. Loci sterilia & avia quarant homicida, cum nu. 89.
88. Loci circumstantia in omni delicto attendenda.
89. Ager paucosus dicitur à nonnullis, in quo Habel occisus.
90. Damascena ex terra Adam factus & in eadem Habel
interfectus censetur.
92. Genes. c. 4. v. 9. explicatur cum seqq. (peccant.
93. Peccatores se absconditos esse valde errant & eo magis
94. Oculi Dei omnia absrutia vident.
96. Genes. c. 4. v. 11. & 12. sensus aperitur, cum nu. 97. 98.
103. 106.
99. Terram steriliscere mirum non est.
100. Peccata ob impunita sæpe tota regio penas luit.
101. Homicidio commisso non comedebant Judæi, nisi sacri-
ficium vespertinum peractum.
102. Hæretici, Kainitæ dicti, quid adprobarint in Kaino,
Chore & Judæ.
103. Adami patris vel ipsius Dei colloquium cum Kaino
insinuatum.
104. Homicidam ipsa terra odio prosequitur, cū n. precedd.
105. Serpentem postquam hominem momorderit, non re-
cipi à terra, tradit Plinius & ex eo Vicellius.
107. Homicida solent esse vagi & timidi cum nu. 108. seqq.
ad 113. juncto nu. 139. & 140.
109. Cor immobile tribuitur homicidis, juncto num. 111.
110. Timidus plerumque est suspicax & crudelis.
111. Inconstantia & turbatio facit indicium ad capientiam
& torturam, vel meliorem inquisitionem.
112. Fuga et tremoris gravitas in Kaino ulterius detegitur.

Homicidii atrocitate.

113. Pii & Impii sunt exules diversimode.
114. Desperatio plerumque comes gravissimorum criminum.
115. Viam mediam raro servant improbi.
116. Peccata solent alia habere concomitantia; eodem vel
successivo tempore, cum nu. 117. 118. & sup. nu. 80.
117. Sacrificium quale Kain obtulerit?
119. Intercessores plerumque incuriunt panam eorum, quos
liberatos cupiunt.
120. Homicidae raro sunt contenti unâ re de.
121. Mala malis evitare aut mitigare impossibile.
122. Deserto Dei hominibus gravissima existit, cfr. n. 123.
124. Messiam fore Kainum putavit Eva.
125. Vita aeterna quinam non participes?
126. Memoria impiorum est damnata.
127. Cabala Hebraeorum in totum non est damnanda.
128. 129. 130. 131. Nomina quaedam propria Hebraeorum una
alteraque lapsa fuerunt aucta vel imminuta.
132. Abel, an Habel vel Hebel sit scribendum?
133. Eva magna de Kaino, exigua de Habel sibi promissit.
134. Civitatum initia à Kaino deducenda.
135. Genes. c. 4. v. 14 sensus indagatur, cum nu. 136.
137. Adamum præter Kainum & Habelm alios tunc ha-
buisset liberos, statuit antiquitas.
138. Bruta & ipsa elementa in impios savitura, quando
mundus perit & extremum venit iudicium, ducunt Theologi.
140. Mundus totus aversatur homicidas, quod ibi indu-
citur pluribus, cum nu. 141. (mittida.
141. Calum aspiciere & de Terra bona sperare nequit ho-
142. Ferraria artis invenit, est Thubal-Kain.
143. & 144. Medico in Academia Monspelienfi noviter
renunciato, cur promotor dicat: vade & occide Cain.
145. Genes. c. 4. v. 15. genuina interpretatio ex aut. ambue-
ruderata, cum seqq.
146. Christus dicitur positus in signum contradictionis.
147. Gervus vel Canem fuisse signum illud; Kaino datum,
Judæi comminiscuntur. (cfr. n. 132.)
148. Littera Thau piorum frontes signat: a apud Ezech. jun-

156. Antichristum habere signum in fronte ac manū dicitur apud Johan.
157. Veneficarum corporibus diabolus quaedam stigmata et notas imprimere statuit. Quid de iis sentiendū? remissive.
158. Samaritanorum characteres quomodo cum Hebraicis conveniant? remissive iterum, (Cito n. 152.)
159. Litera hebraica plerumque significarunt aliquid, jun-
160. Frontes inopiā confusa, pueri aperta ac liberalis facies.
161. Aurē a lamina insculptum fuit Dei nomen, quam summus sacerdos in V. T. olim fronti adplicabat.
162. Gregorum representat cordis et anxi figuram.
163. Hostes casti olim θ, salvi litera τ. signabantur.
164. Σ & τ literarum constructio apud Lucianum.
165. Capitis tremor, totiusq; corporis consternatio post eadem in Kaino deprehensa: quod hodiernus homicidis adplicatur.
166. Genes. c. 4. v. 17. 21. 22. 23. explicantur, cum seqq. num.
167. Soror uxoreq; Kaini quomodo vocata, iuncto tamē n. 165
168. Primogenitum Kainum } fuisse quidam pu-
169. Gemellos Kainum & Habelm } tant
170. Kain & soror cum fratre Habel quibus annis Adam fuerunt patri?
171. M. sica instrumenta Kaini posteritas invenit.
172. Uxores Lamechi dua & quomodo vocata ac habita?
173. Posteritas Kaini indies pejor facta.
174. Judeorum signenta de Lamecho recensentur ac verior opinio subiungitur n. 170 & 171.
175. Septenarius numerus quid denotes quoad dictum Lamechi, Genes. 4. cap. v. 23.
176. Lamechi dicta & facta explicatur, cum preced. ac seqq.
177. Diluvium quoque absorpsit Kaini posteritatem.
178. Vita longa va non semper inditium probitatis ac solatium miseris.
179. Dolosi & sanguinarii viri brevis esse solent, quandoq; etiam longioris vitæ, quod declaratur n. 176. 177. 178.
180. Psal. 53. al. 55. sensus aperitur, cum seqq. (179. 180.)
181. Sophista & homicide non diu sunt superstites.
182. Caesari Borgie tyrannici ingenium, 180. Pa-

180. *Papa Romanos brevem vitam ducere constat. De
cujus rei causis remissive.*
181. *Numerus singularis ac pluralis in diverso idiomate re-
periuntur. quoad Habelis sanguinem effusum clamam-
temque de terra ad calum.*
182. *Lingua uniuscujusque proprietas studiosè sectanda.*
183. *Biblicum versio vulgata scatet hebraismis.*
184. *Sanguinum numerus pluralis non modo Genes. cap. 4.
.v. 10. sed & alibi in translatione scriptura retentus.*
185. *Hebraica lingua antiquitas & sanctitas obiter insper-
gitur.*
186. *Sanguis & sanguinum voces quàm varias in SS. lite-
ris habeant significationes? usque ad num. 189.*
187. *Anima rationalis an & quo sensu dicatur sanguis?
remissive.*
188. *Merces operariorum & labor pauperum dicuntur san-
guines ad calum usque clamantes.*
189. *Homicida non solum occisi: sed totius futura poster-
itati reus est: quod deinde pluribus illustratur.*
190. *Habelis sanguis adhuc clamat, quomodo sit intelli-
gendum, juncto num. seqq. usque ad fin. cap.*
191. *Judaorum clamor tempore passionis huc spectat: Sit
sanguis ejus (Christi) super nos & filios nostros, cum ex-
emplis aliis in num. seqq.*
192. *Ecclesia typus fuit Habel: sed synagoga Judaica Kain.*
193. *Boni & mali retributio ad posteritatem transit, jun-
cto num. 199.*
194. *Actor. cap. 17. v. 25. 26. 28. sensus analogus.*
195. *Parentes pii, probam quoque sobolem relinquere solent.*
196. *Idolatria & homicidia sæpe accersunt interitum to-
tius familie peccantis.*
197. *Nabothi exemplum illustratur, cum nu. 198.*
198. *Zacharia interfecti vindicta ex 2 Par. 24. v. 25.*
199. *Paxam majorum sæpe coguntur subire nepotes, cum
nu. 193.*
200. *Chaldaica paraphrasus hunc locum Genes. ita in-
telligit.*

202. Talmudicus liber Sanhedrim idem facit.
203. Judicia longè diversa super bonis & hominibus institueda.
204. Homo unus & solitarius cur primùm conditus?
205. Hominum forma diversa, etiam si mille conveniant spectatum.
206. Numerus pluralis, cur Gen. sc. 4. v. 10. in fontibus hebraicis reperitur, diversa cause adferuntur.
207. Animam Habelis non potuisse cald recipi, Judai somniant, juncto nu. 208 209.
208. Anima defunctorum obambulant, juxta Pontificios.
209. Sepultura antequam peracta, in quo statu sit anima demortui, refertur ex Judaeorum sententiis.
210. P. Greg. Tholoz. sensum hebraicum in textu geneseos nobiscum retinet eundem: cum consensu aliorum nu. seq. & Lutherum id non observasse mirum.
211. Crudelitas Kaini ulterius ostenditur ex alia voce hebraica.
212. Instrumento quoniam Kain Habelis occiderit.
213. Parentes, sorores & cognati interdum vocantur Sanguines.
214. Clamor stupendus sanguinis Habelitici illustratur cum seqq.
215. Suspiria, gemitusq; } piorum dicuntur clamores.
216. Orationes vel preces }
217. Peccata quaedam vocantur clamantia.
218. Turba pecuniam publicam vocant sacrum populi sanguinem.
219. Hebra. c. 11. v. 4. locus explicatur, junctis nu. reliqq.
220. Joh. Baptista, cur vox clamantis in deserto, adpellatur remissi vè.
221. Vindicta divina pluribus illustratur, cum nu. 225. 226. 227. 228.
222. Fidem, Timorem & Patientiam discernimus ex Habelis exemplo.
223. Dammandus nemo, nisi prius citatus, auditus & convictus.

Homicidii gravitate.

9

230. Resurrectio mortuorum colligitur ex clamore sanguinis
Hæbitici.
231. Tristis Spiritus & mala conscientia effectus.
232. Persecutores Ecclesia non manebunt impuniti; quod
illustratur.
233. Penitentia unicum est medium, quo tyranni panas e-
vadunt.
234. Sanguinis emissio vel stillatio ex cadavere occisi ad i-
stum clamorem pertinet, & quid de ea sonandum? cum
num. 235. 236. 237. 238.
239. Blut. ynd Zettergeschrey / apud Germanos usita-
tum, huc quoque spectat, velut ibi pluribus ostenditur.
240. Mordacht sive iudicium bannitorium quid apud
Saxones.
241. Todte vox antiqua apud Tenthones, vide ibi ci-
tatum.
242. Principum & Magistratum qualia sint crimina, qui
innocentes opprimunt aut iniusta bella, similiaq; iniuncta
moverent?
243. Moses laudes, cum nu. 244.
244. Theologia oceanus vocatur Moses.
245. Homicida omnes sunt imitatores Kaini & homicida
sibi putent dicta, qua Moses hic de Kaino recenset, ex sen-
tentia Chrysostomi nu. seqq.
246. Mala potius patitur occidens, quam occisus, in hac &
altera vita.
247. Adfectus pravi coercendi & nostra emendanda.

Hæc

Aut incommode dixerit vt-
teres † Quod homo hominis
causa (post Dei tamen cultū)
in hoc mundo generetur &
degat, maximeque intersit, se
in vicem beneficio adficere,

1. *Serv. 1. 7. D. de servis, export. Cicero lib. 1. § 2. de
offic. cū Seneca apud Coras. mox citan. 1. c. Thom.
Lansius in relat. de princip. provinc. in Europ. p. m.*

4. *Georg. Rensius in spicileg. ad eccles. Salom. cap. 4.*

2. *v. 7. Indeque † homo ab op. s. i. e. simul, aut op. s. o.,
quod concordiam vel unionem infert, & ab
Aristotele ζῷον πολιτικόν h. e. animal per se so-
ciale; ejusque articulatus sermo ἀνελκός δὲ δι-
volas seu frater judicii apud Philonem vocetur,
Reinh. Corf. de privil. reconcil. cap. 2. pag. 5.
Vent. de Valent. lib. 2. parthen. litig. cap. 4. num. 11.
pag. 305. Nicol. Bellus in epim. aphor. polit. Job. à
Cook. five tr. de statu ci. v. § polit. lib. 1. disc. 2.
Greg. Richter in append. axiom. hist. 4. Steph.
Guazz. de civili conversat. lib. 1. pag. 34. Matth.
Martinius in lex. philol. in præf. et verb. Homo pag.
3 145. § seq. interque nos † natura artissimam
constituerit cognationem, Lut. vim. 3. ubi Dd.
commun. D. de just. § jur. D. Ambros. in lib. de
Noë § arca cap. 26. Pet. Greg. Tholoz. lib. 36 syn-
tag.*

lag. jur. univ. cap. 15. n. 12. imò agnationem quā-
 dam cum † celestibus virtutibus introduxerit, 4
 velut post *Genes. cap. 1. & 2. de utroq;* sentit Ci-
 cero *lib. 1. & 2. de legib. junctio lib. 1. 5. & ult. Tu-*
scul. quast. cum similibus apud Joh. Coras. *in*
comment. ad d. l. 3. nn. 9. 11. 2. per tot. d. 1. de 7. & 7.
rem reper. l. cum igitur 2. nn. 1. 2. 3. 4. D. de statu
homin. & *part. 1. de arte jur. cap. 25.* ut mirum nō
 sit, rationi insitum ac postea communi lege
 sancitum esse, quod † homo ab omni iniqua, 5
 crudeli & inhumana (quæ vox rem ipsam satis
 inter illosmet designat) tractatione liber ma-
 nere debeat, per textus ex jure divino & hu-
 mano adductos apud Joh. Althus. *lib. 1. dicaol.*
cap. 26. nu. 21. Cū igitur homo † ζῷον ἐν ἡ- 6
 νί. i. e. animal quierum, sedatum & placabile
 sine armis a natura procreatum, carens corni-
 bus, ungulis, unguibus &c. Cur se induit fer-
 reo thorace & hasta, fistulaque tonante munit
 dextram, ut inferat mortem homini? Cur alios
 excitat ad occidendum, qui nil nocuerit? inquit
 alibi idem Dn. Remus, nempe in *specul. ad Salo-*
mon. proverb. cap. 24. vers. 17. pag. 299. Rectissi-
 me. Si quis enim habitum modò, figuramque † 7
 corporis humani consideret, an non protinus
 intellecturus est, Naturam vel potius Deum,
 animal hoc non diffidio, sed amicitia: non ex-
 itio, sed salutis: non injuriæ, sed beneficentiæ
 genuisse? Nam cæterorum animantium u-
 numquodq; suis instruxit armis, hisque varlis,
 in &c.

in & extra corpus existentibus: solum hominem nudum produxit, inbecillem, tenebrum, inermem, mollissimâ carne, cute levi. Nihil usquam in membris, quod ad pugnam vel violentiam datum videri possit, utne dicam interrim, quod cætera ferè, statim ut nata sunt sibi sufficiunt ad vitam tuendam; solus homo sic prodit, ut multo tempore totus à subsidio pendeat alieno. Nec fari novit, nec ingredi, nec cibum capere, vagitu tantum implorat opem, ut vel hinc conjici possit, solum hoc animal totâ amicitia nasci, quæ mutuis officiis & coit, & coheret potissimum. Proinde natura voluit hominem vitæ manus non tam sibi, quam benevolentia acceptum terre, quò videlicet intelligeret, sese Gratiis esse dicatum, ac necessitudini. Tum speciem dedit non retram & horridam, uti cæteris, sed mitem ac placidam, amoris ac benevolentia notas præ se ferentem. Tribuit oculos amicos, & in his animi signa. Dedit brachiorum sinus ad complexum. Dedit osculi sensum, quo teu copularentur, & sese contingerent animi. Uni risum attribuit, alacritatis indicium; uni lachrimas, clementia & misericordia symbolum. Quin & vocem dedit, non minacem & horrendam, sicuti beluis, sed amicam & blandam. Nec his contenta natura, sermonis & rationis usum uni tribuit, quæ quidem res ad parandam & alendam benevolentiam imprimis valet, ne quid omni-

omnino per vim inter homines gereretur. In-
sevit odium solitudinis, amorem sodalitatis.
Indidit penitus benevolentiae semina. Fecit
ut quod est saluberrimum, idem sit & suavissi-
mum. Quid enim amico jucundius? At rur-
sum, quid æquè necessarium? Proinde si ma-
ximè liceret, absque mutuo commercio com-
mode vitam agere, nihil tamen jucundum vi-
deri posset, absque socio, nisi si quis prorsus
hominem exuerit, & in feram degeneraret.
Addidit insuper liberalium disciplinarum stu-
dium, & cognitionis ardorem, quæ res ut po-
tissimum abducit hominis ingenium ab omni
feritate, ita ad conciliandas necessitudines præ-
cipuam vim habet, sicut hoc pluribus induxit,
latinitatis in Germania restaurator celeberr-
mus, Desiderius Erasmus in præf. *Dulce bellum
inexpertis phil. 4. cent. 1. adag. 1. pag. 717. cum seqq.*
Sed, mi Deus † post labsum primorum paren-
tum, quomodo hæc omnia sunt corrupta &
quàm multi non res, sed solo nomine homines
reperiuntur / ita ut ferè dicas, ex homine be-
stiam esse factam, & contra, sicque incredibili
metamorphosi hominem homini jam Deum
& Lupum, imò quodcunque aliud animal bru-
tum existere, idque ex lumine naturæ vel quo-
tidianâ experientia edoctos † ethnicos alios
perspexisse, etiam si veram originem ignorave-
rint. Epictetus namque distinctè pronun-
ciat, quosdam hominum Lupis similes esse,
infi.

infidos, insidiatores, noxios; alios Leonibus, agrestes, feroces, immanes; plerosque Vulpeculis, detractores & fraudulentos. Adfinia apud Senecam *epist.* 103. Petrarcham *lib.* 2. de *remed. utr. fort. dial.* 31. Lipsium *lib.* 1. *dissert. cap.* 3. Lemnium de *habitu & constit. corp. sive comple.* xionib. *lib.* 2. *cap.* 2. *pág.* 105. & 106. & eodem sensu Lycurgus poeta verus:

Φεῦ πῶς πονηρὸν ἐστὶν ἀνθρώπων φύσις
 Τὸ σύνολον· ὃ γὰρ ἂν πόλ' ἐδεήθη νόμου.
 "Οἱεὶ τι τῶν ἀλλῶν ἀλγὰ φέρειν θηρίων
 Ἀνθρώπων; ὃ δὲ μικρὸν ἀλλὰ ἄχρημα π
 Πλάγ' ἐστὶ ἀλλὰ, ἔστω δ' ὁρῶν θηρίον.

Hoc est:

*Hæc quàm mala, atque depravata prorsus est
 Natura nostra, neque aliter lege erat opus.
 Putasne tu interesse inter Hominem & Feram
 Nec paululum nisi in figurâ corporis.
 Curvantur alia, inambulat recta hæc fera.*

10 Hinc † odia, insidiæ, dissensiones, inimicitia, spolia, traductiones, injuriæ, bella, furtiva, latrocinia, lites & similia infinita pullulant, inter quæ cædes sive homicidia omnium fædissima ac detestabilia habentur scelera, quive ea committit, naturæ legem (cujus clementia istam inhumanitatem summè execratur) violat; cum omni humanitate exutus in propriam suam speciem insurgat, eamque destruat, & talis sævitia nullo in animantium genere reperiarur. Quod iterum ex ethnicis ostendit Juvenalis *saty. pen.*

Sed

*Sed jam serpentum major concordia, parit
Cognatis maculis, simili fera, quando Leoni
Fortior eripuit vitam Leo? quonemore unquā
Expiravit Aper, majoris denubus Apri?
Indica Tygris agit rabida cum Tygride pacem
Perpetuum sevis inter se conveni Urfis:
Ast Homini, ferrum letale incende nefanda
Produxisse parum est.*

Non tamen hæc de quavis nece intellige. Vul-
gò enim † homicidii species sex constituun-
tur, ut aliud sit legitimum, aliud casuale aut
fortuitum, aliud culposum, aliud voluntarium
feu simplex aut purum, deniq; aliud dolesum,
& proditorium; in quibus M. Gribaldus Mo-
pha Cherianus JC. absolvit suum tract. de omni
genere homicidii, quamvis eas ad dichotomiam
voluntarii & involuntarii reducat, posteaque
subdividat Joh. Althusius d. l. b. 1. disc. o. l. c. 128.
& 129. per tot. ad finia congefferunt Didacus
Covarruvias à Leyva tom. 1. oper. in relect. cap. 5.
furiosus Clement. de homicid l. b. 2. Va. re. o. l. cap.
9. Greg. de Valentia tom. 3. comment. theol. su-
per Thom. disp. 5. quæst. 8. pag. 1308. cum seqq. Jac.
Menoch. de arbit. jud. quæst. casu 277. 278.
279. 329. & 361. Jac. Ayretius in tract. de homici-
cid. volum. Georg. Obrecht. in lib. de defens. legu.
Pet. Greg. Tholoz. l. b. 36. syntag. jur. univ. c. p. 15.
16. 17. 20. 21. 22. 23. 24. Dn. Guil. Bôkelius in vi-
sionib. jurid. de judic. publ. disquis. 6. Ob eam cau-
sam quoque rubricam hujus discursus feci de
atroci-

- 12 atrocitate ꝛ doloſi ſeu voluntarii homicidii, de quo præcipuè jam diſſerere animus eſt, & præter J Ctos etiam hanc differentiam notarunt Antoninus archiepiſcopus Florentinus *part. 2. ſummæ majoris tit. 7. cap. 8. §. 2.* Joh. Nyder *in expoſ. decal. præcep. 5. cap. 1.* Imò ipſe rex David (qui adulter & homicida ſucceſſivè factus, demumque in gratiam receptus, inſigni ſequitâ pœnitentiæ) in *psal. 50. & 54.* ꝛ ſanguinarios & doloſos conjungere idèd videtur, quod cædes tarò ſi absque dolo vel latiffima culpa (ſive quod ꝛ homicidia plerumque ſint voluntaria, ut ait Laur. Kirchov. *tom. 2. var. conſil. 13. nu. 9. pag. 80.*) quæ duo ſolent delicta diſcernere. Ibidem hoc notavit Caſſiodorus ſenator dicendo: *Viri ſanguinum proprie non dicuntur, qui innocenter humanum fundunt cruorem, quam & juſti judices diſciplina neceſſitate conſtricti, quò quietos populos reddant, interdum puniunt nocentes; & ille, qui violentum repellit, cruorem ſavisſimi hominis effundit; maxime cum legamus, juſta bella viris ſanctis à Domino fuiſſe præcepta.* Quapropter David addidit: Et doloſi, ut illum tantum intelligeremus reum, qui per inſidias & iniquiſſimum dolum, alienum querit exitium. Plura tamen exempla adferunt iſti
- 13 Dd. recenſiti: & tale ꝛ genus homicidii voluntarii apud omnes gentes (niſi quod antiqui Germani, adhuc ethnici, cædem prolevi peccato habuerint, modò extra patriam & non publi.

publicè facta esset, authore Joh. Stumphio *lib.*
2. Chron. Heiv. cap. 5. fol. 22) severissimè ha-
 ctenus punitum fuit, de quibus pœnis agunt
 Pet. Gregor. Tholozan, *d. lib. 36. syn. ag. jur. uo-*
ni. cap. 15. Valent. Forsterus *tract. de juridict.*
fol. 645. Joh. Coras. *in cent. SC. Tolos. cap. 98. tom.*
2. oper. pag. 887. & 888. Interpp. Commun. *in*
tit. D. & C. ad L. Cornel. de Sicar. cum tit. Institut.
de pub. judic. nec non Doctores Ecclesiæ *in 5.*
præcep. decal. Quibus addo † Demostenis *in*
Midian. verba græca: *Οἱ Φονικὸν νόμοι τὰς με-*
τὰ ἐκ περὶ νότας ἀποκλινούσας θανάτῳ ἢ αἰφύ-
γιά ἢ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιῶσι τὰς δ' ἀ-
κυσίως, ἀνέσεως ἢ φιλανθρωπίας πολλῆς ἡξίωσαν
i. e. Leges capitalium facinorum cædes ex in-
 dustria factas, morte, perpetuoque exilio &
 publicatione bonorum puniunt: qui autem
 fortuitò eandem fecerunt, cum his multò re-
 missius & humanius esse agendum sanxerunt.

De Argivis similia Euripides *in Oreste vers. 46.*

Εδοξε δ' Ἀργεὶ τῷδε, μήθ' ἡμᾶς σέγας
 Μὴ ζῦναι δέχεσθαι, μήτε περὶ φωνεῖν πινά
 Ματρὸς κτενύσας κυρία δ' ἡδ' ἡμέρεα
 Ἐν ἡδ' ὁλοῖσι ψῆφον Ἀργείων πόλιν
 Εἰ χρεὶ θανεῖν γὰρ λευσίμῳ πετρώματι
 Ἥ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' αὐχένῳ βαλεῖν.

Quæ emendata à M. Æmilio Porta, latina sunt:
Deirent autem faciliū est Argis, neq. noscedo,
Neq. ignirec. pere, & ne quis adloquatur
Matricidæ. Hac dies autem est dicta,

Angel. *consil.* 217. Joh. Bern. Diaz. *in canon. prax. caus. crimin. verb. homicid.* Farinac. *de homicid. quest.* 119. nu. 1. & 2 Decian. *lib. 9. cap. 17.* de que eo neminem ambigere testatur Emericus à Rosbach *in proces. crimin. tit. 1. cap. 4. nu. 10. pag. 180. in fin.* Et in specie † revera iudicioque legū 19
 & rationum dicitur homicidium adulterio gravius, ut latè disputavit Mopha *d. tract. de homicid. in quest. pralim. pag. 2. usque ad 19.* obiter Lancillot. *d. loc. nu. 2.* per gloss. *in cap. sicut qui 17. quest. 4.* Nec non † furto ac perjurio, acrius- 20
 que punitur, juxta Lancillot. *d. loc. nu. 2.* per Socin. *d. consil. 157. nu. 8.* gloss. *in cas. pradicand. m. 22. quest. 1.* & Joh. de Selv. *tract. de iurejur. 4. part. 4. quest. 7 nu. 7.* Item que † sacrilegio deterius, 21
 ut Theon sophista statuit, referente Melch. Junio *part. 3. quest. polit. 100.* Nicolao Bello *d. lib. 2. disc. 39. pag. 174. in princ.* confer Philon. Judæum *in lib. de special. legib. Mos.* quem citat Dn. Ant. Bullæus *noviss. consil. 3. quest. 7. sub nu. 28. pag. 239.* Quippe illo tam † sacra & sancta 22
 res, velut homo est, ut pulchrè induxit Althuf. *d. lib. 1. de cas. cap. 26. num. 8. n. que ad num. 14.* confer Croll. Camerar. & Martin. *relatos sup. in Epist. dedicat.* † creaturaq; rationalis, imò o- 23
 mnium creaturarum nobilissima, dicente Corat. *in d. l. 2. nu. 4. D. de statu homi. & excellentis-
 simum Dei officium, juxta Simon. Majolum, Episcopum Vulturariensem in dieb. canonic. seu
 colloq. phys. 2. pag. 58. circa fin. tom. 1.* destruitur,

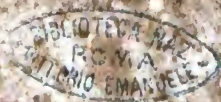
24 atque è medio tollitur † quod totum mundum
non potest reparare. Arborea qualem semina-
ciles, celeriter renascuntur: at semel occisus
homo non recuperatur, velut Periclem apud
Plutarchum dixisse, aut hoc est idem Nicollus
lib. 2. *discurs. capit. 39. pag. 173. de finibus.*

25 que scilicet homicidium vocatur peccatum ter-
ribile, mortale & propter exempla aliorum pro-
nabile, etiam si eventus conatus hanc respu-
deat, per traditum Laurentii Kirchvii *om. 2. var.
consil. German. 13. tit. 2. §. 9. 7. S. pag. 20. §. 10.*

26 A se aut dubitandum non sit, quin † gestum

27 sit Domini sacrificium (non tamen ut † Mar-
tyrum, cum veritatis Christiane persequutores
faciant, qui putant interficiendo pios probos-
que se prestare Deo obsequium aut sacrificium
vel cultum ac bonum opus peragere 7. h. 15. Et
16. *juncto u. summi. 51. Wicelius, Stapletonus,
Strigulius, Welmichius & alii committentes
in post. et prompt. moral. super Dominum. 6. post
pascha*) neque Deo pinguis victimam mactari
possit, quam homo sceleratus, & cum magi-
stratus gladio, quem ab eo accepit, virum san-
guinem & dolorem mactat, de ceteris Johā-
ne Corasio lib. 1. *cap. 23. tit. 7. Phi-
lippo Cameracensi lib. 2. *homo. 1. cap. 11. et
pag. 467.* Tamen si huius habeamus, qui facit
iudicium & potestatem omni tempore cum quo-
ad homicidium, exempli fiant Kirchvii *om. 2.
consil. 1. non. 10. post. Hostienus summa aut. 11. d.
homicid.**

homicid. vers. 2. De utroque i. f. in append. num.
 66. Et in discurs. meo de appellat. ad judic. divin.
 in vult. Joseph. num. 171. Et eodem sensu B. Am-
 brosius dixit: Illud quoque specta, quia cum
 interficitur impius, Christus infunditur; & ubi
 abominatio aboletur, sanctificatio congrega-
 tur, lib. 2. de Cain et Abel cap. 4. Quod respiciunt leges in pp. de ejusmodi atrocioribus 29
 & notoriis criminibus statuentes quod, quan-
 do facinorosi dimittuntur impuniti, contami-
 nentur lætitiæ & gaudia hominum d. l. remio 3.
 Cod. de episc. audientia, j. s. Et in append. nr. 53.
 Ac profectò, si quis rem recta putet via, nullam
 vim graviolem detestabilioremque repe- 30
 riet, quàm eam, quæ sanguinem humanum
 effandit, cædibusque ac luctu grassatur, &
 rem publicam civibus orbat: imò & terram i-
 psam sanguine pollui, nec mundari, nisi homi-
 cidæ effuso rursus sanguine, lex divina resta-
 tur: unde & hòc nomine pretium pro pœna
 sumi prohibet, ne tota regio unius ob scelus
 & furis anathemate puniatur, ceu responder
 JC. integerrimus Mathæus Wesenbecius in
 parat. D. ad L. Corn. de sicar. per Hippol. ad rub.
 istam nu. 2. & 3. Damhoud. in pract. c. 67. Num.
 cap. 28. & 35. Hofz. 4. vers. 3, Deuteron. 21. v. 1.
 neq. ad 9. Ob gravitatem itaque hujus delibe-
 rati facinoris factum esse constat ꝑ Principem 31
 sanguinis pœnam non posse remittere, si ve-
 tanti flagitii gratiam ejusque veniam hant cõ-

cedere, quod in appendice maxime officio-
 rus, & nominatim ubi post alios Fabricius
 in *prax. crimin.* lib. 1. tit. 1. quest. 6. nu. 15. & seqq.
 32 Sicuti nec eadem ratione 7. homicidium
 consistere, quod ejusmodi homicidium nullam
 poenam in iuribus vel mortis poenam committit
 in pecuniariam. testante eodem Fabricio
*d. lib. 1. tit. 2. quest. 14. nu. 5. & 7. de verborum
 significatione quest. 109. nu. 17. & seqq.* Iub. 5. *de iudi-
 c.* lib. 1. cap. 128. nu. 23. Vener. de Valenti. *d. par.* 1. tit. 1.
 lib. 1. cap. 13. nu. 2. 3. *lib. 2. cap. 1. nu. 20.* Fleuri.
 Lamentor. *ult. de consuetud.* lib. 1. c. p. 4. nu. 36. *inque
 ad unum.* 30. cum cap. 8. nu. 21. D. 1. Patente An-
 ton. Henric. *tract. de fidejussor.* cap. 10. nu. 248.
 itidemque tale in homicidium, qui sceleris il-
 lud per necessitatem & per indolentiam ac infa-
 33 rias vel proditorie committit, ad Facileliana
 non posse fugere, nec ubi iure asylum habere:
 sed ubicunque certatum, seu in quacunque
 mundi parte valeat capi, carcerari & puniri,
 tradente Fabricio *d. lib. 1. quest. seq. 7. nu. 18. &
 tract. 4. quest. 28. nu. 22, 23, 24, 25.* post Plotum
consil. 123. *tom. 1. var. consuetudin.* 2. *lib. 1. Platin.*
Charia. in tract. de ratione solent. c. p. de bannito
 1. nu. 242. & seq. Nic. Baccum *de iust.* 9. nu. 3.
cum reliq. Covarr. 2. *lib. 2. var. resolut.* cap. 20.
 nu. 7. Job. Ludovic. dec. *lib. 1. c. 16. nu. 33. et seqq.*
lib. 1. cum infinitis aliis, quibus adde Covar.
d. lib. 5. miscell. cap. 23. nu. 8. 9. 10. deque eadem
 securitate ac immunitate Petrus Saipos & Dn.

Geor-

Georgius Rittershusius, amicus noster, agit
in tract. de iur. Asylor. Pet. Greg. Tholoz. *lib. 33.*
synag. iur. civ. cap. 21. & 22. am lib. 13. de re-
publ. cap. 22. & 23. Guid. Panciroll. & ad eum
 Henr. Salmuth. *lib. 1. de vet. amif. & nov. repet.*
pag. 220. & seqq. Nic. Bellus vel quicumque a-
 lius author *d. tr. de statu civili seu p. lib. 5. d. se.*
81. pag. 504. Henr. Bruning. J. C. Bremei *d. de*
tuus d. sp. 4. l. ex tot. Sapienissimus igitur o-
 mnium regum † Salomon (qui litem de ob-
 presso infante inter duas mulieres tam prudē-
 ter diremit 3. Reg. 3.) rectē dixit: Homo ob-
 pressus propter sanguinem hominis, ad foveā
 usque fugiat, ne sustentanto eum, *proverb. 28. v.*
17. ubi clarissimus Dn. Remus *in spiciligiis* ad-
 dit: Qui manus habet macularas sangui-
 ne humano, quacunq; se absconderit (lateat sa-
 ne cum Mario in paludibus Linterni: sicut in-
 ter medius inter Noham & Samuelem & Jo-
 bum: ad aram confugerit, statuas Principum
 prehensarit, in asylo agat) non tamen ei parci-
 dum: sed talionis iure ipsius quoque sanguis
 fundatur. Georg. Remus *in spicil. d. loc. pag. 351.*
 Adeo ut † ipsis Principibus vel Iudicibus in-
 puretur, delinquentium impunita malicia. Hinc
 Gregorius Richter *ait: Jener mörder / da*
man ihn für gericht fürbielt / wie viel mord er be-
gangen / sprach er zum Richter: Er gestehe es
nicht / er habe nur einen mord begangen. Da
mans ihn überweisen will / spricht er: den ersten
 habe

habe ich ermorder / die andern hastu ermorder.
 Dan hestestu mir mein recht das erste mal ge-
 than / so weren die andern für mir wol sicher ge-
 wesen. *Richt. in ax:om. polit. reg. 407. nu. 9.*
pag. 844. Simile est responsum morionis ad
 quemdam ex Regibus Galliar. Quum enim
 hic de quodam conquereretur, qui homicidii
 veniam petebat & diceret: Atqui jam tertium
 est homicidium: Quid ait (inquit iste stultus)
 domine, imò primum duntaxat homicidium
 perpetravit, tu secundum & tertium. Nam si
 primi veniam illi non dedisses, unicū illud
 commisisset, referente Cameratio *d. sent. 1. cap.*
100. pag. 469. Ant. Bullæo *dec. sing. consilior. 3.*

- 36 *nu. 44 pag. 242. juncto nu. 45.* ubi heroica † Ja-
 cobi VI. Regis Angliæ refert verba ex supple-
 mento historiæ Belgicæ de An. 1615. Da er/
 als der Obenberij jämmerlich vmbis leben ge-
 bracht / hat gesagt: die grosse vbelthat soll ge-
 straffet werden / damit die tropffen des vnschül-
 digen bluts nicht an meirne todtleide hangen plet-
 ben. Consentit sacra scibitura, quādo propheta
 veri Dei Regem Achabum adloquitur: Quo-
 niam dimisisti virum dignum morte, erit ani-
 ma tua pro anima ejus & populus tuus pro po-
 pulo ejus: 3. *Reg. 20. v. 42. cū inf. nu. 195.* Et licet
 37 † homicidæ faciant compensationes cum judi-
 cibus quoquo modo, attamen Deus tandem
 in hac vita ejusmodi atrocias crimina punit,
 quod homines facere neglexerunt, ceu pluri-
 bus

bus ostendit Greg. Richter *axiom. polit.* 302.
per tot. axiom. econom. 120. & *appen. histor. reg.*
 II. Propter eamdem criminis atrocitatem plu-
 ra alia inter homines recepta & à JCrīs obser-
 vata sunt, quale est † quod in hac punitione 38
 nulla habeatur ratio dignitatis vel sexûs, num
 malitiosè occidendo delinquens sit nobilis
 vel ignobilis, clericus aut laicus, masculus aut
 fœmina. Althus. *d. cap. 128. nu. 23. in fin.* post Fa-
 rinac. *d. quest. 119. nu. 19. & seqq.* adde Contr.
 Lancilot. *d. 17 d. offic. prætor in criminal. tit. d. ho-*
mucid. nu. 4. & 5. p. m. 543. Rol. à valle *consil.* 12.
nu. 19. vol. 3. ubi ex Baldo & Marsilio infert:
 Quod licet † Nobiles furcis non suspendan- 39
 tur, tamen concurrente enormitate criminis
 suspendantur, tamen concurrente enormitate
 criminis suspendantur, tamen concurrente e-
 normitate criminis suspendantur & quidem
 in altioribus furcis. Aliàs extra homicidii ca-
 sum vel aliud crimen atrocissimum fateor non
 modò † Nobilitatis, ceu indicat Schonborneri 40
 exscriptor Nic. Bellus *d. 17. de statu civ. seu polit.*
lib. 1. disc. 32. p. 168. & disc. 47. p. 180. And. Tiraq.
 passim in *tract. de Nobilit. & tract. de pæn.* Azo &
 alii Dd. in *l. ad bestias D. de pæn. junctis dictis 4.*
Reg. 9. v. 34. in fin. 2. Paralip. 22. v. 9. Jerem. 26. v.
23. in fin. Sed etiam † Ætatis haberi discriminè in 41
 pœnis infligendis, si alię circumstantiæ concu-
 rerint, velut de minoribus circa homicidium
 disputat idem Rol. à Valle *consil. 77. per tot. vol. 3.*
 Dd. ad.

Id. ad. l. *feri de omnib. a D. de reg. jur. An. Jul. l. a. d. dec. sig. consil. 3. 742 ff. 7. 48 pag. 245 246. 247.* Uterius poenam ex dis homi-

42 naeget, quod si homicidis voluntati suae manifestis & bannitis denegeretur defensio aut patrocinium & appellacionis beneficium. Rol. à Valle d. consil. 12. n. 18. § 20 vol. 3. Prosp. Farinac. d. prax. crimin. part. 2. de iur. crimin. quasi. 101. n. 59. § 60.

43 Insuper si homicida quamvis terga dederit, attamen ipsius memoria damnatur, estque infamis (etiam si bannitam occideat, & nulla poena adfectus fuerit, dicunt post alios Hipp. de Marsil. in prax. crimin. §. 101. n. 59. § 60.)

44 gradior nu. 11. § 12.) nec ad testimonium se-
reum iam adhiberi cum dicatur vilis persona, adro ut in fact. gravi non recipiatur in testem sine tortura, & homicidium habere in se delictum ac dolum, quantumcumque permittitur à statuto, juxta eundem Marsilium, illud multum notandum praedicans d. §. *aggressor nam.* 13. § 14. adde Plotum d. de iur. juram. §. 49. num. 8.)

45 nec ei, quem interfecit si succedere potest, mediare ex testamento vel immediate ab intestato, etiam si ante odium vel inimicitiam conceissetur, occisos homicidas sibi heredes in tabulis fecisset, & si non mutatis decessisset, a ratione occisarii, veluti indigno hereditas auferatur, filioque adplicetur, tam de jure communi, quam de comp. publican.

46 multarum consuetudine, ut de si bonis suppo-

vorum homicidarum conficiatur inventariū,
 neque ulli ex illorum bonis atque consensu su-
 periorum prævio quiquam concedatur, teste
 de præmissis eodem Herm. Lathero *d. tract. de*
Censu lib. 2. cap. 8. nu. 24. & 25 post Dd. ad tit. D.
& C. de his quæ sunt indign. ar. f. cum ut. D. de legat.
admond. Jacob. Ayer. d. tract. de homicid. vo-
luntar. part. 2. nu. 13 pag. 350. & seqq. Ad. Kel-
ler o lib. 2. de officio juris. 60 Polit. pag. 429. Elur.
fürstl. Pfals Landordnung cap. 4. §. 2. pag. 135.
 De hac etiam juris in bonis occisi ademptione
 ac privatione obiter agunt Dd. *ad ut. in Feud.*
de Regalib. Antonius Gomesius var. resolver. c.
3. nu. 51. & 52. idem Kellerus tract. de jure suc-
ceden. ab intest. von Erbsalsrecht tit. 28. nu. 4 &
5. Sed & † talis homicida ad damnorum e-
 mergentium, ob occisi mortem & interesse, i-
 temq; re restitutionem expensarum, curatio-
 nis & æstimationis operarum, quas interse-
 ctus, si supervixisset præstare potuisset, tenetur
 juxta Althus. *d. cap. 128. nu. 23. Farinac. d. lib. 1.*
tit. 2. quæst. 15. nu. 13. et 14. c. om. lib. 2. d. quæst. 119.
nu. 39. et seqq. Rol. à Valle consil. 39. vol. 2. quam-
 vis operarum æstimationem hodiè locum non
 habere velit Althusius ex Julio Claro *in recep.*
sentent. §. homicidium nu. 23. & Ant. Gomesio
d. cap. 3 nu. 38. His adnumerari poterit, quod
 homicidii dolosi crimen adeò abominabile &
 punibile semper exstiterit, ut non modò † ca-
 nes, velut animalia bruta seu irrationalia, ejus

Chri.

ente & Papæ gratiam, suumque privilegium
 (quod conminiscuntur esse, ut † Cardinale 52
 aliquo urbem ingrediente, adcurrentes male-
 factores cujusque ordinis veniam recipiant &
 impuniti maneant, qua de re disceptant Dio-
 nys. Gothofred. & alii in l. addictos 6. C. de episc.
 audient. juncta inf. append. num. 4. 5. 6. 7. 8. 9. And.
 Tiraquel. ir. de pœnis caus. 55. Barth Capolla ir.
 cautel. cart. 2. Marr. Laudensis ir. de principe
 quest. 483. Baldus in l. addictos C. de appellat.
 Pet. Greg. Tholez. lib. 33. syn. g. jur. univ. cap.
 21. num. 12. Z. sius in §. pœnales nu. 32. tom. 4. o-
 per. Arnisaus lib. 2. de jure majest. cap. 3. num. 6.
 Joh. Bodinus lib. 1. de repub. cap. 8 §. Sed ut ad
 propos. red. p. m. 255. & 260. Thom. Bozius in
 tract. de jure statuum Eccles. lib. 5 cap. 4. pag. 494.
 Henr. Bruning. d. d. sp. 4. de statutis pag. 149. &
 150. ubi Cardinalis Rymundi ante seculum,
 & quod excurrit, Bremam ingredientis exem-
 plum & literas reversales adducit) & Senatus
 infensissimos, omniumque sceleratissimos ex-
 cipere volente recenser quod à Magistratu ta-
 lem acceperit responsionem: Se tandem con-
 cedere, ut prælatam Cardinalis crucem seque-
 rentur, si per eam id observaretur, Legato nem-
 pe isto apostolico civitatem introeunte & re-
 cedente, sicque nebulones simul & in malam
 quasi crucem abirent. Quibus cùm Cardi-
 nalis se in ritum ac delusum propriis verbis
 cerneret, hoc saltē superaddidit: Vos † Saxo- 53
 nes

verè esse Sura. *Rechierus & Sacrus ad. n.* Quod
verè hoc sit de Quia (scilicet ob animi flagitium
vel rigorem aut constantiam) alij addeunt
Exhucce, quæ tam de atrocitate ipsius delicti,
quibus lætæ subsequenti gravitate ex parte
consolati, politici ac historici in mediis
consultant consistit, verum esse: quod de
hominibus supra in initio dixi alioquin mani-
festius & iuxta suam rerum omnium moder-
norum legem docent Theologi, Jehovâ ne-
quæ ad id intentum esse homicidio: ut ne ꝑ
34 peccatorum totius aspectus, malæ lingue, aliosq;
peccatos committens adfectus tolerentis qua-
simus ad mortu sit, inter ceteris species referat,
ut plures exponunt communiter ecclesiæ
doctores ad 5. p. *recep. decal.* Martinus Chem-
nitz *part. 1. locat. theologicæ. contin. de Lege Dei*
pag. 178. cum seqq. Henr. Knauthius J. U. L. in
b. l. German. vom mord der jüngen post ipsius pre-
cel. vulgo Gerichtlicher schwerergeräth &c. Qui-
nues respiciunt ad ipsius Christi, velut summum
magistri exemplum, dicentis: Omnis qui
rascitur vel ad fratrem suum, reus est pelli-
cio, estque homicida. *Matth. 5. v. 22. 1. Joh. 7.*
v. 55. Unde S. Hieronymus quoque scribit in
epistola ad Gallos: *Castigamur in xpo. o-*
diu si peccaverimus, quoniam et ad fratrem, et ad nos-
glia non odimus percellere. immo tamen homicida
55 *&c.* Similiter Onano ꝑ qui malitiosè leu-
temanum, unde Hesychus panfractio *pag. 71.*

ῥοῦ & σπέρμα h. e. sanguis, genus & semen, apud Martinium in *lex. philol. verb. sanguis* pag. 3359) in terram projecerat, nec fratri semen excitare voluerat, gravis dica scribitur, & ipsius factum, velut naturæ obstrepens, eamque destruere intendens, pro peccato valdè detestabili & quodam homicidio nasciturorum habetur; aded ut is à Deo percussus fuerit. *Genes. 38. vers. 8. 9. 10. 11.* Pet. Greg. Tholoz. *d. lib. 36. syntag. cap. 15. nu. 20.* Imò ethnicus & aliàs spurcus poëta Marialis hoc intellexit (de quibus omnibus vide Roderic. à Castro in *tract. de morbis mulier. part. 2. lib. 1. cap. 15. de Gonorrhæa* pag. 108. & 109.) proque homicidio habuit *lib. 9. epigram 42.*

Ponice, quod futurus Ego.

Ipsam crede tibi naturam dicere rerum,

Istud quod digit, Pontice perdis homo est.

Sed gravitatem externi & realis, dolosique homicidii melius vix possum cognoscere, quam ex historia creationis & primo omnium fratricidio Kaini; quod commisit in societatis humanæ ipso quasi exordio, dum innocentem Habellem occidit, quod factum nefandum existat descriptum *Genes. cap. 4. & reperitur in novo testamento 1. Joh. 3. v. 12. Matth. 23. v. 35. Luca 11. v. 51. Hebræor. 11. v. 4. cum seq. cap. 12. v. 24.* Ibique commentatores antiqui & recentes iterum pluribus examinant. Ego in-
sta con- & professionis meæ metas permanens
cus

(cur enim legislatoris Moſis tradita & talia cri-
mina ad noſtrum non ſpectarent forum) ordi-
ne præcipue notabo, & in lectoris uſum fideliter
conportabo, bona ſpe ſectus, quemlibet ex,
inde poſſe eò melius colligere, quàm detestan-
dum ac ſummis viribus cavendum ſit homici-
dium, animo vel corpore id fiat. *Principiò* †
57 Moſes poſtquam recensuerat hominem divi-
num animal & omnia valdè bona fuiſſe creata,
item quomodò primi parentes, Adam & Eva,
laſſi, Deus que inter illos & ſerpentem diabo-
lum iſtituerit iudicium, ac unusquisque reo-
rum ſuas pœnas acceperit, exque paradyſo ab
angelo projecti ſint; tandem ſubnectit, quo-
modò in re domeſtica ſeſe geſſerint novi illi
conjuges, Deique benedictione ſucceſſivè
duos filios procreaverint, quorum unus agri-
cola & alter ovium paſtor exſtiterit, interque
ſacrificandum ſenior odium erga juniorem
cõceperit, ſicuti hæc recensentur *Genef. cap.*
1. 2. 3. 4. & ex iſſidem colligimus quod perquã
nefariè agant, qui tam divinam Fabricam de-
ſtruunt, ceu memini antea *num. 22. 23. 24.* Et
quidni? non ſolum namque † ad imaginem &
ſimilitudinem homo eſt conditus *Genef. 1. v.*
58 *27. et 9. cap. v. 6.* Ambroſius *lib. de Noè & arc. c.*
26. & in lib. de dignit. human. condit. cap. 1. 2. 3.
Polycarp. Lyſerus in ſuo *Adamo i. e. expoſ. 1. part.*
Genef. c. 1. pag. 106. cum ſeqq. Sed etiam ipſe
promiſſus filius Dei adſumſit carnem humanã
Luc.

Luc. 1. & 2. cum 1. Joh. 4. v. 2 & factus est nobis
per omnia similis, excepto peccato Hebraeor. 2.
v. 17. cum cap. 7. v. 26. item 1. Joh. 3. v. 2. 3. 5. 1. Pet. 2.
v. 22. & 2. Cor. 5. v. 21. no. que pietioso suo san-
guine redemit 1. Cor. 1. v. 30. cum 1. Timoth. 2. v.
6. & mystici sui corporis membra, cum q; Patre
Christus in nobis mansionem fecit Joh. 14. v.
23. 1. Cor. 10. v. 17. & in eo vivimus ac move-
mur, nec procul est ab unoquoque nostrum
Actor. cap. 17. v. 27. & 28. ut regenerati ac novi
quasi homines, Ephes. 2. v. 10. & 4. v. 24. Co-
los. 3. v. 10. & templa Spiritus sancti simus facti
1. Cor. 3. v. 16. & 17. cum cap. 6. v. 19. Actor. d. c.
17. v. 24. & 25. cum 2. Corinth. 6. v. 16. Qualem
ob dignitatem ipsi t angeli, qui purissimi spi-
ritus, non modo in hac miseriarum valle, nos
suos socios & confratres, imò se custodes, ser-
vos ac ministros vocant. Tob. passim in suo libel.
Daniel. cap. 10. Math. 18. v. 10. Hebra. 1. v. 14. Ps.
91. v. 11. & 12. Apocal. 19. v. 10. qui verò ex illis
in veritate & justitia non permanserunt, tali ut
homo post labsum αὐτῶν dignati, Mellia que
participes nunquam fuerunt Hebra. 2. Joh. 4. v.
18. & 2. Pet. 2. v. 4. Judae. 1. v. 6. sed etiam in vi-
ta aeterna erimus ἰσχυροί Math. c. 22. v. 30.
1. Corinth. 15. passim et 1. Joh. 3. v. 2. imò ipse filius
Dei reformabit corpus humilitatis nostræ,
configuratum corpori claritatis suæ, secundū
operationem virtutis suæ qua etiam potest sibi
omnia subicere Philip. 3. v. 21. juncto 1. Joh. 3.

v. 2. & 3. Quàm inmenſum igitur ſcelus putas committere illos, qui ſanguinem humanum quærunt & profundunt, inſignemque eccleſiæ ac reipublicæ columnam ex cætu piorum auferunt? Similes de homicidio cogitationes habuit Johannes Nyder, quondam ex ordine prædicatorum profeſſor theologiæ in *expoſit. 5. præcep. cap. 1.* interque Juriconſultos ex parte Joh. Althufius *d. l. b. 1. dicaol. cap. 20. nu. 8. cum ſeqq.* diſertò autem Rolandus à Valle, qui poſt
 60 Magiſtrum in ꝑ hiſtoria ſcholæſtica (quæ compoſita eſt à Petro Comeltore, qui frater fuit Lombardi & Gratiani, cumq; decretum Gratiani, ſicut teſtatur Gloſſa juris canonici, editũ ſit circa A. D. 1150. circa illud tempus etiam ſcholæſticam hiſtoriam pronatam eſſe vix dubium eſt, præeuntibus Marth. Chemnitio & Polycarpo Lyſero *lib. 3. harmon. euangel. cap. 36. pag. 55.*) inquit: Grave nimis eſt peccatum homicidii, quoniam homicida contumeliã facit Deo, qui occidit filium ſuum, cùm omnes ſumus filii Dei per creationem ut in pſalmo: Filii excelsi omnes; & perfecti per (adoptionem) fidem ac baptiſmum, ut apud *Joh. c. 1.* dicitur: Dedit eis poteſtatem filio fieri hiſ, qui credunt in nomine ejus. Item facit injuriã Angelo, qui cuſtodit hominem: nec non dicitur horrendum crimen, quia incidit in manus domini, iſque faciet de eo ultionem, ut ait Nicolaus de Lyra *in epist.*

pist. Pauli ad Hebr. cap. 9. Sic Rolandus Vallen-
 sis d. consil. 12. nu. 23. vol. 3. Quæ majora pon-
 dera accipiunt de iis, qui ad mores † Judæorū, 61
 veritatis Christiano-euangelicæ confessores
 trucidant & quasi magnam gratiam apud Deū
 iniverint, sibi imaginantur. Sed super his ita
 exclamat B. Augustinus: O error horrendus! i-
 tane ut placeas Deo, percussis placentem Deo Ju-
 dæe & templum Dei vivi, te feriente prosterneatur,
 ne templum Dei lapideum deferatur? O execrabi-
 lis cecitas! referente Georg. Wicelio in postil.
 super Domin. 6. post pascha pag. 197. juncto sup. nu.
 27. & epist. dedicat. hujus discurs. Secundo per-
 git Moyses describere, quomodo Deus Kainū
 in jus quasi vocaverit, inquirendo? *Quare i-*
ratus es? & cur † facies tua concidit? d. Genes. c. 62
 4. v. 6. Signum hoc est haut leve iræ, dolo-
 ris, tristitiæ & perpetrati aut animo adhuc vo-
 luti sceleris, ut nō modò Vatablus, Fagius, Mu-
 sculus & Marloratus hīc notarunt: sed etiam
 ex hoc ipso capite observavit Levinus Lemni⁹
 d. tr. de hab. et constit. corpor. siue de complexion.
 lib. 2. cap. ult. p. g. 150. B. & 151. A. indeq; sau-
 ciatæ & cauteriatæ conscientie nota est vultūs
 demissio, in plerisque homicidiis hactenus de-
 prehensa, daß die mörder nach begangener v.
 belhat gemeiniglich eine andere farbe bekommen/
 auch grimmig vnd heimrückisch außsehen/ oder
 vorredlichen frommen leuten die augen nieder-
 schlagen/ vnd ihren neben Christen kein fröliches

angesichte zuwenden / vielweinsger ihre augen
nach himmel aufheben dürffen. Creatorem &
creaturam namq̃ se offenderunt, & se homi-
63 nes non exhibuerunt. socium vitæ interficiē-
do & † vultum ad terram demittendo, quem
aliās ad cœlum elevare debebant, juxta genti-
lem poëtam Ovidium lib. 1. *Metamorph.* cujus
dictum pluribus exornavit Matthias Martini
in *præfat. lexici philolog.*

*Pronaq̃ cum spectent animalia cætera terras,
O homini sublime dedit, cœlumque tueri
Jussit & erectos ad sidera tollere vultus.*

Grave igitur tormentum! quod ad ipsas ex-
ternas corporis partes provenit, oculisque in-
sedet, tanquam cordis emissariis. Hinc prædi-
ctus Lyra super hunc locum scribit: *Iratus est*
Kain vehementer, invidens gratia fratris innocen-
tis, et concidit vultus ejus, quia tristitia mentis ad-
paret in dejectione vultus. De utroque ibidem
pleniori manu disserit Lutherus in *comment. ad*
Genes. cap. 4. pag. 75. B. 76. A. 83. A. juncto inf. n.
231. & Lyserus in Adamo pag. 377. iuque ad 382.
Omnes verò inter gradus homicidii numerāt
quoque istos externos gestus corporis, quibus
tanquam signis & indiciis malevolentia animi
64 erga proximum ostenditur. Christus vocat †
Racha Matth. s. v. 22. h. e. cum quis iram suam
adversus Deum evomere non audet, idè vul-
tum suum erga fratrem inmutat, torvum intu-
etur, nec loquitur ei amicè; sed oculis gestibus-
que

que exterioribus etiam interiorum animi rancorem prodit. Eodem sensu dicitur † ἀρχιμο-
 σών, sich vngeberdig stellen/ 1. Corinth. 13. v. 15. 65
 itemque infestio, cum quis ita incedit, quasi
 plenis buccis, ac nescio quæ spirantibus, ut nō
 aut vix dignum iudicet proximum, quem ad-
 spiciat. 2 Corinth. 12. v. 20. De priori exempla
 † exstant parallela. De Jacobo namque scri-
 buntur reperitur: Animadvertit faciem Labani, 66
 quod non fuerit sicut heri & nudius tertius
 Genes. 31. v. 2. Sic alibi ipse Deus ἀνδραπαύων
 τὸν Samuelem objurgat, Saulum lugentem:
 Ne respicias vultum ejus, quoniam abjeci eū,
 nec juxta intuitum hominis ego iudico. Sa-
 muel. 1. sive 1. Reg. 16. v. 7. Nec non propheta
 Esaias malum in populo Judaico adnūciat,
 dicendo: Dominum ablaturum virum hono-
 rabilem vultu & agnitionem vultus respon-
 sam contra peccatores Esai. 3. v. 3. & 9. Iterum-
 que Salomon inquit: Ut cæcias gignit pluviā,
 ita vultum indignabundum lingua simulantis.
 Proverb. 25. v. 23. Imò hæc doctrina usum quo-
 que in jurisprudentia & philosophia accepit.
 Non solum enim Zophytus physiognomus
 profitebatur olim hominum mores, naturasq;
 ex corpore, oculis, vultu & fronte pernoscere:
 Sed etiam † ex facie confusa aut truculenta, 67
 concurrentibus tamen reliquis adminiculis,
 colligitur probus animus & ad scelera procli-
 vis homo; imò mala physiognomia iudicium

ſapè eſt conmiſſi delicti & ad torturam ferè idoneum, ceu tradūt poſt alios Paris de Puteo in *tr. Syndicat. verb. Tortura* §. *mandavit* nu. 26. pag. 1027. edit. *Francof. Franc. Caſonus tr. de indic. & torment.* l. c. 6. nu. 1. 2. 3. 4. pag. 20. Jac. Menoch. l. b. 1. *praſumt.* 15. nu. 6. §. *praſ.* 89. nu. 130. Phil. Camerarius *cent. 2. medic. hiſtor.* c. 3. E contrario liberalis facies omnia bona promittit.

- 68 Nam † vultus eſt liber & litera mentis, figura que probitatis: & ex eodem cognoscitur ira cordis; nec non in pio virtus, in malefico crimen eſt: præcipuè autem in Principe laudatur, ſi fuerit viſu facilis & dictu adfabilis omni, ſicut hæc pluribus exornavit Paris de Puteo in *d. eract. de ſyndicatu tit. de Exceſſ. regum* c. 2. nu. 6. 7. 8. 9. 10. 11. pag. 82. B. edit. *Vener. de Ao.* 1571. ſed edit. *Francof. de Ao.* 1605. in verſ. *Re autem* p. 27. §. 28. confer Bartholom. *Anglicum lib. 5. de proprietat. rer. cap. 10.* Ex viſu quippe cognoscitur vir, & ab obſcurſu faciei cognoscitur ſenſatus, juxta Syrac. ſive Eccleſiaſt. *cap. 19. v. 26.* talique forma laudatur David, quod fuerit rubicundus & pulcher adſpectu, facieque decorâ & poſtea majestatis plena, qualis regem decet. *d. 1. Sam. aut. 1. Reg. 19. v. 12.* De præmiſſis conſule eundem Camerarium, qui probat faciem eſſe indicem animi, ac Deum ſolum eſſe *καὶ ὁ ὧν ὁ σὺν, cent. 1. hor. ſuccis. ſive med. hiſt. cap. 57. §. d. cent. 2. c. 2.*

- 69 Tertio † Jehova Kainum increpat hiſce: Nō-

ne si male egeris statim in foribus peccatum tuum
 adersit: d. cap. 4. v. 7. Phrasis est hebraica & di-
 versimodè intellecta, ut taceam in ipsa transla-
 tione LXXII. interpretes alium sensum ob-
 trudisse, inque ejus mysterio græcos, latinosq;
 patres sudasse, ut adnotavit David Pareus *com-*
ment. in Genes. h. c. 4. pag. 148. A. v. antequam
 Nos cum ipso fontibus adhærentes, priorē
 versionem amplectimur. Quā retentā Onke-
 los id refert ad † futurum judicium universale,
 in quo manifesta erunt omnia peccata. Verba
 in latinum translata sunt hæc: *Si non bene ege-*
geris, in diem judicii peccatum tuum servatum est,
in qua futurum est, ut ulciscatur de te, si non con-
verteris. Sed paraphrasis à textu præsentī vi-
 detur aliena, aliās quidem pia, indeque confir-
 mata, quod inter cætera Dominus signum Kai-
 no vel ipsam in signum dedit, ne in hac vita in-
 terificeretur aut id non sine multipli vindicta
 contingeret: sicut de Lamecho adhuc dubiū
 remansit, num Kainum occiderit; quamvis in
 hac terra non absque pœna, corpus animamq;
 cruciante fuerit, & † peccantes maneat inevi-
 tabilis ultio, vel in hac vita vel in futura. Ali-
 quando enim Deus (inquit idem Pareus) in-
 dulget *μακροθυμία* suā hominibus pœnitentiæ
 spacium concedens. Frustra vero scelerati
 impunitatis spem inde arripiunt, quia tandem
 Deus omne opus, quod est in occulto (sicut e-
 xemplum hîc in Adamo & Kaino habuimus)

adducit in iudicium, ſive bonum ſit ſive malū

72 *Eccleſ. ſeu Syrac. 12. v. 14.* Cæterum † Nicolaus Lyra (de quo vulgò circumfertur: Si Lyra non lyraſſet, Lutherus non ſaltaſſet, i. e. ſi ille ſuis laboribus viam non monſtraſſet, alter tantus non evaſiſſet in verſione & explicatione bibliorum *juncto inf. num. 212*) verba iſta hunc in modum exponit: Peccatum tuum ita patens erit mihi, ſicut ea quæ ponuntur in oſtio. Quod trahit etiam Ariſtorelis dicta *ex lib. 2. Metaph.* de notitia primorum principiorum, quod omnibuſ ſint nota, & in foribus quiſ delinquat.

73 Quâ ratione indicat † peccatum Kaini cubare præ foribus i. e. non manere obſcultum, ſed mox patere ſcelus, quod magis celare nequeat, quàm quæ præ foribus ſunt; quaſi Deus dehorretur eum à delicto ulterioſe, quod meditabatur ſpe obſcultationis & impunitatis, ſicq; etiam tacita pœnæ conminatio hiſ incluſa ſit. Nec multum recedit Joh. Marianæ Jeſuitæ expoſitio, dum ait, quod melius verba iſta ad cognitionem referēda, cui non modò aperta ſint omnia, ſed etiam pœna præſto ſit, ſive inſtet & admiſſo peccato ad iudicis portam ſuſpenſa maneat, donec eum interroget, *in noviff. Scholiis biblic. ad hunc loc. pag. 10.* & eam explicationem prætulit quoque David Pareus, dum illud pro pœna peccati præſenti, certa & inevitabili uſurpat, additque peccatum pro pœnæ ejus per metalepſin uſitatè accipi apud Hebræos (adſtipulan-

pulante ibidem Vatablo & Musculo) sicuti & pœnam præ foribus adesse proverbialiter dici, pro citò & certò instare, in *comment. ad Genes. h. c. 4. oper. Theolog. pag. 148. A.* Sive in propinquo adesse, juxta Brentium *hic pag. 70.* vel proximã ac præsentissimam esse, ut Tremellius ac Junius ibidem notant † illucque referunt Græcum *ἡν δὲ γὰρ Matth. 24. v. 33.* Quo concessio credere simile quid latere in isto vulgato: Hannibal ante portas, Germ. *der feind ist vorm thore* i. e. adpropinquat & mœnibus fere inhæret. Sed † Lutherus *ibid. pag. 77.* non sine alio proverbio id à Mose prolatum esse censet, de quiete & peccato cubante quasi in otio & januâ clusâ. Eandem explicationem, omittis tamen authoribus, sequitur Lyserus in *Adamo eod. cap. 4. pag. 384. cum reliq.* vocatque insignem metaphoram (quam Tremellius & Junius quoque vocant elegantem *ad verb. Excubans n. 13.*) & hanc esse † naturam peccati, ut quando perperratur, non semper mordeat, neque statim sentiat (atqui textus latinus ait, illicò præ foribus esse; quod ob concordiam retinendam ego sic intelligerem, pœnam peccati recenter perpetrati jamjam vel mox & quasi ante januam excubare; aut ipsius peccati sævientem dolorem nondum ad secreta cordis pervenisse, de commissio tamen facto utiq; primo momento constare, licet nondum gravitas ejus penetraverit, quod dictum ex Tacito &

74

75

76

to & Menandro illustravit Dn. parēs Ant. Heringius *tract. de fid. iuss. cap. 27 p. 1. num. 229.* vel sanè reliquas explicationes fore retinendas: maximè cum in Hebraico adverbium *statim* redundet, nec Hebraicè sit, authore eodem Marianà) sed sapius quiescat & dormiat instar leonis vel catuli. Quidquid sit, hæ omnes meditationes sacris literis minime adversantur: uti nec hodiernis loquutionibus, dum adhuc † Germani de infortunio instante dicunt, *es ist ein vnglück vor der thür* / & thesis notoria est, quomodo cunque verba accipiantur, ceu idem Pareus fateretur, eò referens Tibulli poetæ versiculos:

Ab miser, & si quis multum perjuria celet,

Sera tamen tacitis pœna venit pedibus.

Et ut in eo persistam, ulterius colligitur, isti dormitioni non esse fidendum; siquidem peccatum in ipsis foribus quiescat, ubi facile per strepitum aliquem excitari queat: Quando verò id sit, ut securus peccator lege territus, quasi per fores intra se revertatur, siue ad interiora cordis redeat, tunc exagitetur † moisu conscientia & sensu iudicii divini, vel si non in hac vita, attamen in agone mortis & velut janua alterius vitæ expergefiat, tuncque evadat in vermem, æternum rodentem & nunquam morientem arg. *Esai. 46. v. 8. & 66. v. 24. Lucæ 15. v. 17. Roman. 7. v. 8.* Sicque volunt hîc subesse *πρὸς τὴν θύραν*, nimirum licet ad tem-

pus

pus peccatum cubet h. est. quiescat, non agn-
 tum, ut scelerati excusâ conscientia malefa-
 ctorum aliquamdiu sibi blandiantur pœnarū
 securi, attamen cubet ante fores i. e. prope, ut
 facile exciteretur; imò ibi quasi excubias agat &
 vigilet in delinquentis perniciem. Eò respi-
 cit Theodotii interpretatio: *Si male egeris, pec-*
catum ante vestibulum tuum sedebit (nempe in-
 star adparitoris) & *tali janitore comitaberis*. Qui
 sensus ut robur capiat, notum est † per fores 79
 nos in- & egredi. Per introitum verò & exitum
 omnes vitæ nostræ actiones intelliguntur, 2.
Samuel. 3. v. 25. Ps. 121. v. 8. sicq; in iis peccatum
 nobis adhæreat *Rō. 7. v. 24. Galat. 6. v. 1.* & quasi
 januam aut fores in nos ipsos aperiamus, ut in
 simili dixit Plutarchus apud Erasmum *chil. 3.*
cent. 6. adag. 70. pag. 643. Istam expositionem
 quoque convenientiorem esse, Moysi que lo-
 quutionem singularem energiam continere
 fatentur hic Augustinus Marloratus & Joh.
 Calvinus in *expos. Eccles. super Genes. pag. 46. A.*
scribentes: Cubare dicitur peccatum, sed ad fo-
res. Neque enim protinus iudicii mei torque-
tur peccator: Sed quæcumq; potest delitias accer-
sens ad se fallendum, quasi in libero spacio obam-
bulat, imò lascivit tanquam in pratis amenis. Sed
quum ad exitum venit, illic peccatum occurrit,
suasque excubias agens; tunc deprehenditur con-
scientia, qua se prius solutam putabat & duplices
mora pœnas solvit. Non dormit ergo peccatum
im-

impiorum, quantum vis in puna peccare videantur.

Quum enim dixerint: Pax et tuta omnia, tunc repentinus eis imminet interitus, sicuti dolor partus mulieri pragnanti, nec effugient. 1. Thessal. 5. vers. 3.

- Ac sanè ab istis piis cogitationibus non alienos esse † patres ecclesiasticos intelligo. Eodem quippe sensu gradatim Kainum, ac quemvis alium ad ejusmodi scelera exitiaalia descendere, exiliq; initio progressum & incrementum capere peccatum, sive illum successivè à diabolo elusum & à minimis ad graviora prolapsum fuisse (sicut ex totius contextus collatione fit manifestum & infra num. 116. 117. 118. ulterius deductum) indicat quoque B. Johan. Chrysostomus super *Matth. cap. 27. homil. 87. tom. 2. cap. pag. 465. confer. ipsius lib. 1. de providen. Dei ad Siagir. monach. lib. 5. pag. 379. & seq. edit. Basileens. de Ao. 1539.* Nec mirum. Peccata enim
- 81 pedetentim instillantur, & † Diabolus est vulpes, dicente B. Hilario Pictavorum Episcopo, in enarrat. psal. 52. pag. 504. edit. Erasmi. de Ao. 1535.
- 82 † Kain autè primus diaboli discipulus hanc inlepidè vocatur à Basilio Magno in sermone de invidia tom. 1. oper. latine conversor. pag. 410. edit. antiq. & Davidem Pareum comment. ad Genes. p. m. 148. B. ubi eum vocat primum diaboli organum, & Cunradus Pellicanus eundem nuncupat omnium impiorum Patriarcham, primumque Lapidem in ædificio civitatis diaboli, comment. ad hunc c. 4. v. 8. pag. 8. A. & Kainū mali-

maligno Spiritu vel Satana agitatum illud facinus perpetrasse dicitur 1. Joh. 3. v. 12.

Quarto † Moses sermonem ita continuat: *Dixitque Kain ad Habel: egrediamur foras, cumque essent in agro, consurrexit adversus fratrem & interfecit eum, dict. c. 4. v. 8.* Priora verba quod attinet, Kainum non nihil torvum suum vul- tum (quem ipsi quoque adfingit Phil. Melanch- thon. in epist. ad Comitem Joh. à Weda, de collo- cutione inter Christum, Adamique filios, apud Me- land. lib. 2. Jo. c. 82. pag. m. 911. in fin.) depo- suisse & colloquia miscuisse, utraque tamen hypocrisis & simulata reconciliatione parenti- bus & fratri fucum fecisse; ea satis declarant Lyserus *hic pag. 392. 393. 394.* Pareus *ibid. pag. 148.* B. Marloratus in *expos. eccles. h. l. pag. 46. B.* Reliqua verba, † *egrediamur foras sive in agrum,* 84 etiam si in Hebraeis fontibus & latinis MSS. codicibus, non repertantur, ceu prater alios hic observant Munsterus, Marloratus, Pareus, Mariana & Emanuel Sa (juxta quem illa sub Hebræo intelliguntur; Calvinus autem hoc non audet adserere, fatetur tamen aliquid esse subintelligendum in *comment. ad h. c. 4. p. 46. in fin.* velut etiam Pellicanus ait, habere hic Hebræorum codices quandam intercapedi- nem, quasi aliquid ablatum sit ex versu, nempe vulgata illa verba, *ibid. v. 8. pag. 8. confer Christ. Besoldum, qui hiatum quoque agnoscit & colloquium horum fratrum ex Rabbiniis adducit*

in thesau. pract. observ. verb. Arheisten 61. p. 60. &

- 85 61.) anteq; hos † Joh. Capnio aliàs Reuchlinus JC. ac Hebraicæ Græcæq; linguæ in Germania restaurator laudabilis, lib. 1. suæ *Cabala*: attamen pia antiquitas ea verba, per LXXII. interpretes inserta, huc usq; retinuit, proque expressis habuit, vel ex statim sequentibus verbis, *Accidit cum essent in agro* supplevit; nec ipsi patres eadē repudiarunt. S. Ch. yfostomus enim credit † in mense Martio provocatum esse Hablem à Kaino exire in campum, ubi occisus est, hūcque mensem pluribus exornat in *homil. de nativ. vit. Joh. Bapt. d. tom. 2. oper. pag: 844*. Alii hunc textum ad cædis concomitantia transtulerunt;
- 87 † homicidas nempe secessum & loca sterilia vel avia & ad insidias apta ut plurimum querere, imò ipsam terram hos tunc odio prosequi, ut mox audiemus ex Ambrosio & Wicelio. Ac sanè circumstantia † loci in omni delicto simul notanda est, quæ illud adgravare solet. Procul à domo parentum & ab hominum conspectu Kain scelus patravit: tum ne quis fratri subcurrere possit: tum ut fratricidium lateret, nec testibus posset convinci. Sed frustra latebræ sceleribus quærantur inter homines & cum Deus sit *απολυτως* & presēs ubique *ἀγγιγνῶ* suo oculo omnia adspiciat & vindicet, tam juxta illum versiculum:

Adspiciunt oculis superi mortalia justis,

Quam ipsius Moſis exemplum, qui propriū

fa-

factum tacere & non apud homines, nedum Deum latere potuit, describendo suum homicidium, quod tamen à præsentī diversum dignoscimus *Exod. cap. 2.* ubi præter recensitos vide Osiandri glos. marginal. Quod prius illud clarius expressit B. Ambrosius, dum ita scribit:

Quid sibi vult quod Kain ait, Eamus in campum? nisi quia † locus nudus & gignit enim eligitur parricidio? Ubi enim frater habebat occidi: nisi ubi fructus deesse? Tanquam præagens natura tanti sceleris loco germina denegaverat: quod non conveniebat, ut idem solum & contagia parricidalis sanguinis reciperet præter naturam & fructus secundum naturam germinaret. Merito ipse dicit: Eamus in campum. Non dicit, Eamus in paradisum, ubi pomæ florent: non in aliquem cultum & fructiferum locum. Ipsi parricide indicant fructum se sceleris habere non posse: nec penes eos fructum manere, qui tanta impietati præbuerint officium. Nam ipsam refugium elementorum benignitatem: ut iste Kain, qui videtur veritus ne largior boni terra proventus triste facinus impediret: & liberalitatis assuetudine genitalis, qua facit sibi foetus & fructus varios germinascere: in hoc quoque crimine apparatu vel mutua specie sui fratrem revocaret affectum. Latro diem refugit, quasi criminis testem: Lucem adulter, quasi erubescit adulterii conscientiam: Parricida terrarum fecunditatem fugit. Quomodo enim poterat communis partus videre consortia: qui consortem sui sanguinis trucidabat?

Joseph

Joseph in lacum mittitur siccum: Ammon intra domum occiditur. Justum igitur natura est imparita iudicium ea loca, in quibus erat futurum parricidium muneris sui dote privando: ut ex innocentis soli quadam damnatione ostenderet futura supplicia noxiora. Propter scelus igitur hominū et ipsi Elementa damnantur. Denique David montibus, in quibus Jonathan cum patre interemptus est, perpetua poenam sterilitatis optavit dicens: Mortui, qui estis in Gelboe, neque ros neque pluvia cadat super vos, montes mortui. Haftenus ille lib.

2. de Cain & Abel cap. 8. part. 1. oper. Quamvis

90 † locum istum aded sterilem ac infrugiferum fuisse aut postea evasisse, alii vix credant, interque illos Lyserus dicit, agrum fuisse pascuosū & Habelem ibi more solito greges pavisse. d. comment. pag. 395. Diu ante ipsum verò B. Hieronymus ita ait: Si Damascus, ^{דמשק} interpretatur, sanguinem bibens, & Hebræorum vera traditio erit, campum, in quo interfectus

91 est Abel à fratricida Cain, fuisse in † Damasco, ut & locus hoc insignitus vocabulo est, & Saulus, postea Paulus dictus, post interfectionem Stephani primi in Christo martyris perrexit Damascum, ut credentes in Messiam vinctos duceret Hierusalem. Hieron. lib. 8. in Ezech. cap. 27. tom. 5. oper. pag. 474. edit. Erasmi. Basil. de Ao. 1537. Ad stipulatur tacite Vinc. Belvacensis vol. 1. speculi historic. cap. 56. confer Lyseri verba, qui de hac terra Damascena, ex ejus gleba A-

dam

dam sumtus, postque labsum illuc iterum pro-
 jectus & ibidem Habelis sanguis profusus, o-
 mnes veteres existimare ait in d. c. 4. *Genes. pag.*
423. vide tamen Pellicanum eod. cap. 4. v. 16.

Quinò † sequitur in textu: *Et ait Dominus* 92
ad Kain, ubi est frater tuus? item: quid fecisti, h.
c. 4. v. 9. Interrogat Jehova, non quod nesciat,
 sed ut se conscium occultæ cædis doceat, &
 reum tergiversantem convincat, juxta Pareū
hic pag. 149. A, sive quod querat, non tanquam
 ignarus à quo discat, sed velut iudex, reum quē
 puniat, ut loquitur B. Augustinus *lib. 12. contra*
Faustum Manicheum cap. 10. Errat itaque Jo-
 sephus, dum humano more & ore loquitur:
 Quia viderit Deus antea hos duos fratres sem-
 per conversari, jam verò per aliquot dies solus
 Kain ei obcurrerit, ideò eum interrogasse, ubi
 est frater tuus? *lib. 1. antiq. judaic. c. 3.* Magisque
 errant † peccatores, qui putant se posse ab- 93
 sconditos esse, & ipsum Deum fallere aut deci-
 pere, si modò simulent, se de perpetrato scele-
 re nihil quicquam novisse, cū impii plerum-
 que & in diem viventes facere solent. *arg. Jobi*
22. v. 13. psal. 10. v. 10. & 94. v. 7. Jerem. 3. v. 3.
proverb. 30. v. 20. quos scriptura acriter meri-
 toque objurgat, *Ezech. 8. v. 12. Esai. 29. v. 15.*
cum similib. apud Marloratum hic in expos. eccl.
Gen. pag. 47. B. Videt enim Jehova † oculus o- 94
 mnia, quæ in abditissimis aguntur locis, quam-
 vis mille portis æneis munitum clausumque
 fuerit.

fuerit cubiculum, ubi perpetratur adulterium, caedes, furtum aut alia crimina, quæ sunt ed graviora, quò certioſorem ſcimus ſpectatorem Deum. Imò bonitatis ſimulque juſtitiæ divinx hic manifeſtum habemus documētum, quod ſceleratum hominem ad loquio dignatur, qui fulmine in tartara deturbati meruerat: & ad poenam quidem poſtulat, ſed non niſi auditum prius & convictum damnat. Utrumque ſolatioſum eſt ingens, & piis & impiis, quamvis diverſo ſine & illis probis maximè. Videt namq; Dominus, inquit & judicat, poenasque ſtatuit τοῖς ὑβριſταῖς piorum hominum perſequentoribus & ſemper præſto eſt omnibus obpreſſis, ὑβριſτομένοις καὶ βιαζομένοις. Si enim rex bonus neminem ſuorum ſubditorum ab extero aliquo violari patiatur, inprimis cum indignitate rei videat præſens: multò minus Deus velut rex regum & dominus exercituum, qui que ſemper videt, quoties viſ fit ſuis dilectis. Diligit equidem omnem creaturam, nec quidquā odit eorum, quæ fecit, ſed malum in iis odit, tanquam boni privationem, ſuos autem fideles duplici nomine, & propter creationem & ob redemptionem amat, dicente Dñ. Georg. Remo in dd. ſpicileg. ad Solomon. Eccleſ. cap. 3. v. 17. pag. 51.

95 Pergit quidem † Moſes concionē Dei per texere, quam ad Kainum habuit, dixitque sanguinem fratris Habelis de terra clamare h. c. 4. v. 10.

1. 10. Sed quia verba sunt plena terroris & doctrinae, ut peculiarem ferè locum desiderent, idcirco ne ordinem turbet prolixior explicatio (eorum namque verborum gratiâ præsentem discursum maximè incepti) placuit eam ad calcem rejicere & interea reliqua examinare. Textus † sexiõ ita se habet in vulgata versione: *Não igitur maledictus eris super terram, quæ aperuit os suum, & suscepit sanguinem fratris tui de manu tua; eumq; operatus fueris eam, non dabis tibi fructus suos, h. c. 4. v. 11. & 12.* Ex his & sequentibus igitur vides homicida, tibi non resipiscenti & in cælo & in terra, inque corpore imminere in felicitatis pœnas varias ac gravissimas, quas hic Lutherus & Lyserus multis amplificans, eo que spectat ejusdem Moïsis sententia: *Maledictus in civitate, in agro & in domo sit, qui nõ audit verbum Domini Dei sui, cum cæteris, Levit. 26. & Deuterom. 28.* Maledictio enim personæ Kaini & posteritatis ac utriusque laborum & bonorum prædicitur. Utrumque comprehendunt † LXX. al. LXXII. interpretes & ista verba sic efferunt: *Maledictus eris a terra h. c. præ terra seu magis quam terra, ut sententia sit: Vides terram per labium tuorum parentum maledictam? tu magis atque eò amplius, quod illa ut mater sanguinem fratris tui suo gremio accepit, interprete hinc Mariana.* Antonius Archiepiscopus Florentinus post Lyræmalt, Kainum infamem fa-

ctum & maledictum esse, non à terra sed hominibus, qui homicidas summo odio habeant, idq; merito, cum sint destructores humani generis, exterminantes hominem factum ad Dei imaginem. Vide quomodo hunc textum ulterius inducat *in summa maiore* tit. 7. cap. 8 §. 3.
 98 Sed † alii eum sic vertunt ac intelligunt: *Maledictus eris à terra*, respectu terræ terra propter te, veluti præced. cap. 3. v. 17. & 18. juncto Rom. 8. v. 19. 20. 21. Atque ita maledictionis explicatio erit quod *h. c. 4.* sequitur: Cū operatus fueris eam, non dabit tibi fructus aut (juxta Hebræum *חֵן*) vires suas vel robur & vigorem. Nec inmerito: cum eam Kain ulterius maculaverit sanguine fraterno, sicque Deus ipsius & omnium homicidarum victum reddiderit longè difficiliorem & incertiore; imò terrā licet inanimatam quasi judicem constituerit, quæ vindictam exerceat. Ultramque paraphrasin eodem redire, hic Pareus faterur, & ante eū ibidem Brentius innuit, nec non Vatablus, Calvinus, Musculus.

Quàm miserabile igitur hoc tunc temporis fuit spectaculum, & cur miramur, quod † terra adhuc supra modum senescat & sterilescat? Mirum potius sit, vel minimum fertilitatis in ea superesse? toties maledicta in Adamo & Eva, deinde Kaino, postmodum tota ob homines pessimos ante diluvium, rursusq; singulæ post illud partes, propter peccata inhabitantiū
 non

non modò Sodomitarum, Gomorræorum & aliorum, sed omnium pene successorum. Id falsus & expertus est suo exemplo rex David, adulter & homicida factus, sed conversus, dicendo: Ponit Deus terram fructiferam in saluginem, ob malitiam inhabitantium. *Psalm.* 107. v. 34.

Quod nì verum esset, cur idem occiso Abner per Joabum tam sollicitè hæc protulisset: Mundus ego sum & regnum meum apud Deum in sempiterno à sanguine Abner, veniat super caput Joab, & super omnem domum patris ejus? 2. *Samuel* 3. v. 28. confer *inf. num.* 193. Nec solum † una persona aut familia: sed totius regionis incolæ & ipsa terra hæc experiuntur, ut modò dictum, adhibito dicto *Jerem.* cap. 26. v. 15. cum hoc disc. *inf. num.* 190. & 195. & antea Wesenbecius consideravit in præcepto Dei, qui voluit terram expiari sanguine humano, in ea effuso, cujus tamen facinoris auctor lateat, *sup. num.* 30. juncto *Per. Greg. Tholoz. d. lib.* 36. c. 15. nu. 25. Ad finis expiatio aliunde etiam colligitur. Quando enim homicidium à Judæis aut in suis vel in exteris perperratum erat, non comedebant priusquam sacrificium vespertinum pro eis fieret, ut observavit B. Hieronymus in *question. sive tradition. Hebraic. ad libb. Reg. rom.* 3. oper. pag. 235. A. edit. Basil. de Ao. 1537. Cum igitur ob unum homicidium Kaini terra denegat virtutem suam, quid mirum nos

vix recipere sementem, quorum terra tot sanguines (si ita loqui liceret salvâ latinitate) suscepit ac deglutivit? Quocirca nullo modo impunita aut numis dimitti debent dolosa homicidia, alioquin tota aliqua regio unius facinorosi reatum incurrit. Profectò tanta hîc videtur esse truculentia Kainica (quam phrenetici quidam hæretici † inde Kainica dicti, olim laudant & pro fortitudine vel superiore virtute coluerunt; simul scelestissimos Sodomitas & seditiosum Chore ac Judam celebrâtes, quasi jure Christum tradiderit; quæ diabolica monstra ita depingunt Epiphanius *heres.* 38. Tertullian. *l. b. de heres. p. m.* 108. Irenæus *lib. 1. advers. heres. Valent. & simil. cap. 35. pag. 57.*) exaggeratio & quidem metaphorica, secundum Tremellinum & Junium, 'per comparationem terræ cum manu sanguinaria Kaini, quod scilicet terra magis fuerit misericors, quam parricida in fratrem. Tale innunt † verba ista: *Quæ aperuit os suum ad suscipiendum sanguinem fratris tui de manu tua &c.* Quod ibi Lutherus, Calvinus, Pareus existimant dici nō in malam partem, quasi faverit summæ malitiæ Kaini, sed in bonam, quod detestata nefandum facinus tanti homicidii & miserata innocentiam fratris sanguinem ejus suo ore i. e. suis poris & rimis receperit, quasi ad honestam sepulturam, ne conculcateretur, Pia sanè hæc est ratio, quæ omnes à cæde abstertere, vel ad seriam pœnitentiam

tiam adigere deberet, ceu ante ipsum quoque Lutherus, inculcavit hisce verbis: *Ece terra aperuit os suum, & devoravit sanguinem fratris sui, ac se homicidam hec debebat devorare. Bona quidem est terra bonis & piis: sed impiis est plena hiatis.* Adhunc modum utitur atrocibus verbis ad terrorem & confusionem homicidarum. Nec dubium est, quin Kain postquam audivit hac ex irato patre. (Adamo, quem hic per spiritum sanctum & in persona Dei cum Kaino loquutum fuisse, indeque parentum auctoritatem stabilitam Lutherus putat, pag. 82. A. pia quidem extensione: non tamen in hoc textu fundatâ, ut pluribus hic arguendo censet Joh. Calvinus pag. 45. in princ. pag. 47. v. 9. & ex eo Augustinus Marloratus in exposit. eccles. Genes. h. c. 4. v. 6. pag. 45. A. in princ. ubi lege verisimiliorem explanationem & ipsius Adami patris cum Dei creatoris colloquium similiter concilia ex Genes. cap. preced. 3.) sicut Judas apud se conterritus & confusus sit, ut quo se verteret, nesciret. Atrociae enim verba sunt & fœditatem hujus parricidii magis exprimunt, quam ulla pictura. Hactenus Lutherus ad h. c. 4. pag. 84. in fin. Sed nec altera omittenda erit illustratio, quam olim suggestit Georgius Wicelius, in sua postilla de Tempore, à Gerhardo Lorichio Hadamario latinè reddita, ubi terram nempe ipsam occisorè odio habere indicat, idq; ex physicis commodè exemplificat in Serpente, sub cuius specie

cie diabolus (inde antiquus serpens dictus *Apocal. 12. v. 9. & 20. v. 2.*) primos in paradyso
 decepit patētes & maledictionem suam rece-
 pit. *Genes. cap. 3.* Sic igitur ille ait: *Sanguis Habel*
& aliorum occisorum clamat, et terra bruta inter-
fectoribus hominum est infesta. Nam quod Pli-
 105 *nias ait, neque † serpentem, postquam hominem*
monorderit, iterum cum in sua viscera terra re-
cipit. Mirum ergo est, terram parricidis sacrilegis
non debiscere. Sic ille super d. dominic. 6. post
pasch. Euang. Joh. cap. 15. & 16. pag. 197. Ante
 quam verò hinc ad alia progrediat, iuvat inse-
 rere B. Ambrosii cogitationes Christianas, dū
 præsentem locum ita exornavit: *Minor est ser-*
 106 *mo, quam factum. Est tamen etiam † terra testis,*
qua caput sanguinem. Et bene ait: Vox sanguinis
fratris tui clamat de terra: non dixit: de fratris
clamat corpore: sed de terra clamat. Esi frater par-
cit: terra non parcit. Si frater taceat, terra con-
demnat. Ipsa est inter & testis & iudex. Testis
acrior: qua adhuc parricidii tui sanguine madet.
Judex asperior: qua tanto scelere inquinata est:
ut aperiret os suum & reciperet sanguinem fratris
tui de manu tua. Et illi quidem aperuit os
suum quasi exceptura de fratribus verba pietatis:
nihil timens cum fratres videret qua sciret ius ger-
manitatis amoris incentivum esse, non odii. Nam
quomodo poterat parricidium suspectare: qua ad-
huc non viderat homicidium? Sed tu effudisti san-
guinem: cuius dolens ipsa contagium, Non au-
gebit.

gebit, inquit virtutem suam daritibi. Quia inno-
cens ultio: ut quæ tam graviter violata fueris: satis
habens non prodesse non quærat nocere. Et paulo
post infert: Huiusmodi peccator à terra maledi-
ctus est: quæ est infima & postrema pars mundi. Su-
perius utique cælum: & quæ in cælo sunt, sol, luna
& stella, throni, dominationes, principatus et pote-
states, Cherubin & Seraphin: Non est ergo dubiũ,
quod cum & superiora damnaverint, quem infe-
riora damnaverũt. Nam quomodo absolvitur pure
illic cœlestique sententiã: quem nec terra potuerit
absolvere? Et ideo gemens & tremens iubetur esse
super terram. Evidens generalisque ratio: quod o-
mni inprobo mala adsunt, & ad futura sunt. Quæ
ad uni tristitiam operantur: quæ futura formidi-
nem. Sed improbum plus presentia quam futu-
ra sollicitant. Tam graphicè de hoc negotio lo-
quutus fuit Ambros. d. lib. 2. de Cain et Abel c. 9.

Uterius † Jehova sententiæ condemnatoriæ ¹⁰⁷
septimò addit: Vagus & profugus eris super terrã
h. c. 4. v. 12. Cùm enim superior pœna videri
potuerit communis aut levior, adcedit specia-
lis gravior, quod nempe Cain non uno altero-
vè loco, sed per universum orbem terrarum
instabilis & vagabundus extorrisque sine sede
certa fixaque esse debeat, nullibi inveniens
manendi locum; sicuti latronibus adhuc nus-
quam est tuta mansio: sed quasi gladius ipsorũ
cervicibus immineat, qui gladii pœnã digni.
Græci præsentem textum reddunt: Στέρων καὶ
τρεῖς.

τρέμω i.e. gemens ac tremens, & ſequitur Am-
 broſius d. cap. 9. Quod licet Hebræa verba nō
 ſonare, Muſculus & Pareus dicant: attamen
 velut atriè connexæ paſſiones concurrere, vel
 cum iſta vagatione ac perpetuo exilio conco-
 mitantes qualitates eſſe ſolere, etiamnum in
 108 hodiernis † homicidis, Kainum ſequentibus
 experimur, daß ſie Land vnd Stadſuchtig ſein/
 auch allenthalben winſell, vnd zitternd gehen
 müſſen: ut ſic neque pes, neque manus ſuum
 rectè facere poſſint officium. Ac ſane tales
 remotæ illis meriti inſciuntur, cum pedes ad
 eſſundendum ſanguinem veloces, & manus
 promptæ fuerint arg. proverb. 1. v. 16. Roman. 3. v.
 15. iuncto cap. 7. v. 23. & Jac. 1. v. 14. Chemnit. in
 loc. commun. 1. theol. cap. de lege Dei in 5. præcep. pag.
 109 182. Imò † cor quoque mobile & nullibi
 quierum interpretatur Muſterus in ſchol. ad
 Geſeſ. h. c. 2. lit. C. pag. 4. B. in ſin. Similem φοφο-
 δειας & Panicum terrorem indicat idem Salo-
 mon proverb. c. 28. v. 1. ubi Remus in ſpiciet. pag.
 342. & David psal. 105. v. 19. tum Hiobus in
 ſuo libel. cap. 15. v. 20. 21. 22. 23. 24. Itemque Mo-
 ſes (quem nonnulli authorem faciunt illius
 Hiobici libri, teſte Petro Galatino lib. 6. de ar-
 car. verit. cathol. cap. 13. p. m. 260. in ſin.) terrore
 illorum, qui præcepta Dei transgrediuntur ad
 vivum alibi exprimit, hiſce: Dabo pavorem in
 cordibus eorum, in regionibus hoſtium; ter-
 rebit eos ſonitus folii volantis, & ſic fugient,
 quali

quasi g'adinm; cadent, nullo persequente; & corruent singuli super fratres suos, quasi bella fugientes; nemo vestrum audebit inimicis resistere. *Levit. 26. v. 36.* At sane † quod omnis homicida sit timidus, suspicax & quovis modo crudelis, omneq; timidum existat propensum ad cadem, tutiusque sit dimicare cum forti, quàm timido milite, si ipsum in particulari consideraveris, Germ. *daß der jentge/ so et nen perversum timorem hat/ sei heimlich-vnd mörderisch/ auch ein verzagter man nicht ehrlisch schlage/* vide quomodo pluribus inducat Gregorius Richter in *axiomat. polit. reg. 315. per tot. Phil. Camerar. cent. 1. horar. succis. cap. 87. p. 404. & 405.* ubi inter alia laudat Claudianum verius *paneg. de IV. conf. Honor.*

110

*Qui terret, plus ipse timet: fors ista tyrannis
Convenit, invideant claris, forte, que trucidant,
Muniti gladiis vivant, septique venenis,
Ancipites habeant arces, trepidisq; minentur.*

Cujus doctrinae utilitas etiã ad JCros nostros pervenit, qui communiter statuunt; Titubationem † inconstantiam & trepidationem, si alia probationis adminicula concurrerint, facere indicium ad capturam & torturam, vel sane absque dubio ad ulterionem inquisitionem, teste Georg. Rotschitz in *proces. jur. part. 2. artic. 11. sect. 2. num. 13. ibique Jacob. Schultes in addition. pag. 108. Joh. Georg. Godelmanno in de magis & veneficiis lib. 3. cap. 3. nu. 22. pag. 19.*

111

qui

qui alibi memorabile exemplum ponit hisce
 verbis Germanicis : Ein natürliche löbliche
 inquisition war die / welche ein Italiänischer
 Fürst von Mantua, mit namen Ferdinandus
 Gonzaga gebrauchet. Vnter andern war ein
 unbekandter todschläger / die leßte er alle für sich
 kommen/heißt einem jeden die brüß blößen/gehet
 hernach vmbher / greiffet ein jeden mit der hand
 daran / kombt zu einem / dem zappelt vnd klopft
 daß hertz für andern / zu dem spricht er : du hast
 geihan. der bekennet alß bald ; dan daß böße ge-
 wissen macht ihm daß hertz vnrühig (quod su-
 perior Munsteri explicatio etiam arguit *jancto*
1. Joh 3. v. 20. & 21.) solche erfahrung ist recht /
 hat versach in der natur / wie auch König Salo-
 mon die beiden mütter / die vmb daß lebendige
 vnd tode kind zanketen entscheldete. *3. Reg 3.*
Ita Godelman. d. lib. 7. ante cap. 1. in consil. vel resp.
quodam §. Ein natürliche pag. Ddd. 2. Ex utro-
 112 *que igitur præmissorum, nempe fuga & tre-*
more gravitas hujus criminis perspicitur, &
pluribus docetur à megalandro ac theandro
nostro Luthero in comment. ad Genes. pag. 85.
86. 87. Ubi lege & Lyserum adhibe, in Adamo
pag. 412. et 413. qui simul responder ad objec-
tionem: Quare Kain dicatur vagus & profugus,
cùm tamen postea urbem extruxisse legatur?
Eo ipso namque pavidam suam conscientiam
ostendit & à parentum vestigiis deficit, qui
propitium habuerunt Deum & in tabernacu-
 lis

lis securi habitarunt; at ille faucibus mentis stimulis exagitatus collegit sibi ad seclat, munivitque se & suos manibus. Ita ex eo textum conciliat etiam Osiander *in gloss. margin.* & digitum quoque illuc intendit Mariana *ad schol. bibl. pag. 11. A.* Nec non Lutherus, Calvinus, Musculus, Marloratus & Lyserus ibidem explicant, † quomodo piorum & impiorum dispar conditio veniat intelligenda, cum illi interdum quoque exules fiant; imò ipse saluator vix locum in terris habuerit securum, ubi caput suum reclinaret, eandemque sortem discipulis prædixerit, hique de se testati fuerint *1. Cor. 4. v. 11. Heb. 11. v. 13. & 38. Matth. 8. v. 20. & 10. v. 23.* Utrumque dubium vide quomodo paucioribus solvat Pareus *d. comment. adh. c. 4. pag. 149. juncta pag. 150. B. oper. nuper editor.*

Octavo † sequuntur ista verba: *Dixitque Kain ad Dominum: Major est iniquitas mea, quam ut veniam merear, sive ut remittatur, h. c. 4. v. 15.* Quæ verba duplicem sensum capere tradunt Hebræi & postillos Theologi; vel ut vox sit obmurmurantis & pœnas impositas exaggerantis, quasi impar ad ferendum existeret & pœna delicto gravius constitueretur, juxta Calvinum & Musculum, apud Marloratum: vel sit vox desperantis, suum scilicet peccatum majus esse, quam ut Deus remittat. Hæc postrema explicatio est communior, & utramque confit-

firmat Pellicanus pag. 8. A. Pareus hic pag. 149. B. in ſin. pluribusque ante ipſum hæc deſcribit Lutherus *ibid.* pag. 85. B. 86. e. A. ed. Jenen. nec non Lyſerus in *Adam* pag. 414. 415. 416.

Dein vber auß groſſer fall der mörder / daß ſie in ihren ſünden gemeiniglich verzweifeln / oder je mit der Bußfertigkeit zu lang warten vñ darvber hinfahren ! Res enim horrenda eſt, cum in menſa ſit Dei miſericordia, eam in luſta conſcientiæ contemnere aut abjicere, vel in ejuſmodi perverſo ſenſu pœnitentiam nimium differre & gratiam prorſus amittere. Adparet vero † in probos nunquam ſervare mediam
 115 viam. Rebus tranquillis & cum non urgentur, ſecuri ſunt & extremè ferociunt: cum vero Dei iudicium venit, ex ſecuritate ruunt prorſus in deſperationem. Hanc quilibet Chriſtianus toto pectore averſetur, & ſe regi ac cõſervari à Deo petat. Neque hic ſubſiſtit Kain, ſed nonò ad Dominum pergit: *Ecce ejicia me hodie &c.*
 116 Vide, tam concatenata ſunt † peccata & eorum pœnæ, nec uno in petu & ſolùm illa fuerunt commiſſa: ſed quaſi per gradus cū aliis pluribus ad cumulata, iſque ex uno in alterum prolapſus, tandem in barathrum interiſus ſe dat præcipitem. Kain enim peccavit (1) Incredulitate ſimul & præſumptione, quod exiſtimaret, ſe ob ſolùm jus primogenituræ Deo gratum eſſe, nulla habitâ alia ratione ſuæ vitæ ac fidel, (2) Culpæ reus cenſetur, quod poſt

post multos demum dies i.e. serò, tum promi-
 sene ex variis generis & non ex primis aut præ-
 cipuis fructibus † sacrificium obtulerit (ut
 abque consensu aliorum tradere Philonem
 Judæum *lib. de sacrif. Kain & Abel*, ejusque in-
 eptias valdè amplificare Ambrosium *lib. 1. de*
Kain & Abel cap. 7. dicit Pareus *hic pag. 145.* sic-
 uti etiam Vinc. Belvacensis putat, Kainum spi-
 cas contritas & corrasas, fortassis circa viam,
 obtulisse, sibi que meliores reservasse *d. vol. 1.*
speculi historie. cap. 56.) proinde (3) istam super-
 biam & animi elationem excipit invidia ad-
 versus fratrem Abelem, dum videt illum sibi
 apud Deum præferri (4) huncque Jehovah
 quærentem, informantem & gratiam nihilo-
 minus obferentem malitiose Contempsit (5)
 odium verò istud vires adsumit & invehemē-
 tem Iram se exserit, (6) mox reflectitur ad Hy-
 pocrisin, quâ & parentes & fratrem decepit,
 frontem paululum exporrigens & blandè con-
 loquens cum eo, quem tamen occisum cupit
 (7) Officium vel stationem derelinquit & a-
 lienis cruoris que plenis curis intentus, cam-
 pum adit, non colendi gratiâ more agricolæ,
 qualis erat: sed (8) innocentem fratrem quæ-
 rendo, nec citius quiescendo, donec Cædem
 præmeditatam perficeret: quam cum (9) Deus
 manifestaret, & propriæ conscientiæ testimo-
 nio ipsum convinceret, Mendacium commit-
 tit, se dicendo nescire fratrem. Mendacio (10)

addi

addidit Scomma falſum & impudens (ô pro-
 teruum reſponſum cordis & μετὰ μεχίτε) nū-
 quid cuſtos fratris ſit conſtitutus? Tandem (11)
 ſequitur Deſperatio & fremitus erga Deum, in
 quo peſſimo propoſito ad finem uſque contu-
 maciter perſeveravit; neque hoc ſolum fuit
 abſque comite: ſed (12) poſtquam gratiæ di-
 viniæ ac vitæ æternæ ſpem abjecerat, Fugam
 arripuit & unicam geſſit ſollicitudinem de vi-
 ra terrena ac metu cædis reciproci. Vah! quan-
 ta lerna peccatorum & quam varii eorum gra-
 dus in uno homine, ut paulo ante etiam memi-
 118 *nium*, 80. Similique modo ꝑ Antoninus Flo-
 rentinus gravitatem punitionis ſeu gradus pœ-
 narum ex præſenti textu inducit, eſſe 1. Infa-
 miam 2. Inopiam 3. Malevolentiam 4. Ve-
 niæ diſſidentiam 5. Damnationem æternam
 6. Mortem miſeram & 7. Infirmiſſimam cor-
 poream, in *d. ſumma* 1341 tit. 7. cap. 8. §. 3. confer
 Valerii Herbergeri *Hertzpoſtill. ſuper Domen.* 19.
 poſt *Trinit.* fol. 765. itemq; ex SS. Patribus Joh.
 Chryſoſtomum, qui ſeptem Caini peccata re-
 cenſet *10m.* 1. *oper. latin. homil.* 19. *ſuper Genes. c.*
 4. p. m. 90. Quæ ſanè pariunt ad finem doctri-
 119 nam: Extremitate malitiæ homines nunquam
 aut rarò fieri meliores; atq; ie ideò in ꝑ deſen-
 ſores ſeu patronos vel excuſatores eorum ſla-
 gitia plerumq; redundare, ceu pluribus indu-
 xit Greg. Richter *d. axiom. polit.* 409. per tot.
 Cum quo coincidit alterum, quod qui creatorem

rem suam tam graviter offendit, rarissime sit
absque aliis peccatis præviis, concurrentibus
vel insequentibus, & licet fides detrahenda
sit in societate civili. Quomodo enim potest
ab humanis temperare, qui divina violavit, &
hominibus bonus esse, qui Deum laesit? Atro-
citer igitur scelus tantum vitia reliqua
sequuntur: & quod fugiunt propendunt, cō-
inclinant cætera, inquit Ambrosius *de Abel* 2.
de Cain et Abel cap. 7. Imò homicidæ rari
sunt contenti una corde, Es plebs scelerum
elium todtschlag oder morb/ idque ipse hauci
ab experientia edocti noverunt. Hinc Plato
dixit, homines semel gustatâ carne humana fi-
eri lupos. Lucanus ait:

———— Nullus semel ore receptus

Polluas patitur sanguis in infestis fauces.

Maximè si cognatus is fuerit sanguis. Nec in
privatis tantum: sed & in publicis perso-
nis hæc locum inveniunt. Unde Plutarchus
Τὸ ἐγχεῖν vocat *ἐν τῷ κοινῷ αἵματι* elien blut dñr
flügen Menschen / oder vielmehr elien ihur/
der das fleisch gleichsam fressen das blut sau-
get. Quando enim semel se polluerunt sangui-
ne innocenti gubernatores, postea non fecerunt
finem eadum, ut multis exemplis addo-
cet alibi idem Richterius *axiom. polit.* 172. per
tot. prout etiam hinc discimus, quomodo in
genere humano fit ut vulgare, quod existi-
ment adversa, quæ metuant, posse caveri. Izi

qui

1. *...*
2. *...*
3. *...*
4. *...*
5. *...*
6. *...*
7. *...*
8. *...*
9. *...*
10. *...*
11. *...*
12. *...*
13. *...*
14. *...*
15. *...*
16. *...*
17. *...*
18. *...*
19. *...*
20. *...*
21. *...*
22. *...*
23. *...*
24. *...*
25. *...*
26. *...*
27. *...*
28. *...*
29. *...*
30. *...*
31. *...*
32. *...*
33. *...*
34. *...*
35. *...*
36. *...*
37. *...*
38. *...*
39. *...*
40. *...*
41. *...*
42. *...*
43. *...*
44. *...*
45. *...*
46. *...*
47. *...*
48. *...*
49. *...*
50. *...*
51. *...*
52. *...*
53. *...*
54. *...*
55. *...*
56. *...*
57. *...*
58. *...*
59. *...*
60. *...*
61. *...*
62. *...*
63. *...*
64. *...*
65. *...*
66. *...*
67. *...*
68. *...*
69. *...*
70. *...*
71. *...*
72. *...*
73. *...*
74. *...*
75. *...*
76. *...*
77. *...*
78. *...*
79. *...*
80. *...*
81. *...*
82. *...*
83. *...*
84. *...*
85. *...*
86. *...*
87. *...*
88. *...*
89. *...*
90. *...*
91. *...*
92. *...*
93. *...*
94. *...*
95. *...*
96. *...*
97. *...*
98. *...*
99. *...*
100. *...*

133

134

135

136

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

1. The first thing I noticed when I stepped
out of the car was the cold. It was a
sharp, biting cold that seemed to seep
into my bones. I shivered as I walked
towards the building, my hands tucked
into my pockets. The air was thick with
fog, and the streetlights cast a soft, hazy
glow. I felt a sense of unease, as if I
were entering a new world. The building
was old and grand, with many windows
and a large entrance. I hesitated for a
moment before stepping inside. The interior
was dimly lit, and the air smelled of
dust and old paper. I walked through a
series of corridors, each one more
mysterious than the last. The walls were
covered in tapestries, and the floors were
made of polished wood. I felt a sense of
curiosity, as if I had discovered a hidden
treasure. The journey was long and
tiring, but I was determined to see
what was at the end of the road. The
light at the end of the tunnel was bright
and warm, and I felt a sense of relief.
I had reached my destination, and I was
ready to face whatever came next.

etiam in his quibusdam...
 [The text is extremely faded and largely illegible. It appears to be a Latin passage, possibly a philosophical or scientific treatise. Some words like "etiam", "in", "his", "quibusdam" are visible at the beginning. The text continues with several lines of similar structure, but the specific content is lost due to the quality of the scan.]

24. [The text continues with a numbered entry, likely a footnote or a separate section. It begins with "24. [illegible]" and continues with several lines of text. The entry appears to discuss a specific topic, possibly related to the main text above.]

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

... 145
... 146
... 147
... 148
... 149
... 150
... 151
... 152
... 153
... 154
... 155
... 156
... 157
... 158
... 159
... 160
... 161
... 162
... 163
... 164
... 165
... 166
... 167
... 168
... 169
... 170
... 171
... 172
... 173
... 174
... 175
... 176
... 177
... 178
... 179
... 180
... 181
... 182
... 183
... 184
... 185
... 186
... 187
... 188
... 189
... 190
... 191
... 192
... 193
... 194
... 195
... 196
... 197
... 198
... 199
... 200

1. *Chrysomelidae*. 2. *Chrysomelidae*. 3. *Chrysomelidae*. 4. *Chrysomelidae*. 5. *Chrysomelidae*. 6. *Chrysomelidae*. 7. *Chrysomelidae*. 8. *Chrysomelidae*. 9. *Chrysomelidae*. 10. *Chrysomelidae*. 11. *Chrysomelidae*. 12. *Chrysomelidae*. 13. *Chrysomelidae*. 14. *Chrysomelidae*. 15. *Chrysomelidae*. 16. *Chrysomelidae*. 17. *Chrysomelidae*. 18. *Chrysomelidae*. 19. *Chrysomelidae*. 20. *Chrysomelidae*. 21. *Chrysomelidae*. 22. *Chrysomelidae*. 23. *Chrysomelidae*. 24. *Chrysomelidae*. 25. *Chrysomelidae*. 26. *Chrysomelidae*. 27. *Chrysomelidae*. 28. *Chrysomelidae*. 29. *Chrysomelidae*. 30. *Chrysomelidae*. 31. *Chrysomelidae*. 32. *Chrysomelidae*. 33. *Chrysomelidae*. 34. *Chrysomelidae*. 35. *Chrysomelidae*. 36. *Chrysomelidae*. 37. *Chrysomelidae*. 38. *Chrysomelidae*. 39. *Chrysomelidae*. 40. *Chrysomelidae*. 41. *Chrysomelidae*. 42. *Chrysomelidae*. 43. *Chrysomelidae*. 44. *Chrysomelidae*. 45. *Chrysomelidae*. 46. *Chrysomelidae*. 47. *Chrysomelidae*. 48. *Chrysomelidae*. 49. *Chrysomelidae*. 50. *Chrysomelidae*. 51. *Chrysomelidae*. 52. *Chrysomelidae*. 53. *Chrysomelidae*. 54. *Chrysomelidae*. 55. *Chrysomelidae*. 56. *Chrysomelidae*. 57. *Chrysomelidae*. 58. *Chrysomelidae*. 59. *Chrysomelidae*. 60. *Chrysomelidae*. 61. *Chrysomelidae*. 62. *Chrysomelidae*. 63. *Chrysomelidae*. 64. *Chrysomelidae*. 65. *Chrysomelidae*. 66. *Chrysomelidae*. 67. *Chrysomelidae*. 68. *Chrysomelidae*. 69. *Chrysomelidae*. 70. *Chrysomelidae*. 71. *Chrysomelidae*. 72. *Chrysomelidae*. 73. *Chrysomelidae*. 74. *Chrysomelidae*. 75. *Chrysomelidae*. 76. *Chrysomelidae*. 77. *Chrysomelidae*. 78. *Chrysomelidae*. 79. *Chrysomelidae*. 80. *Chrysomelidae*. 81. *Chrysomelidae*. 82. *Chrysomelidae*. 83. *Chrysomelidae*. 84. *Chrysomelidae*. 85. *Chrysomelidae*. 86. *Chrysomelidae*. 87. *Chrysomelidae*. 88. *Chrysomelidae*. 89. *Chrysomelidae*. 90. *Chrysomelidae*. 91. *Chrysomelidae*. 92. *Chrysomelidae*. 93. *Chrysomelidae*. 94. *Chrysomelidae*. 95. *Chrysomelidae*. 96. *Chrysomelidae*. 97. *Chrysomelidae*. 98. *Chrysomelidae*. 99. *Chrysomelidae*. 100. *Chrysomelidae*.

the first of these is the fact that the population of the country has increased very rapidly since the year 1800. This is due to a number of causes, the most important of which are the discovery of gold in California, the discovery of oil in Texas, and the discovery of coal in the West. The second cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The third cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The fourth cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The fifth cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The sixth cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The seventh cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The eighth cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The ninth cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The tenth cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains.

The first of these is the fact that the population of the country has increased very rapidly since the year 1800. This is due to a number of causes, the most important of which are the discovery of gold in California, the discovery of oil in Texas, and the discovery of coal in the West. The second cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The third cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The fourth cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The fifth cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The sixth cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The seventh cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The eighth cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The ninth cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains. The tenth cause is the fact that the country has been opened up to settlement by the discovery of the great plains.

REIGN OF CHARLES THE FIRST. 1649.
 The first of these was the execution of the
 Duke of Buckingham, who was beheaded
 on the 17th of March, 1649. The Duke
 was a favourite of the King, and his death
 was a great loss to the royal party. The
 Duke was executed by beheading, and his
 head was put on a pole at Whitehall.

The second of these was the execution of
 the Duke of Gloucester, who was beheaded
 on the 22nd of March, 1649. The Duke
 was a favourite of the King, and his death
 was a great loss to the royal party. The
 Duke was executed by beheading, and his
 head was put on a pole at Whitehall.

The third of these was the execution of
 the Duke of York, who was beheaded
 on the 25th of March, 1649. The Duke
 was a favourite of the King, and his death
 was a great loss to the royal party. The
 Duke was executed by beheading, and his
 head was put on a pole at Whitehall.

The fourth of these was the execution of
 the Duke of Devonshire, who was beheaded
 on the 28th of March, 1649. The Duke
 was a favourite of the King, and his death
 was a great loss to the royal party. The
 Duke was executed by beheading, and his
 head was put on a pole at Whitehall.

conspiratione in unum lapsum terram, & sanguine
Habelem iustum, & ad sanguinem Zacharie fi-
lii Sathachie, quoniam occidit inter templum &
altare, iuxta per se respicere & venerando). A-
mendico vobis venient hæc omnia super ge-
nerationem istam.

191

Quoniam ipsi & iudæi de
sanguine Christi, cujus figura innocens Habel
fuit, hoc facti sunt & ad Pilatum tempore pas-
chæ diserunt (quod adhuc quotidie expia-
tor & præter discessionem poenitentiam homi-
cidæ in aperto vultu verum Christianum ad-
spiciunt & exqueunt; imò certe eorum familie
lingunt se profluvium sanguinis in mente Martio-
re & dolore sentiunt &c. quæ per baptismum
renati Iudæi passim in suis scriptis commemo-
rant) sic sanguis eius super nos & filios nostros
effusus est. 27. v. 1. & 2. j. iuncta pauli impreca-
tione *Alor.* 18. v. 6. Merito autem hic & *sup.* v.
11. dicitur. Habelem fuisse figuram innocentis
Christi, Iudæorum autem malitiosi Kani exem-
plum sequutos fuisse. Unde B. Augustinus *lib.*
14. contra Faust. cap. 3. & novissimè Ant. Ricci-
ninus *1. C. in tract. de pura person. extr. eccl. ex-*
ist. lib. 1. cap. 2. v. 1. & 3. scribunt, Typum & ex-
electum, cujus caput idem Christus colitur, fuisse
Habelem, ab eoque fideles iam congregatio-
nem prima sumunt, unde et Synagoga vocat. Ju-
da, quæ populus unigenitum ex utero matris
Kanaan. Quippe hic invidet familia occi-
datur, fratrem locum in agrum eadem neci-
dit.

192

dati illa autem eodem alio agitata Myllum
scuto huiusmodi ex uno pul omnes, sed
Hactenus populus tuus iam recepit et illis
ac dilectum. Quia in momento Salvatoris peribit
et omnes erit, Fictitellus peribit. Deus
indignus, ut profugeret perit super terram.
Vaga de profuga conspicitur inuagoga inuaga
ruo, de capite docentur in uocem peribit.
Præterea ex homo Deus quomodo, obit per
teret Habel, quem is negat, de se. Simul
adhuc inuagoga de Christo inuagoga, et
de se ne se, nec illum pro illis agnoscit.
Obit facit Habel de primogenitis ge
gis huius de adipibus eorum, hocque Deo gra
tum est, et illi verò oblatio reprobatur. Ita
etiam primogenitus Christus, plenusque diu
inz gratia semetipsum pro victima obit
lelli perit, cumque reconciliat, ac mediet
tina nobis relinquit, quibus accipimus de
sacrificium oris cordis pro exultare proferunt.
Iudei etiam quidam voluntates ex libet
non recipiunt, Psal. 45. non pro illis. Vnde
quoniam optime hæc conueniunt. Illa pro
milla ex veteri uerum testamento possimus
concludere. Etiam Salomon præcepit Jo
naiz filio Joab: Ince hæc Joab de amovet
sanguinem innocentem, qui inuagoga est Joab
a me de a domo patris meo de reddet Dominus
iniquitatem ejus super eum. De capite
inuagoga de domo de illis inuagoga.

17. 2. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

- 197 10.) Nabotho vineam & vineam ademit lapidibus enim obtinendo, ita punctum reperitur, ut regine illius sanguine pulvis quoque in illis effusus & cadaver ab equorum angulis commotum, carnesque habitæ velut illeceus, longe faciem terra, & à carnibus devorata sine d. Reg. 9. v. 26. 33. 36. 37. ubi inter cetera videntur hæc verba. *sanguines Naboth & sanguines filiorum eius*, cum tamen non legimus, aut Nabothum liberos habuisse, aut eos cum ipso esse, aut utrumque si quis ad severaverit, (quod tamen observare volumus neglexisse B. Ambrosius, qui de Nabotho Jezabæla integrum librum inter opera sua reliquit.) pluralem numerum quod sanguinem patris à nostro textu & ista alienum fore, aut si filii simul occisi, istam posse subvertere opinionem, post mortem illius regine ac regine ablata vineam veris dominis & legibus antiquique heredibus & possessoribus restitutam, si qui superfluere auctoritate Dn. Georgii Remo in dd. *spicateg. ad Salomon. proverb. cap. 13. v. 25. pag. 126.* Unde dubito, cum vera sit collectio. Osiandri, qui putat Nabothum habuisse filios, eosque una cum matre necatos esse gl. ad d. 3. Reg. 21. v. 16. ob id namque alio loco libri eius adpositum habere credo, nec quis contra id aperte minus probaverit. Nec absurde est, quod 7. pag. cap. 24. v. 25. legitur. *Propter sanguinem Naboth Josiada* si velis talios Josiada, cum tamen non
- 198

non invenimus, ubi omnia Zacharias à rege
intelectus. *Matth. d. cap. 23. v. 35. Luc. 11. v. 47.*
Sane poenam homicidii divinitus ad liberorum,
miliumque se extendente, plerumque oculis quoque,
habuerunt testibus. Eutrigoderemum in *Hippo-* 200
lyti oratione v. 1239. scribit

Δύο δὲ καὶ τρεῖς Τετράδες καὶ πέντε ἑξήκοντα

Ὀνόματα αἱ ὁμοφροῦντες τὰς γυναικας αὐτοῦ

Ἄνδρες καὶ γυναῖκες αὐτοῦ ποταῖς ἐβίβοντο.

Sedes multis dolo adast, Progenim Dii

Mors non gaudent: sed malos

Cum ipso liberis & domo perdimus.

Nec non ipsum Delphicum oraculum, quod
post Cytharedum ab illo in templo Junonis
occisum, sanguis videbatur scaturire, velut ex
perennis fonte, testantibus *Ellio lib. 3. var.
hyst. cap. 42. Pet. Greg. Tholoz. lib. 15. synag. iur.
univ. cap. 15. m. 1.* ita respondit:

Non immortalis hoc Delphicus iuniorum.

*Si quis enim prudens scelerata mente profectus
Committat facinus, gravi hunc quoque poena se-
quitur.*

Non exorabit, neque si genus ab ipse summa

Unctus, ipse suo collo, collum, nepotum,

Hoc laet, et genus cumulatam datura ferentem.

Tribuat quibus hinc collectio, quisque, quan-
tum volet. habet tamen & reus & usus &
authoritas non minima. Musis quoque
verbo & parapsyllis, iudicantibus & reus &
mandat, dum in modis hinc, autem in modis

ob pacem hominum: ne quis se praestantioris patris
 gentium glorietur: adhuc ne quis profanus au-
 sum mutitorum deorum afferendarum haberet de-
 mus ad iudicandam Dei eminentiam. Nam
 homo quidem uno ob annulo, licet multa, non nisi
 confusilia signa exprimit: et ille rex regum omnē-
 205 tissimorum, sanctus ille et benedictus et honoratus
 hominum formae à primi hominis typo expressis, et
 ita tamen, ut nemo unius alteri confusilis reperitur.
 Quam obrem quilibet sis debet cogitare, sua causa
 206 mundū esse conditum. Hucusq; liber Talmadhi-
 cur. Quamvis igitur nonnulli et vident in adfi-
 gnanda ratione, eum apud Moysen in plurali nu-
 mero dictum fuerit sanguinum: scilicet iuxta
 Lysitum & Musculum promiscuo more &
 heretico apud Hebræos usitata, vel ob copiam
 sanguinis effusitissimam; vel propter gut-
 tas multas in terram ligna, lapides, gramina &
 arbores dispersas (cui de utroque mox vide-
 bimus ex eodem Lysito, & Tremellius cum
 Junio quoque volunt nomen sanguinis plura-
 le Hebræis ferè pro eade cruenta accipi, & sic
 sanguinem hoc loco dici eade fulam & hoc il-
 lucet diffinitionem ex dicto, & singulis guttas
 sanguinis multas non manere ajunt. Joh. Ot-
 colampadus & Aug. Marloratus) ut tamen gra-
 vis et æque verisimilis opinio existat, pendere
 illi esse multitudinis numero ob eam causam,
 quam de occisi posteritate aduali & utramque
 tam licetalem, quam ob id ipsum, emphaticum
 sen-

nascentur: et dolose, qui contra se clamant. Ubi
 ibidem triplicem subiungit doctrinam: 1. Cum
 sanguis innocentium ad Deum, cavendum ne
 fundatur. 2. Non contingenter Deum esse iustum,
 sed hunc ordinem divina iustitia esse immutabilem.
 3. eundem scelera vindicare, etiam si occulta vel a
 nemine adusar. 4. pios non solum in vita, sed
 etiam in morte Deo curasse. Et pro viventibus ha-
 beri. Sic ille comment. super Genes. h. c. 2. pag.
 149. Omnia vero laillime hac pericula

213 declaravit Polycompus Lyserus, cujus verba
 excerpere et integra inferere placet, ut bene-
 volus lector videat animum alio ubi etiam co-
 gitationes de hoc negotio habuisse. In hunc igi-
 tur modum docuit: *Kainus sui propoluerat,*
quod Abelen, quasi religionis amulans velis ex-
ecutio removere. Itaque non verberavit tantum
eum, nec lastravit, nec vulneravit. Sed occidit

214 *eum.* Ad solvendum verbo ²⁷ quod significat
 difficare Et d. *frabere*, Germ. *zureichten* dicitur
stetschen. Caninae itaque Kaini frangere hoc ver-
 bo *vödicare* voluit, sicut alibi de *Eda* *völe* legitur 4.
Reg. 3. v. 12. Et 15. Non ergo strangulavit eum,
 sed in partes disiecit. Et fortassis in profluentem a-
 liquam abissi, ut iniquus cadaver id consilium
 pariter avertit. Ideo etiam posset aliter voce
 sanguinum, quia cum larga effusione sanguinis
 homicidium hoc fuit perpetratum. Et cum eo tem-
 pore non datus nec ferrum, nec gladii fuit (quo-
 rum perparationem sacra jam dudum exco-
 215

aucta

Inter quos ut consuetum homicidium meriti
referunt. Sic autem loquuntur. Turcas pecunia
proprie, uterque similes eadem & sapienti- 117
tam vocant. Venerunt Populi Angliæ in sine
ram agere. Eam, ut non magis subit & latam fra-
pcedunt, ut tunc & indomiti ad illa, quæ
ipsam sanguinem edundere. Alique ita ad
obpelli & clamanda. subditi in plorationem
excitare licere putant. Hæc historia & quæ
sint, imitabili tamen Constitutionum instituta,
ut referunt. Casp. Klock in *differtat. de constitution.*
homil. 4. in. A. post Postell. de republ. Turca. lib.
3. Choppy. dadman. lib. 1. cap. 1. v. 13. Rur.
in v. 12. contratyran. quest. 3. fol. 122. Idq; nunc
patebit ex multorum prius meditationibus. quas
super hunc locum licetis consignatum. Pro-
deat initio ipse apostolus Paulus vel quicumq;
author fuerit. Epistola ad Hebræos, inquit: 129
Fide plurimam hostiam Abel quam huius
tulit, per quam testimonium deditur quoniam
est, illum esse iustum. Hoc illam de hostia
adhuc loquitur. *Heb. 11. 4. post hoc cap. 12. v. 14.*
hoc est, adhuc celebrat huius causam, et quid
in tota orbis mundo, vel omni orbe terrarum,
ut exp. *am Joh. Chrysostomus homil. 19. super*
4. cap. 1. Genes. 2. oper. pag. 90. cum homil. 3. in
cap. 1. pag. 97. & serm. in 3. v. 1. & Max. mar-
tyri. 1. v. 1. pag. 17. & 1. v. 1. & super epist. ad Heb. 11.
cap. 1. homil. 32. v. 1. oper. pag. 151. iterum per in
homil. 1. v. 1. quadam led. nisi a se ipsorum. 2. pag.

470. *Ar.* Consensit Ambrosius de simul ad
 223 *plura* & ceteri Johannis Baptiste: Ego sum vox
 clamentis non ulam, sed hoc de in ore fidelium
 factum de voce a *cap. pag. 147*. Hic sequitur De
 Exultans dum videret populum circumdantem
 Iustit pulcherrimo elogio Habel nunc etiam
 post hoc annos nonnulla sic veritas in aucto-
 ritatem, in certum etiam vivere iniquitas vi-
 detur. *Occidit faciem, cominus et cetera*
 interfecit, armis occidit Deum, cum sit
 epa illius clamat de terra *in fine cap. 11*
 224 *Paulus ad Hebr. cap. 11. pag. 140*. Alium enim
 non de continua fama et sancta innocentia,
 dignique loci Habelis exultant: sed ele-
 mentis illi dante vindictam ad nostra quoque
 tempora quasi postulat dicitur, velum
 illa requirit legem non ultionem ab Habele
 usque ad Zachariam *Matth. d. cap. 23. v. 35* &
 martyrum omnes sub ara clamantes introdu-
 cantur: Uique quod Domine non vides &
 vindicas sanguinem nostrum de his, qui habi-
 tant in terra? *Apoal. d. cap. 6. v. 10*. Et hinc
 etiamque loci Moyses & Paulus communior
 est explicatio. quae homicidii prolatam ad
 iudicium veritas ubi vultis ponit quae etiam
 hic & ceteris & summa iusticiae et culpa-
 rum etiam & ceteris, ex clat hunc et
 ceteram posternum, ceteris etiam et
 cetera resurrectionem. Quia etiam
 vero et, quod linguae vox etiam et non
 esse

Quamvis et p. 2. tom. 4. oper. p. 2. g. 3. iulianum a-
 libi exponit. Habilem tunc et iocundum et
 beatioris ingenio et interfectum fuisse. *Amal-
 f. ad popal. de mocho. tom. 5. oper. p. 2. cum l. 1. tom.*
 120 *De laude David. tom. pag. 445. A. P. d. 1. B.*
 Ambrosius, episcopus Mediolanensis eadem
 verba Moibi sic declarat: Nulla mihi sanguis-
 nu rex est, sed etiam ire dignus sanguis: qui inco-
 ckeriffasus est non tam vere quam causa; Et inter-
 pellat dominum, non prosecutione eloquiis, sed in-
 digna tunc committit. *Ac reatum suum, non tam*
exhibuit a teulice ceremonibus, quam conscientia
atque examinatione cogit ingere. Ita ille in d. leom.
de. 7. h. Baasil. de tom. 3. oper. p. 2. g. 3. 17. Sed la-
 tuas et diffundit alibi, dum scilicet Congruere re-
 spondit. Demum tam impudenter negat d. con-
 tra se reus nisi atriis: tu ad me clamat. h. e. cur nei-
 scis, si frater tuus? Soli erat cum duobus pa-
 rentibus, inter paucos frater te latere non debuit.
 At quia parentes, imo accusatores esse non possunt?
 Non enim ut e necassitudine, quæ est ambiguitas,
 fiat ambiguitas periculi. In re solo leges, non natura co-
 misit; Ideo ergo potius crimen latere, quam paren-
 tes accusare non debent. Sed eo magis est condema-
 nationis. Vt si chara necessitudine non minus accusare
 non debent, magis magis non debent occidere. Sed Et
 si mihi testis abstinuit, Et refugit arbitri, vos ergo mihi
 fratre mei testis, quæ ad me cumulat. Si autem malo-
 re auctoritate arguit, quam si frater pater. Soli
 erat. Quæ cum potuit aliter occideret. Si accusat
 paren-

parentes paritidum probo. Tamen fratres acci-
dere, qui non parci parentibus. Potuit parricida
esse, qui de parricidio se oribus probare desiderat.
Et bene ait: Pax sanguinis fratrum clamat; non
frater clamat. Hoc innocetia & gratia germani-
tatis, etiam in ipsa morte facit. Non accuso frater,
ne videatur parricida: non accuso meipsum,
non animo cito: Sed vos sanguinis vestri quos
ipse fudit. Cum me ergo facinus, non frater accusat.
Simul querela eximio os adimitur: nec potest
de alieno testimonio quiri, quia etiam proprio su-
cinere consuevit. Et paucis iniectionis pergit: L-
terius medicare non est digna, quod ait: Pax san-
guinis fratris tuus ad me clamat; quia Deus iustos
suos audis etiam mortuos, cum Deo veniunt. Et
mortui pro virtutibus habentur: quia etiam si cor-
poris gressu fuerint mortui, tamen tamen incorporei
capiunt, & alluminantur suorum splendore muni-
torum: itaque quoque feruntur aeterni. Iustorum
ergo audis & sanguinem: avertit se amentia a pie-
tibus impiorum quibus etiam si videantur vivere, plu-
seriores tamen sunt omnibus mortuis, carnes su-
sunt cum alani & cum sirenies, cui infelices in sa-
derunt abominam suam. Quid enim aliud est quam
sepulta, quae intra humum voluitur & terrae o-
varitia in profundis, ceterisque vitis includitur,
et gratia carnis amissae sperare non possit? Gra-
vissima sane et clare docetur ecclesiastici ex-
aggeratio, & habent d. 1. 1. de Rainer. Alibi
9. cum quibus coelestis est tractata in h. de Non

malitiam clamoremque venditionis contra procerum
Domini dicitur (singula nostrum dicitur) et quia
venerunt pro Deo, tunc singuli exclamant & Huius
severitas videtur et imposita, quia una communiore
de aduersaria nostris habere nequimus. Sic ille
ibidem quoque Cyprianus Pellicanus pag. 3. et al.
10. Quodlibet Reg. cap. 1. et al. Anaphora. Ma-
tatorum et al. et al. super. et al. pag. 47. et al.
Huius proinde deo eloquente superius. 129
Unde factus Lutherus, qui clamorem hu-
guinis Habelinici pulchre describit, cumque
ad sua tempora transtulit, qualis nunc revo-
luto seculo inter tristiora requirunt; idcirco ob-
consultam neminem minam solo eorum gratiam,
quod ille illis deficiunt. Hic precipua
& coniectura plus verba interit, quae inter
alia inquit sum renouit; iuriconsulit quoque u-
sarpatorum hanc locum & cum digne tractantur,
quod ille domus prosequantur dicitur, inquit de ne-
gotio; id est, inquit, qui huiusmodi dicitur in ter-
nisi prope cognita causa sit, nisi prope sit via inter, cum
fessus & conuictus. Sed nec omni. Potest de-
clinare, proinde ad pulcherrimam & Theol.
tam tam de Deo, tam consolationem, quod
scilicet Dominus requirit Habelinum mortuum &
exaudet. Cum enim sanguine. Quoniam modo
illud quod, quod per se in uerbo in hac uita ma-
neat perpetuum, in eorum, reserui. Insuper quod
ra. sed illam interit in hoc mundo. In me-
lum uerum, a Deo propter quod inquit, quod
omnes

omnes à Papa canonizati, idemq; accusari & inter
 homicidas & hostes ecclesie. Docet enim nos, quod
 afflictiones mortales & sanguines nostras, capiamus ex
 celum & terram clamoribus. Cuius animo ita
 perturbatur & confusus efficitur, ut quasi ali-
 quoniam esset, & quid vel faceret vel diceret, nesci-
 ret. Idem accidit adhuc hodie omnibus homicidis,
 ita agitantur post peccatam cadem suam, ut putent
 Caelum & Terram aliam induisse faciem, & quod
 fugiant, nesciant. Fui hoc quoq; in aliis atrocibus
 peccatis, & experimur similes sensus, quos appre-
 hendit & tristitia spiritus. his enim omnes Circula-
 231 ra videntur immutata. Quando etiam in
 nocis hominibus loquuntur nois, vicissim addunt
 ipse sonus oris videatur alius esse, valentur immutare
 vultus, nigrescunt & horrent omnia, quocumq;
 veriam osulos, iam seva & iraculencia est
 bestia mala Conscientia. Nisi itaq; de omnibus
 erigantur, necesse est ut ipsi abruptant vitam suam
 pra desperatione, pra angustia & impatientia dolo-
 ris, vivatur auctis hic quoq; Mosi usui & brevita-
 te, sed qua omnem copiam vincit. I signis est proso-
 popata, quod sanguine virtutis vocem, qua impleat
 celum & terram clamoribus, sicq; videamus Deum
 esse misericordem & diligere sanctos suos, contra
 homicidia, aliisq; impiis trahi & torpente velle
 mori. Habelsem in noa dux mutare animum suum per
 mortem vero eius sanguinem omnia quae dabo &
 exultasse & Deum suum curam majorum habuisse,
 quam ipsemet Habel victimam de se gerere, & adve-

fratrum animam vindictam exercere, nisi a
summo iudice expetere potuisset. Hac plena sunt
consolationis, praesertim nobis qui et patimur perse- 232
cutionem. Persecutionibus et temporis Principibus pro-
pter delictum. Extremam in vos crudelitatem
exercuerunt. Non in Germania solum: sed aliis
quoque Europae partibus in pios homines sevitam
est. Hoc placatum Papam: tanquam peccatum
negligit, imo putat cultum Dei esse. Cubat ergo
peccatum hoc adhuc in foribus, sed suo tempore
patet. Non enim tot optimorum martyrum,
crudeliter & simul indicia causa interfectorum
sanguis tacebit: sed cogit suo tempore Deus de-
scendere de caelis & facere iudicium in terra in-
tolerabile hostibus Evangelii. Non igitur putabi-
mus sanguinem nostrum a Deo negligi. Non pu-
tabimus afflictiones nostras Deus non respicere.
Etiam lachrymarum nostrarum in altum sumum colligit,
Psal. 56. Et clamor sanguinis per me penetrat nu-
bes et caelum usque, donec perveniat ad thronum Dei,
& hortetur ad vindicandum sanguinem iustorum,
psal. 79. Sicut autem nobis haec ad consolationem
scripta sunt: ita adversus istos nostris scripta sunt ad
terrorem. Quid enim putat Tyrannus istis audi-
ere horribilius esse, quam quod interfectorum san-
guis clamat & assidue coram Deo tot accusat? Est
quidem Deus longinquis, praesertim tunc sub sine
mundi, ut non periret cuba: longum, non statim
sequitur vindicta. Sed pro eo certum est, Deum
hoc peccato gravissimum esse, sed nunquam impu-
ne

reuerit & quod magis est, referant homicidii
reus an agere non possit, si gladius an ali-
quod instrumentum secum retinuerit, quo facinus
perpetratum est: cum ipsam occidam non
habere ligam. Si ipsemet antea aliquem
occiderent. Quæ omnia cum alibi sunt
in saginis, in deo uterum illam diligas
futurum mecum adest † sequentes Philoso-
phos & Iurisconsultos, nempe Adolph. Ser-
hanum in *physiolog.* Andream Libavium in
pericul. libel. de criminat. cadaver. Levin. Lemnius
lib. 2. de uol. ad mat. iurac. cap. 7. Simon. Bap-
tistam in *colloq. phil.* et *lib. de panicul. collog.* 1. p. 10.
3. 1. 2. 3. 4. 5. 6. Henc. de Alia & Barthol. Sily in
perigrin. questien. nec. 3. cap. 8. quest. 4. Vincentium
Belvacensem in *periculo lib. 4. cap. 12.* Hieron.
Maggnum lib. 3. *Aliseollan. cap. 5.* Oron. & Di-
nisi. Melandier lib. 2. *jocoser.* 119 p. m. 1. 1. 1. 1. 1.
2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.
21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40.
41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60.
61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80.
81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120.
121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140.
141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160.
161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180.
181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200.
201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220.
221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240.
241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260.
261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280.
281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300.
301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320.
321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340.
341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360.
361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380.
381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400.
401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420.
421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440.
441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460.
461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480.
481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500.
501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520.
521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540.
541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560.
561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580.
581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600.
601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620.
621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640.
641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660.
661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680.
681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700.
701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720.
721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740.
741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760.
761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780.
781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800.
801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820.
821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.
841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860.
861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880.
881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900.
901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920.
921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940.
941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960.
961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980.
981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.
1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020.
1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040.
1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060.
1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080.
1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100.
1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120.
1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140.
1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160.
1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180.
1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200.
1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220.
1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240.
1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260.
1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280.
1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300.
1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320.
1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340.
1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360.
1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380.
1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400.
1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420.
1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440.
1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460.
1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480.
1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500.
1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520.
1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540.
1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560.
1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580.
1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600.
1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620.
1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640.
1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660.
1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680.
1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700.
1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720.
1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740.
1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760.
1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780.
1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800.
1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820.
1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840.
1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860.
1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880.
1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900.
1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920.
1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940.
1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960.
1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980.
1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000.
2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020.
2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040.
2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060.
2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080.
2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100.
2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120.
2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140.
2141. 2142

•

Die Stadt ist eine der größten und schönsten in der Provinz. Sie ist die Hauptstadt der Provinz und hat eine sehr große Bevölkerung. Die Stadt ist sehr schön und hat viele schöne Gebäude. Die Stadt ist sehr alt und hat eine lange Geschichte. Die Stadt ist sehr wichtig und hat eine große Bedeutung. Die Stadt ist sehr schön und hat viele schöne Gebäude. Die Stadt ist sehr alt und hat eine lange Geschichte. Die Stadt ist sehr wichtig und hat eine große Bedeutung.

16

1. [illegible]
2. [illegible]
3. [illegible]
4. [illegible]
5. [illegible]
6. [illegible]
7. [illegible]
8. [illegible]
9. [illegible]
10. [illegible]
11. [illegible]
12. [illegible]
13. [illegible]
14. [illegible]
15. [illegible]
16. [illegible]
17. [illegible]
18. [illegible]
19. [illegible]
20. [illegible]
21. [illegible]
22. [illegible]
23. [illegible]
24. [illegible]
25. [illegible]
26. [illegible]
27. [illegible]
28. [illegible]
29. [illegible]
30. [illegible]
31. [illegible]
32. [illegible]
33. [illegible]
34. [illegible]
35. [illegible]
36. [illegible]
37. [illegible]
38. [illegible]
39. [illegible]
40. [illegible]
41. [illegible]
42. [illegible]
43. [illegible]
44. [illegible]
45. [illegible]
46. [illegible]
47. [illegible]
48. [illegible]
49. [illegible]
50. [illegible]
51. [illegible]
52. [illegible]
53. [illegible]
54. [illegible]
55. [illegible]
56. [illegible]
57. [illegible]
58. [illegible]
59. [illegible]
60. [illegible]
61. [illegible]
62. [illegible]
63. [illegible]
64. [illegible]
65. [illegible]
66. [illegible]
67. [illegible]
68. [illegible]
69. [illegible]
70. [illegible]
71. [illegible]
72. [illegible]
73. [illegible]
74. [illegible]
75. [illegible]
76. [illegible]
77. [illegible]
78. [illegible]
79. [illegible]
80. [illegible]
81. [illegible]
82. [illegible]
83. [illegible]
84. [illegible]
85. [illegible]
86. [illegible]
87. [illegible]
88. [illegible]
89. [illegible]
90. [illegible]
91. [illegible]
92. [illegible]
93. [illegible]
94. [illegible]
95. [illegible]
96. [illegible]
97. [illegible]
98. [illegible]
99. [illegible]
100. [illegible]

1944, Vol. 12, No. 1, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 2, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 3, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 4, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 5, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 6, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 7, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 8, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 9, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 10, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 11, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 12, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 13, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 14, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 15, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 16, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 17, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 18, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 19, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 20, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 21, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 22, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 23, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 24, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 25, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 26, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 27, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 28, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 29, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 30, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 31, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 32, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 33, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 34, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 35, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 36, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 37, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 38, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 39, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 40, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 41, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 42, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 43, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 44, p. 1-10

1944, Vol. 12, No. 45, p. 1-10

CONTRACTUS

AUTENTICUS

Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.

per se, et per se, et per se, et per se,
et per se, et per se, et per se,
et per se, et per se, et per se.

CONTRACTUS

T contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.

1. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
2. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
3. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
4. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
5. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
6. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
7. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
8. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
9. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
10. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
11. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
12. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
13. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
14. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
15. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
16. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
17. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
18. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
19. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.
20. Contractus autenticus est, qui habet
illa et continet omnia, quae sunt
haec per se, et per se.

100

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

CHICAGO, ILL., MAY 1, 1934

Vol. 43, No. 18

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Subscription price, \$5.00 per annum in advance. Single copies, 15 cents.

Entered as second-class matter, May 26, 1917. Postpaid at Chicago, Ill., May 1, 1934.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Act of October 3, 1917.

Postmaster: This journal is published weekly except on Sundays and public holidays.

Copyright, 1934, by American Medical Association

Printed at the Chicago Press, Chicago, Ill.

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Subscription price, \$5.00 per annum in advance. Single copies, 15 cents.

Entered as second-class matter, May 26, 1917. Postpaid at Chicago, Ill., May 1, 1934.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Act of October 3, 1917.

Postmaster: This journal is published weekly except on Sundays and public holidays.

Copyright, 1934, by American Medical Association

Printed at the Chicago Press, Chicago, Ill.

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Subscription price, \$5.00 per annum in advance. Single copies, 15 cents.

Entered as second-class matter, May 26, 1917. Postpaid at Chicago, Ill., May 1, 1934.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Act of October 3, 1917.

Postmaster: This journal is published weekly except on Sundays and public holidays.

Copyright, 1934, by American Medical Association

Printed at the Chicago Press, Chicago, Ill.

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Subscription price, \$5.00 per annum in advance. Single copies, 15 cents.

Entered as second-class matter, May 26, 1917. Postpaid at Chicago, Ill., May 1, 1934.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Act of October 3, 1917.

Postmaster: This journal is published weekly except on Sundays and public holidays.

Copyright, 1934, by American Medical Association

Printed at the Chicago Press, Chicago, Ill.

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Subscription price, \$5.00 per annum in advance. Single copies, 15 cents.

Entered as second-class matter, May 26, 1917. Postpaid at Chicago, Ill., May 1, 1934.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Act of October 3, 1917.

Postmaster: This journal is published weekly except on Sundays and public holidays.

Copyright, 1934, by American Medical Association

Printed at the Chicago Press, Chicago, Ill.

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Subscription price, \$5.00 per annum in advance. Single copies, 15 cents.

Entered as second-class matter, May 26, 1917. Postpaid at Chicago, Ill., May 1, 1934.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Act of October 3, 1917.

Postmaster: This journal is published weekly except on Sundays and public holidays.

Copyright, 1934, by American Medical Association

Printed at the Chicago Press, Chicago, Ill.

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Subscription price, \$5.00 per annum in advance. Single copies, 15 cents.

Entered as second-class matter, May 26, 1917. Postpaid at Chicago, Ill., May 1, 1934.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Act of October 3, 1917.

Postmaster: This journal is published weekly except on Sundays and public holidays.

Copyright, 1934, by American Medical Association

Printed at the Chicago Press, Chicago, Ill.

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Subscription price, \$5.00 per annum in advance. Single copies, 15 cents.

de Marmaricham, aliorumque; Sed tamen de his
 senus propositum est apud And. Iamulum par-
 tim in operibus. Et. Melus legatur de regni. *Ita et*
eccl. lib. 1. claf. 5. cap. 1. an. 11. pag. 156. et in cap. 10
an. 27. pag. 110. Et cap. 7. an. 27. pag. 102. Ulpian.
Diog. . in consolat. ad max. Galien. 3. l. 1. et
solus com. l. 1. an. 15. Et cap. 1. et l. 1. an. 15.
 24. non enim fortasse cunctantur, qui & illi com-
 mendam similem in ista provincia. quoniam Im-
 perator in toto Imperio prestantissimus
 est. Quae omnia non tantum super adhibita
 in modum commendantur: verum etiam
 legibus civilibus & hisse tam sacris quoniam
 prophandi comprobati possunt. Qui enim au-
 rum non est, pre nobis constituit esse. quod
 ob idem in ignem, prolicum gratulatur,
 verum propter egestatem aut parentum aut
 domus diuiae, celebris dea promugum tu-
 bulae, inuicem primoprem, ad ingressum
 denique regni vel aliter per provinciam comitum
 ab illis & pueris suas fieri tollit de possit. Ita
 namque palmarum Papiniano Macro & Ulpian
 novum 8. 3. 12. *Uad. St. Tarpi. et p. 12. an. 12.*
 in de regum i Divis Imperantibus. *Uad. St. de*
abst. novis. & de generali abultione. constitum.
 tum reperitur, ad stipulantibus ex parte mori-
 bus. quoniam de facti Henr. Brumagus J. C. *Uad.*
novis. 8. 3. 12. an. 12. et l. 1. an. 12.
 Quod quid dicitur Div. frater. *Uad. St. de*
 l. 1. an. 12. et l. 1. an. 12. et l. 1. an. 12.

autem alieni domini (plurimumque patitur) ipse
 da est, ne quidem à summo principatu
 ti possit. Duplex enim nomine jura tenet
 scilicet in supposito et adere prioris, quod
 eum definire debet inter ipsum & alios
 totum; posteriori, quia minuter est
 non privata, sed publici potestate, non
 publice, quod impudens, quod in ipso
 Nam qui civi impudens inter, respiciet
 inde eam impudens: igitur jura de
 que impedimentum, ne valeat à summo
 veterem impudens, nec parte ad
 ex parte Republice. Quod si
 legem à testem est, in ad
 non sit jura libere, tamen
 ob id quod corpore alios
 que jura persequens
 carum sceleris, et inde
 ver, qui de alio
 quem forum
 ad Ed. provinc.
 de ad res
 Unde Auctor
 nec, (siquis)
 illa compendia
 edificatione. Co
 quod de
 vane. Deinde
 que patet

quorumque patellas ab eis dependere. Item
 jam certe hoc vel alio ordinario iure firmum
 (nam in extraordinaria poena ambigimus) potius
 absolute removere vel commutare non posse.
 Horum enim sententia, ut eleganter loquitur
 Symmachus, torripere licet, dissolvere mi-
 nime. Quocirca quique in civilia iura no-
 stri gravissimae poenae sancitum est, contra illos
 et iudices, qui omnino malefactores in po-
 diauunt, vel minoribus poenis subigunt,
 iuncto inferimus. Nam Impp. Theodos. &
 Valent. prius in l. si, C. ne falsum baptisma
 iudicetur, decreverunt: ut nulli iudicum liceat
 delatum esse crimen minuit aut nulli ex-
 ceptioni demerere, nisi ipse idem poenae velit, quod
 alio dissimulando commiserit: deinde veni-
 dens cum Arcadio in l. si quis, C. ad l. jul. de
 re publica constituerunt, ut non nolle oportere,
 quod gravissimis sit notandum, si violentie
 exitu in poenae probationem dissolvit, sed omi-
 sent, vel sponte donaverit, aut in aliam
 quam praescriptam poenam commiserit: pro-
 pterea de eo Impp. in l. C. de desertoribus, re-
 vertitur, quod si rector provinciae populum
 poenae, vel gratiam vel gratis vel dissimulatio-
 nem dissolvit, patrimonii atque existimationis
 damnationemque & in officio praetoris illud
 delictum capitaliter vindicatur. Auctoritas
 nostra h. l. etiam in Imperatorem in l. si quis, C.
 de praescriptis, ubi quod si verum sit, iudices

- coram, quapropter non habemus ratiocinationem, quod
 diffinitiones adlegantur modis omnibus et in
 primis, si in personis, sed et in rebus, et in
 52. iudiciis. Ex ista enim historia et Catone
 in senectute primus, Neapolitanorum ple-
 jussisse super eo suspendi iudicem, qui cum
 quibus prima morte plectere deberet, mar-
 et eorum abscindi jussisset. Nec diffinitiones
 Augustinus super Jo. Joannis super ad Ro.
 53. De metalibus dedisse et Pilato pariter, ut
 esset sub Cesare, ne omnino et liberum et
 ad eundem Christum aboleretur. Quod sequi
 legitur etiam in sententia peritiam, quod in
 diffinitione primus in capitales penas continetur
 et non alia et non omnia et indistincte non possit
 54. En quidem quod ad illis et peccata, cum sit
 Dei Morali & Naturae turpia sunt & perinde
 merentur attingi, tantum abest, ut penas
 iustis in cuiusquam hominis potestate sit
 ut ne totius quidem orbis Moribus et
 tam committere tollere queat. Quod solus
 tantum est deus & proinde Deum per
 spiritum, qui substantiam substantiam
 ut, ut gravi finem et constitutorem
 vel in hac vel in illa, de aliena essentia
 per omnia divinitate, et hoc in omni
 et hoc Dei presentiam et per omnia
 per Deum per omnia et magni est principis
 vel per omnia et hoc in omnia et hoc in
 et hoc in omnia et hoc in omnia et hoc in omnia

L... ..

nullam esse credendam esse evincere debet,
 prebet enim constitutio (Imp. Val. Theodul-
 & Arcadij, qui postquam *in l. 3. C. de Episcop.* 55
audient, teleribetunt, quod ubi primus dies
 Paschalis illuxerit, nullum tenere carcer inclu-
 sum, omniaque vincula dissolvi debeant,
 mox tamen ea subiciant. Sed ab his secreti-
 mus eos, a quibus contemnari potius gaudia
 letitiamque communem, si dimittantur, a-
 nimadvertimus. Quis enim sacre legē die-
 bus sanctis indulgeat? quis adultero, vel sup-
 rī incessive reo tempore castitatis ignoscat? quis
 non raptore virginis in summa quiete & ga-
 dio communi persequatur instantius? nullam
 accipiat vinculorum requiem, qui quiescere
 sepultos quadam sceleris immanitate non si-
 nicipari aut tormenta veneficos, maleficus, ad-
 ulter, violatorque moneret. homicida, parrici-
 daque, quod fecit, semper, expectet. reus et-
 iam majestatis de domo, ad exteriora quem sa-
 lia molles est, veniam ipsi non debet. Et si
 facis etiam iust, et adjuvant per aliam con-
 stitutiōem Valentianā & Valentis *in l. 1. C. de* 54
abulā, expresse stamentem, quod in vio-
 lata maiestate, obpugnata vel prodita patria,
 ad nulla proclatus, aut sacramentis desertis,
 ab ullo nulla omnino dari debeat. Intelligi-
 mus igitur per hanc constitutionem idem san-
 ctum, quod de iure divino mandatum est, ut
 nullam plagam

animas veritulum & perspicuum est, ac
quid aut dubium aut temeritas constanter.
quam cuius deposuit: nec enim aut i severis
ris aut elocutione plene adhibenda est, sed
proprio adhibere, per se non potest exponi-
bi, itaque ut nō, propter eandem in parte de
parie. Unde illi non minus vere quam cie-
genter legam Cuiuslibet et pānos, obser-
vandum: ille par reddendi munus, ut i omni-
scendo neque ex candescat ad verum eū, quia
malos putat, ne que etiam precibus calamita-
torum illachrymentur; id enim non esse con-
stantis & recti iudicis, cuius animi merum vul-
tus detegit. Observandum ē, Deo officio praesidi, cū
seculi huius apud Noam Menner. German. Vom
ber Eurschen gerecht oder billig ist pag. 77, 80 et
24 B per quem post ipse tractat vom Gottfried.
Super illi quod, paucis, quantum possideat (1-
liās enim i longiore mora opor est, ut contra-
ria illius i, quam obijciat, maxime Severcam &
Zafum, velatur i rat d. tr. de mēd. quest. 19,
100.) respondendum i contrarium i ducta
respondendum. Itaque prout loco de abso-
lutis Principis potestate postulamus, non est
quod aliquando isto nomine laboret, salva res
est. Est quoque mihi non sumo, ut de potesta-
te principis aliquid te audiam: quia tamen
nunc qui patres ago, ad eius officium per-
venire, si illum colite i non tam cōmilitar
solent, cum est, quid princeps, absolutum

possit, si auctori velit, facere possit quod
quid potest facere debeat, l. sed licet id. D. de
offic. praesid. iurilio cap. omnia causam. — *De
electis, et al. potest* i. causa hac append. num. 67. 22

77

et auctori igitur i. sum. num. principem absolute
et libere un. habere potestatem, quae nulla legi-
bus, sic circumscripta, et propterea cum ratio
suaserit contra legem dispensare posse, cum ta-
men ipsam potestatem circumspiciat, et non
nisi iusta causa evigilante exercere debeat, in ne-
cessitatem occasio inde nascatur, unde potes-
tatem debent sap. num. 50. Latior etiam potes-
tas est, utrum esse eam, qui casu fortuito vel ex
moderatione inculpatae tueretur hominum in-
terestem, qui ve ex humana fragilitate per omni-
modum delinquit, qui ve ignoranter ad-
versum inestitutum commisit, et qui calorem
tantis in Deum Principemve blasphemiae
sui, ordinari et poenae eximere possit. *Confer
Glos. lat. Andr. lib. 2. art. 17. n. 11. nunc pericula
de delictis.* Non nego quoque i. ab auctore, i. a
rorem, amorem, aliaque rationabiles causas,
diligenter i. Tunc quod in libro de malignis
poenae trinitas, i. poenarum mitigatione mod-
quando fieri posse, quod etiam Marciarius

78

78
79
80

79
80
81

perit confer. Dicitur Tiberius in *est. de principibus*
jurisprud. cap. 9. et lib. 1. Aclate unde non
 sequitur, adeo illud obuios est, si princeps hu-
 minem nequam & peccatorem monitum dimit-
 tere velit. Debet igitur per id ex parte medium
 esse, quod admodum cum ratione Aristoteles
 perit adpellat: sed tamen in maiorem partem
 partem inclinandum in. in Cicero dicebat, mi-
 nus periculi esse, si navis ad Scylla potius pau-
 lum inclinaret, quam si ad Charibdim: nam
 hominibus puniendus minus mali esse in ele-
 mentis acieuitate quam in se uicia & acerbis-
 te. *Metaph. 11.* Et hoc est, quod Imperator
 noster alicubi, omnino violentiam cessare,
 iustitiam uero & ueritatem seruari iubet. sic e-
 nim Deum placari & actum principis omnia
 malitia & diminutionis expectem fieri. Hinc
 in terribilibus personis Lamb. Dancas, Henr.
 Lashen & Vent. de Valencis novissime di-
 xerunt. Principes, et diligenti prudentique
 canit conuentione aliqualem iudem nisi ciuili
 nam ipsum & Deum ipse, non uero to-
 tam societatem ueniam & relaxationem dare
 polle. *Dana. in polit. Christian. lib. 8. cap. 2. in. de*
jud. criminum. 11. Laiber. 11. de censu lib. 2. cap. 2.
nu. 43. & 44. Valent. lib. 2. parthen. luy. cap. 12.
nu. 31. & 32. in 12. Joh. Nullo diss. feud. 11. ab. 2.
 cum quocumque duxingui perit genera crimi-
 num, quodam paucis lafa inuictis diuina, ut
 Blasphemia & Execrationes in Deum alterum
 eorum

174 *Appendix discursus de*
quid Theodosius in l. digna 4. C. de leg. i. sentit.
Lupus d. l. 2. r. 4. 80. 41. 42. Intra hac aetate
78. Hancque rem eleganti, imò auctoritate
complexus est Claudianus ad Honorium, de
jul. 4. Cons. 200.

55

— Sed comprime motus:

Nec tibi quid placeat, sed quid scisse deus
Obcurrat, mentesque domet capellus baculus.
Et postea 7. 294.

Tu cum patrem, peras, in consula cuncta,
Nec tibi, nec tibi moriant, sed publica voce
In comitibus iubei si quid, censurę, utinam
Pecunia iussa sibi tunc observantem aqna
Et populus, nō sere negat, cum videtis ipsum
— Tu hanc potestate sibi 80.

290 Casparus Bachius in comment. Nihil quæ
que morosa, quæ de Cardinalibus, Viri-
busque Vestalibus dicebantur. Illam enim
consuetudinem libens in vitiis ponit. Et mox
sequi Imp. Arcadium & Honorium qui Theodo-
sius C. de Forst. iudic. præscribitur Dei com-
plicitates, quod addictos supplicem de peccatis
minuta immunitate damnatos, publicis
aut monachorum vindicare aut reuocare licet.
Non enim me mouet traditio Dei multorum
qui abulitionem criminum principibus la-
natur. Largior enim & ego carceris gra-
tiam dixi, in criminibus leuibus, & uel sic
is innoxius gravissimam non deponit
nam a compesce in delictis, qui Deo &

curia

curæ humanæ invisis, constanter nego & per-
nego; quibus cum confer, quæ de dispensatio-
ne PP. habet Frid. Pruckman, in d. §. soluta per-
est, seu tract. de regalib. cap. 4. effect. 1. & 2. Præ-
terea sententiæ meæ non adversatur D. Augu-
stinus: loquitur enim † in causa Ecclesiastica,
quæ reos sanguinis defendere debet. Alia e-
nim ut ipse in epist. 160. ad Apringium loqui-
tur, est causa Provinciæ, alia Ecclesiæ; illius
terribiliter gerenda est administratio, hujus
clementer commendanda est consuetudo, pos-
sessionesque servorum Dei, quæ prodesse de-
bent, ad exempla patientiæ, non debent inimi-
corum suorum sanguine scædari. Agesilaum
porro damnat Plutarchus in politicis quod † ob
amicitiam, quæ ipsi cum Phœbida Sphodria
intercedebat, jus Reip. læserit, eò quod ipsius
opera debitas non luerint pœnas, qui tamen
potissimum Spartam ad cladem illam Leutri-
cam visi sunt adtraxisse. Eodem modo non
probatuŕ evidenter contrariū exemplo † Ne-
ronis & Augusti. Constat enim delinquentes
ibi omni pœna exemptos non fuisse. Sed hæc
præmissa omnia graphicè expressit idem cele-
berrimus politicus Joh. Bodinus, cuius verba
huc transferre necessarium duxi. *Objiciet ali-*
quis (inquiens) singulare beneficium † Ecclesia
Rhomagensi, principum inscitia die in an infam-
mia, concessum, quod divi Romani privilegium
appellant; cujus fiducia curia Rhomagensi ac ju-
di-

91

92

93

94

- etiam arborescens per Beniamin fuit interfe-
 209 *ctus*. Ad id quod hic concedere. Pater
 enim ab hostibus et crudelitate et iniuria
 in interitum esse debere. Vnde et
 mulierem tantum in anabes et eleazar
 duntaxat eam velis avin- de in principem regis
 110 tam. Neque enim omnes principes regis
 irregulari ut Daroni, sed bene esse de re de
 sumumque iustitiam fiat iniuria. Non enim
 111 ut in iudicio iustitiam ad manum debet. Te-
 ne enim locum, cum iudicari protinus in-
 latus est in iudicio, ut praeiudicium co-
 112 erit iustitiae. Nolo enimque principes no-
 strae de Nerones, Caligulas, Commodos, Noli-
 ridas, Metronas, de his quod his iniquitatis
 alius terra; sed hoc tantum necessarium. Quod
 113 operam dandam esse, ne ex elementis haec vi-
 tiola lenita, ex lenitate dissoluta negligenter.
 Publicis enim Magistratibus, quos principes
 protectores pollicentur, praeter omnia linea
 inclinandi in misericordiam, ne de illis non
 est elementis, sed clades publica. Imo, ne
 quodam modo graviter, etiam magistratus
 commiserunt in iudicio, quam crudeliter
 ante omnia, hic praeiudicium quod est. Vnde, al-
 tera mensura, ut praeiudicium in iudicio
 Unum in iudicio, ut praeiudicium in iudicio.

Ad id quod hic concedere. Pater enim ab hostibus et crudelitate et iniuria in interitum esse debere. Vnde et mulierem tantum in anabes et eleazar duntaxat eam velis avin- de in principem regis tam. Neque enim omnes principes regis irregulari ut Daroni, sed bene esse de re de sumumque iustitiam fiat iniuria. Non enim ut in iudicio iustitiam ad manum debet. Tene enim locum, cum iudicari protinus inlatus est in iudicio, ut praeiudicium co- erit iustitiae. Nolo enimque principes nostrae de Nerones, Caligulas, Commodos, Nolidas, Metronas, de his quod his iniquitatis alius terra; sed hoc tantum necessarium. Quod operam dandam esse, ne ex elementis haec vitiosa lenita, ex lenitate dissoluta negligenter. Publicis enim Magistratibus, quos principes protectores pollicentur, praeter omnia linea inclinandi in misericordiam, ne de illis non est elementis, sed clades publica. Imo, ne quodam modo graviter, etiam magistratus commiserunt in iudicio, quam crudeliter ante omnia, hic praeiudicium quod est. Vnde, altera mensura, ut praeiudicium in iudicio Unum in iudicio, ut praeiudicium in iudicio.

lib. 1. p. 1. innotet, quatenus innotet per hanc
 14
 ad alios, non ad hanc, sed ad alios, sed
 prout, quatenus innotet, quatenus innotet
 legibus, sed legibus, sed legibus, sed legibus
 magis, sed magis, sed magis, sed magis
 quatenus innotet, quatenus innotet, quatenus innotet
 ad alios, non ad hanc, sed ad alios, sed
 lib. 1. p. 1. innotet, quatenus innotet per hanc
 interpretatur, sed interpretatur, sed interpretatur
 conlectus, sed conlectus, sed conlectus
 sunt paria, non possunt, sed possunt
 redicant, quod non, sed non, sed non
 tiphonius, sed tiphonius, sed tiphonius
 15
 Quatenus innotet, quatenus innotet, quatenus innotet
 nexos, sed nexos, sed nexos, sed nexos
 culpa, sed culpa, sed culpa, sed culpa
 non, sed non, sed non, sed non
 cecidit, sed cecidit, sed cecidit, sed cecidit
 punit, sed punit, sed punit, sed punit
 nisi, sed nisi, sed nisi, sed nisi
 innotet, sed innotet, sed innotet, sed innotet
 delicta, sed delicta, sed delicta, sed delicta
 16
 videtur, sed videtur, sed videtur, sed videtur
 Quod, sed Quod, sed Quod, sed Quod
 med, sed med, sed med, sed med
 est, sed est, sed est, sed est
 possit, sed possit, sed possit, sed possit
 liquidum, sed liquidum, sed liquidum, sed liquidum
 M. 3. 1104

aut sollicitudinem liberis, arbitretur. Videtur ergo Princeps, Civitas & quilibet Joder, quomodo iustitiam saluam ducant; nec non Advocati & Promotores hinc sua observent officia, ne incurant; Johannis R. vultus detestatorum deplorat, ita carentis, *ad def. p. m. vi.*

Exercitulu capient arame a iudeis.

Paspalum arundinifert var. *viride* (Cav.)

Quæstio de luce et quomodo sine lumine.

Faint handwritten notes at the bottom of the page.

Si 2da ec arcumf. ab / mart. Porcine,

your supervisor for a letter of support.

2. *Die Lebenszeit der Gase ist nicht beliebig.*

Actinobolus peruvianus Euzen et al.

2000 *Journal of Interpersonal Violence* 15(12):1345-1356

...and the ...

AD LECTOREM
P O S T F A T I O,
continens

Colloquia, quæ inter Kainum
& Habelem, nec non Christum &
Kainum nota fuisse, credidit aut bo-
na intentione excogitavi ad
requirit

NON potui (lector) hinc discedere, prius-
quam unum alteramve in totum alium ad-
huc fuerit communicatum. Principio metuitur
in discursu superiore *nem* & non profuisse, ma-
iores nostros & etiam quidem, sed lepidam &
piam & colloquutionem inter Deum, Ad-
que filios, Kainum, Habelem & Sethum, po-
rumque fratres (quorum nomina alios ex-
primere, ibidem dixi *nem*. 102. & 107.) habitam,
tradidisse: quæ cum prior seculo à magno vi-
ro Philippo Melancthone in epistola quadã,
ad generolum Comitem Johannem à Weda
exarata, æque Francofurti A. D. 1539. typis
excusa sit, & non ita pridem reperta in omnium
manibus extet, idcirco eam omniro & lecto-
rem ablego ad Ottonem & Dionysium Me-
lan-

laudatos habet. *Gen. 17. 1. 2. 3. 4. 5.* Similiter et in gentem suam fuit. *Gen. 24. 26.* Item cum dicitur de eo in terra Moab. *Gen. 22. 31.* Nam verba illi deus facit ex utero matris eius, antequam ex deo inlequata? Utinamque nobis et Rabbi norum aliorumque libri exponat CL. & multa lectionis vir, Dn. Christophorus Besoldus, h. scilicet: Abeli sunt varii. Primum infans illi, qui dicunt, vanum esse, scilicet deo, quia vebatros predicant arrogantes; si quidem diligenti sunt facientes impietatem &c. *Malch. 3. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.* Homo autem benignus fuit Cain, qui *Gen. 4. 9. 4.* (si fides Jonathae & Hierosolymitanae relationi) ad fratrem suum Abelem dixit: Veni, & exhibemus ambo unam sortem, Et accedens cum exisset ambo sortis, respondit Cain & dixit ad Abel: Cogita rectum, quod ille mundus quidem creatus sit per misericordiam dei, verum non gubernatur iuxta meritum bonorum operum, sed ibi habetur respectus personarum in iudicando. Nam cuius sortis accepta est in gratia, & ubi alio modo non accepta est. Respondit Abel & dixit: Qui mundus per misericordiam dei creatus est. Mundus deus iuxta meritum bonorum operum gubernatur, neque est personarum respectus in gubernando. Et quia iudex iuxta meritum meritorum bonorum, ideo rectius sortis ab elemis sortis respondit Cain. Dixit ad Abel: Non est iudicium & non est iudex & non

& non est solutus futurum. & non est reddi-
tio promissorum. & non est ultio impia. Re-
spondit Abiel de dno: Est iudicium & est ju-
dex, & est iudicium iustitiae & est expecta-
tio premii iusti & dampno pios ab impiis.
Et super negotio horum verbum altercatu
oriebatur inter ipsos in campo. Et latrox
Cain contra fratrem suum. & infudit lapidē
in frontem eius (quod in vulni, carane sub-
stat adfertio Melchioris de la Cerda Jesu-
Hispani, qui pugione adhiberum fuisse ait, vel.
1. campi loquen. p. m. 217. confiteor, quae de in-
strumento & signo Kainico recensui in *discurf.*
nu. 142. t. m. 45. & seqq.) & occidit eum. Col-
loquium quidem hoc, ex humano cerebro fu-
isse confectum, Sixtus (vel Sixtinus ab) Am-
maz in *Casafatti* audaci vulgata versione, pro-
dit. In quoque super illa valle ait. Voces illar,
quae loquuntur de vulgata interpretatio sup-
plex: *Ex illa valle in eorum uti ferat.* Sic sane in
Hebraeo aliqui de illis. Indeque apparet inter-
vallum de quali huius de illa in eorum uti ferat.
Quidem Mazon (Cinta Indecum) re-
spicit, deo in margine illi. *Ex illa valle in eorum*
taut. Vaganti octo versu huius, in quorum me-
dio intelligunt vel quasi pausa quidam est.
Cuius illi in illa iudicat Paglar, qui in comment.
ad *Thargum Chabbi*, hoc loco. Vulgarum biblio-
rum versionem Latinam in membrum illud
reddidans excusat, & addit. Quod est non
semper

non semper habere respondens. Cum enim in
men ejus orationem (nam autem orationem
septuaginta (Græcorum interpretatio) verum
liam antiquam Rabbium, ejusque interpretationem
non præter rationem respexisse. Hæc enim
quidem, ut videtur, ex aliis & sine ulla
rentiæ sibi inclusa, Besoldus in *theologia* et
observ. in *A. verb.* *Schæffer* 61. p. 80. 1361.

- Sed hunc & præmissos alios antiquatos
teritæ varietate superat anonymus auctor is
6. itidem | disputationis, inter Christum & Iou-
nis resurgentem & ad inferos descendentem
ac Kadmon cum ceteris ibi hærentem dilu-
te, quoniam vetustissimo & MS. quod in co-
dice, ad reverentiam nobilique Capituli Be-
nignam habuit lucem, per me nuper à nobis
blattinger viderem, præstante deprehendi
& quæmedum live contextum tuchasset, eam
ad calcem rejeci & notis marginalibus, nec nō
in apicalibus observationibus illustr. Est au-
tē | super verbis apostoli Pauli, *Descendimus*
7. *ad inferiores partes terre*, Ephes. 4. concepit
quod indulgentiam sit tempori, quo concen-
tatio illa in una aliove religiosa capite ce-
rante, & interdum citæ latini sermonis pri-
tatem habuit & vel minor integrè, cetera hinc
fuit compolita, ut valde tamen abbreviatas
(ut vocant) & illa alletarum doctus de anno
grapho multam parientiam difficultatem
non potest.

Colloquii Christi, Kaini & Habelis. 193

incedam sunt dampnati, judicare. Ego enim de meis peccatis pœniteo & doleo: velimentum enim doloris pœnitere compellimur, illa nos commississe, pro quibus sic acriter & incessanter affligimur. Unde de nobis miseris scriptum est: Dixerunt impii, scilicet in inferno, præ angustia spiritus intra se gementes & pœnitentiam agentes (1) Non ergo, ut dixi, sumus indispositi ad veniam: quia continuam dolendo & pœnitendo agimus pœnitentiam

CHRISTUS. Duplex est pœnitentia: una, quando quis peccatum propter seipsum, item propter ejus turpitudinem detestatur & abhominatur, & talis pœnitens peccasse doleret, etiam ubi pœnam non sentiret. Dicent enim cum propheta: Omnē iniquitatem meā ego agnosco. (2) Et hæc est pœnitentia, quæ digna redditur veniā. Alia est pœnitentia, quæ non dolet de culpa, nisi propter pœnam adjunctam (p), ita quod si non timeretur vel sentiretur pœna, nulla de culpa sequeretur tristitia. Et talis pœnitentia veniā non est digna: quia non excluditur per eam voluptatis & peccati malitia, cui non per se, sed per accedens disfluit illa culpa. Quid enim hæc pœnitentiā potes mereri in hominibus, quæ etiam invenitur in brutis animalibus? Fortissimas namque bestias terrore pœnam & dolore plerumque à maximis voluptatibus videmus abstinere. Talis profectò fuit pœnitentia

N

quæ

(1) Sapient. cap. 5. v. 3. & 14. (2) Psal. 51. v. 6. cum Proverb. 28. v. 13. (p) arg. 1. 1. §. 1. de just. & ju. cū verba illa: Odetur peccare boni virtutis amores; Odetur peccare mali formidinis pœnæ.

Electi, de quo scripsimus supra (17) quod nos in contritione
cum proventibus, quamvis tam lacrymis excrucietur
eam. Nec tamque est perueniens, quae te videri damp-
natis est, et ideo per eam liberari non potest, quia pro-
pter ipsum non refugit, quod in peccatu operatus.

- 16 *Cum* vehementius trasse me confiteor, quod adhuc
in mundo vivas post perpetratum flagitium, hoc est
quod major est iniquitas mea, quae ut veniam merear-
tur. (18) Et hoc est, quod de tua misericordia expectando
dixi. Plurimam credo, quod te in hac offenderunt, qui me
ipso fugitios, quod crudeliter perpetravi. Adhuc autem
indubitanter exclaimo, quod adhuc in peccatis misericor-
diae tuae, quam omnes iniquitates meae sunt. Unde licet
a provocanda vincta deficiat penitentia mea, et ipsas
tamen iniquitates nostras debet superare misericordia
tua, ut scilicet ex his late profundo et miserabili, in
quo tanto tempore cruciati fuimus, nos clementer res-
tando educas. Sic tunc per quendam tantum postulat
promissisti dicentem: *Congruatur* ad peccatum
unius semel et exaudiamus in ore, et postmodum
dies visitabuntur. *Isaia 27. cap. (18)*. *Cum* 15. 116.
Misericordia tua, deinde tibi visum in hoc, non
est, quod maior maior quam digni sumus acriter nos affli-
gi permittit? In hoc autem misericordia posuit, ut
non potest subsistere, ut vocat huius peccati, et ammittet
liberet in aeternum. Exigit enim iudicio iustitiae, ut pe-
na peccati delectum suum in dignitatem eius, in quem

(17) *Hebraei* 11. 17. *non* 11. 17. *et* 11. 17. *et* 11. 17.
et 11. 17. *et* 11. 17. *et* 11. 17. *et* 11. 17.
cap. 24. 11. 12.

precatur. Unde major pena puniretur, qui peccaret
 vel alapa. Et respondit, quoniam qui peccaret et gloriose
 onem. Vos autem dum essetis in mundo, quotiens impiet-
 taliter peccastis in ipsum Deum, omnium peccatorum,
 cujus mandata transgressi estis, et superbe offendi-
 Cujus certe honorem non estis veriti eventuris attribue-
 ere, in quibus fiduciam constitastis. Unde quia ejus
 majestas infinita est, quotiens mortaliter peccando ip-
 ipsum offendiistis, totiens infinitum et aeternum reatu
 incurristis. Unde quanquam misericordia mea faciat,
 quod vestra pena sub incensione non sit infinita, quia
 nec ipsa natura, quæ est finita, tantam penam capere
 vel sustinere posset, saltem hoc fieri ex inscitia oportet,
 quod sit duratione infinita et aeterna. Visitatio autem
 in hoc loco existentium, quam post multo dies fien-
 dam propheta, quem allegasti, prædixit, ecce nunc
 præ me impleta ita est, quod sanctos patres, qui sunt in
 lyabo, visito et visitare debeo ad consolationem et li-
 berationem eorum. Vos autem, qui pauperes et soli
 stis et estis, non debeo visitare, nisi ad confessionem ve-
 sitam. Unde etiam in eo impleta est, quod illud subant:
 Eruntque et bona et contritiones boni. Et ad istam in
 die judicii alia visitatio vera, quando tunc educti et
 resurgentes cum corporibus venietis ad iudicium meum,
 ut et eterne dampnationis sententiam in utroque recipi-
 atis, in anima et corpore scilicet, quia utroque peccastis,
 nunquam tunc amplius eximiri. Cuius. Si pena
 nostra non est æterna, tunc fallaciter in iudicium
 tuo dixisti. Non permanebis in æternam spiritus

18

19

N. 2

meus

Colliquies Christi. Kaini & Abelis. 137

non sicut in celestibus de misericordia totaliter ab-
 1234. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

(X) Hodie est c. 33 v. 14.
 v. 24. Marc. 9. v. 44.

(Y) Hic est c. 33 v. 14.
 (Z) Hic est c. 33 v. 14.

debet excusari, quoniam. Unde & sic non iustificatus,
quam diu iustus. Iustus dicitur. Secundam viam iustitiam
delicti sui & plagam modus (1) peccata autem no-
stra quantum ad naturam sunt mala: tamen temporaria fue-
runt, & brevia, non totis temporis proposita. Unde non
videtur, quod iuste pro eis debeamus eternam penam re-
cipere. **CHRISTUS.** Quaecumque mortalis, cui peccata 26

qua non sequuntur penitentia, licet sit actu temporales
& finita, est tamen voluntate aeterna, propter quod ad
magnam iustitiam pertinet iudicari, ut nunquam
careant supplicio, qui nunquam voluerunt carere peccato.

CAIN. Credo quod plures sunt huiusmodi: damnatione
qui, licet peccassent mortaliter, tamen proposuerant vi-
am in melius mutare: sed morte praeventi sunt, anti-
quam id actu perficerent. Ergo isti in voluntatis pro-
posito non semper fuerunt in peccato, propter quod sal-
tem, secundum rationem tuam promissionem, non sunt
digni aeterno supplicio. **CHRISTUS.** Non potest vi-

ri dici, quod facere velit, qui quando facere potest, non
facit. Absque peccato autem non volunt excusari, qui in
peccato. Sed & quicunque labitur in iniquitate, 27
mortaliter peccat, in propria intentione peccandi, & sic
non potest viam, nisi adiutus a Deo. Unde et hoc
propositum, quod qui vult peccare, vult etiam peccan-
sequens in peccato manere, qui spiritus hominum est,
ut dicit propheta (2) spiritus vult mori non rediens,
scilicet per ipsum. Sicut si se aliquis in viam pro-

fieri vel, unde certe non posset, nisi a liberis ac aliis quæ-
set dici, quod in alio animi mienere voluit, quicquid
cunque aliis scilicet. **CAD.** Hec ratio tua non
plene mihi satisfecit. Nam multis, qui voluntatem
propositam aliud facere deliberaverunt, ab hoc soluta sa-
cere illud differunt, ut illud congruentius & ex pro-
fundi faciant. Et si mox & subita interitua accedit, tunc
quam faciunt illi, quod non voluerunt. Multis, qui et-
iam in peccato labuntur, ex hoc ipso facilius peccant,
quod se cogitant de ipsis peccatis penitentiam omnino
adhiberi, & cito de ipsis per misericordiam Dei, remissi-
onem esse sorturos. Unde non video, quod huiusmodi
sempre voluntati in peccato permanere, licet postea in
agendo tamen non negligentes. **CHRISTUS.** Ego loquor
tibi secundum voluntatem hominis, prout manifestatus per
opus, contra quam licet & villitia tua nulla sit, tamen
aliam responsionem adpreciam, que te magis ligabit. Co-
stat enim quod eo ipso aliquis mortaliter peccat, quod se-
neciam suam in creaturam constituit: quia & ad peccatum
vultu tota ordinatur. Ideo ex hoc ipso totam vitam
suam ordinat, & vellet perpetuo in peccato remanere, si
hoc sibi posset esse impune. Et idcirco, qui cum hoc
delinquunt, qui se fore vitiosum voluerunt, quippe hoc se
revere, ut fore suum, & vitiosum in vitio stantem permanen-
tem. **Pater.** Ego ipse peccata peccare, quam vitare.
CAD. Sicut quod est vitium, qui hic sunt, quidam multa
peccata commiserunt: quidam vero peccatiora, quidam
vero tantum unum, & in istis, qui tantum unum com-
miserunt, gradus & differentia sunt. Sed quod (fortas-
sis, quia) & peccatore in mortalium tuum & eius
altero,

Colloquium Christi, Caini & Habelis. 201

altero, quomodo ergo est iustus, quia omnes isti habeant
eundem penam, qui tantam habuerunt culpam non dif-
ferentiam? Certè si unus altero peccavit minus, levi-
ori pena fuit dignus. Ecce ego miserrimus unum pec-
catum commisi, scilicet quod fratrem meum inno-
centem occidi: & tamen tu dicis, quod in aeternum, sic-
ut ille, qui mille millia peccatorum fecerit, debet puni-
ri: ubi est iustitia tua? CHRISTUS. Vides quod
furor tuus oculos cecat, ut etiam in penis, quas patiens,
peccata tua non videris. (6) Quomodo enim ausus es
dicere; unum + peccatum commisi, qui in multis sce- 30
leratus fuisti? Numquid à memoria excidit, quod
Deo in oblationibus & muneribus tuus infidelis exstis-
tisti; Quod fratri tuo injuste invidisti: quod etiam in-
nocentem fraudulenter occidisti: quod de misericordia
mea finaliter desperasti? Sed de eo, quod de alio loque-
ris, satisfaci tibi; & primò de eo, quod quantitati
peccatorum non respondes penarum quantitas, secun-
dam dico et omnem peccatorum: sed potius secundum acer-
bitatem & gravitatem intentionum. Quod quidem ut
manifestum fiat, exemplum tibi adducam in + legibus 31
humanis, quæ licet fuerint ab hominibus constitutæ,
tamen quæcumque iuste sunt, ab ipsa mea sapientia di-
vinitus (scilicet, Definita) sunt, secundum quod di-
cit scriptura, Proverb. 4. (1) Per me Reges regnant, &
legum conditores iusta decernunt. Ideo enim secun-
dum

(1) Sed vide au. seq. 30. & in supra in disc. na. 116.
(2) Adhuc per cap. 2. per discurs.
(3) Hoc est cap. 8. v. 15. & 16. ubique Remus in spi-
cileg. cum Sapient. cap. 6.

dam interfluam. Quia qui plus vel gravius peccaverunt, habent etiam penam, quam illi qui minus, licet omnino sint æquales secundum durationem.

CAIN. Secundum legem humanam, cuius exemplum adduxisti, nullus qui non perpetuus est. Quod si sic, pena exilii vel servitutis saltem morte hominis terminatur: ipsa etiam pena transiens corporalis, et non momentanea est. Propter quod tu idem dixisti. Noli timere eos, qui corpus occidunt, possident autem ut habent amplius, quod faciant. (x) Sed ista pena nostra, quam patimur, neque per mortem aliquando finitur, neque ad momentum aliquando cessat, neque aliquando mitigatur. Unde nulla legis iustitia hanc penam nostram arguit esse justam.

CHRISTUS. Quod si pena civilis, quam dixeram esse perpetuam, non perpetuetur, ut dicis, dico quod est per accidens, scilicet quod homo non perpetuo manet: vel quoniam ipsa civitas defuit. Nam si homo perpetuo viveret, quoniam etiam est servitutis, quam lex humana infert, perpetuo in eo maneret. Quare cum causa vita vel civitas defuit, non possit. Idcirco et ipsa pena perpetua dicitur. CAIN. Curam est, quod si ita est, non potest esse deus, qui esse non vult, sed duxit, si etiam quando vellet penam nobilissimam erigere posset. Respondit, si etiam atrocissimi pœnæ innumabiles tales ut non intendit curare, sed de dominis in totis, ut etiam perpetuo manere optabilius & melius foret, tunc omnino id per dicitur & in nihilum redigere, quoniam ipse aeterna miseria est semper vivendum mori. Unde si ita vivere oportet, ut in hac miseria rei-

linguere nos debere. offeramus misericordiam nostram,
ut nos in meliorem redigas. Tu enim ipse di es, de
perditione (a) quod melius illi erat, servatum non fuisse
bono illi. Cuius rei. Non est dubium, quod
considera à magnitudine nostra, qui creatorem vestrum
offendisti, qui vos de nichilo fecit, et vobis altum ex-
spondi dedisti, unde meruisti perdere ipsum esse. quia
36 iuste et beneficium amittit, qui ingratus benefactori em
offendit. Credo etiam quod verum loquimur, vi-
licet quod magis velleis omnino non esse, quod in ta-
ta miseria semper esse. quia licet non sit secundum se
appetibile, non-esse, per accidenti tamen, in quo-
rum esset ablativum miserie, habet rationem boni,
quia verere malo est quoddam bonum. Iste valde
bonum est, non-esse, per quod miseria defuit esse.
Vocumptamen iustitia mea non requiritur quod ipse
vobis tollat in nichilum redigendo. Exigit etiam
mea misericordia, ut pena corresponsdeat culpe secun-
dum inordinationem, quæ invenitur in ea. Non e-
nim tanta est ususque inordinatio culpe, ut tollat
vel dampnet esse: vel potius præsupponat esse ad me-
rendam vel demerendam. Et uno non est pena or-
bita ab hac culpe ipsam esse, sed Lamentum ipsi penæ
nonquam defuit. Cuius. Nequequam latet nos,
quod si tu ab istis penis, misericordia tua nos eximere
poteris, quam patimur, totaliter vel exars, ipse ius-
titiæ tue in nullo prejudicari. tamen enim est ius-
titiæ iustitiam, si is et qui est verus dominus, et, do-

(a) Matth. 16. v. 24. Marc. 14. v. 30. (b) Salom. 1. c. 1. c. 1.
Salom. 4. v. 3.

nec rem suam cui vult, etiam illi, cui donat non
debeat, ex iustitia. cuiuslibet enim licitum est, of-
fensam in se commissam, remittere offendenti, licet non
possit remittere in alteram vel in communis item. Tu
ergo cum sis universorum auctor & dominus, & in
te omnis peccator peccet, potes, cui vel quibus vis, et-
iam peccatoribus indignis donare, vel plus de bonis,
& minus de malis, quam eis debeatur ex iustitia.
Nichilominus etiam ipsam penam in aliter relaxare
potes, nec in hoc contra iustitiam, sed præter iusti-
tiam faceres. Non ergo tue iustitiæ, quod ab his non
(fortassis Nos) liberes sed insuper etiam vitam cum
sanctis tuis nobis donec contrarium, vel adversatur li-
cet esset præter iustitiam, cum nobis non debeat.

CHRISTUS. Fatior sic esse, ut dicis, scilicet si ego
Judam proditorem vel quoscunque dampnatos salva-
rem, esset quidem præter, sed non contra ordinem
iustitiæ meæ. Quia possum, sicut vultis dominum o-
mnium & omne peccatum relaxare, & vitam æter-
nam donare, cuiuslibet mihi placet, (fortassis etiam) si
ei non debeat. Non possum tamen, proutdam ius-
titiam loquendo, de potestate nostra asserere, ut
debetur & beneficii gratia sit collata. Unde non pos-
sum iuste dampnare eum vel alium beatum, quod
cum iustitia dicatur per comparationem ad alterum,
contra ordinem iustitiæ esset, subtrahere aliam bo-
nam, quod ei debetur, vel quod exigit eius conditio.
Quamvis ergo liberare vos dampnatos non sit contra
iustitiam meam præsentis, esset tamen contra dispo-
sitionem, quæ vobis æternam præparavi, vox (µ)

(µ) Vox quædam deesse videtur.

scilicet

veniet et infirma est & falli nullatenus potest. Unde
 licet vobis quod dilectio iusto iustitiae, obstat iustitiae, &
 certitudo praesentiae & dispositionis aeternae. *Capitulum*
 39 Cum tua scriptura dicit, Quod tu non vis? moribus
 praesentibus, quod dilecti in perditione morientibus. Et
 ad quod istas parvas nobis miseris parastis? Videmus enim
 quod non est propter se volutum, vultus vultus, nisi
 propter aliquam necessitatem vel utilitatem. Sicut
 tua praedicatio vultus non est tam delectabilis, neque de-
 lectabilis de se habenda, propter quam nullatenus
 veniet hic in aeternam certitudo. *CHRISTUS* Quod
 vultus in me quaesitum a vultus & confessor vultus, quod se vultus
 vultus propter se habenda, parastis. Unde licet
 non delectetur in vultus vultus, delectatur tamen in vultus
 vultus. Item quod delectatur in vultus vultus, sicut scriptura mea
 dicit. Et labitur vultus, cum viderit vultus. Item
 delectatur in vultus vultus ad salutem in vultus vultus
 vultus vultus in finem. *Capitulum* Justitia tua
 in patris vultus in vultus commendat vultus, quando vultus
 vultus in vultus ad vultus correctionem convertitur.
 40 quod facit vultus in vultus. *Medicus* vultus qui facit
 vultus in vultus in vultus, quod vultus vultus in vultus
 vultus vultus in vultus, qui facit vultus in vultus
 vultus vultus in vultus. Et propter huc quodam vultus de-
 xis, quod vultus in vultus. In quo est vultus in vultus
 commendat vultus vultus, quo patris vultus est in vultus
 vultus, ut vultus in vultus vultus. Item vultus
 vultus vultus vultus vultus, qui in vultus vultus

10112

Colloquium Christi, Kaimi & Habelu. 207

correctionem omnium (=) accipiant. quid ergo est, quod dixisti, quod sancti tui gaudent & delectantur in pena nostri? nunquam licitum est in celo, quod nobis est in mundo, de aliena miseria refici & delectari. In mundo enim sancti tui afflictis compatiuntur, & tunc in celo, ut dicis, de nostris afflictionibus delectantur? Numquid, quare sancti sunt in celo, qui per crucem in mundo? In mundo enim inimici tui jubentur diligere, in celo enim amicos prohibentur odire: quomodo hoc sibi conveniunt? CHRISTUS. Sicut in hominibus, qui vivunt in mundo, secundum leges civiles, quædam pars sunt temporales, & quedam perpetuæ: & illæ quæ temporales sunt, aut correctionem eorum, qui sunt in civitate, etiam si non fuerint eis correctionis ipsorum. qui per penam a civitate confortati excluduntur: quæ pars non solum finis est correctionis, quando infliguntur, sed etiam quando terminantur. Sic etiam in isto seculo sunt quedam pars temporales & transitorie, quæ utiles sunt ad correctionem eorum, qui eo patiuntur, sicut foras in hoc seculo quedam necessitas, sicut a iuribus, sicut sunt verbera, quæ licet non valent ad purgationem nostram, sed tamen ad correctionem eorum, qui transgressi sunt mundum, quibus pro prophetis & scripturis in testimonio facti sunt. Tamen etiam post finem mundi sunt, qui non ad correctionem, quia tunc nulli peccati sunt, qui corrigi debent, & valent sicut fructus ad salutem.

Non una meorum gaudium & delectationem, quae vel-
dem de penis vestra delectantur, & semper. Sed non
non ex odio vel crudelitate, quia non gaudemus de ipse
penis secundum se, sed ratione aliquas impedit. Scilicet
et considerando in eis ordinem divinae iustitiae, & sua
liberatio est causa gaudii per se, penae autem per acci-
dens. Si autem ex odio vel crudelitate hoc esset, tunc
profecto gauderent secundum se & non ratione adven-
eti. Videmus enim, quod sancti viri, qui sunt in aera-
do aliquando gaudent de afflictionibus suis propriis. Si-
lunt ad iustitiam, scilicet propter meritum, secundum
idem. Quare gaudium excellimate, cum in temptationibus
varias incidimus. Et ita constat, quod si quis ex
odio vel crudelitate de propriis penis suis non gaudent,
ita nec de alienis. nec oportet, quod sicut afflicti ex com-
passione in mundo, ita vobis compatiatur. Et
is, quia ille, qui compatiatur alicui, vellet in alicuius
repelle. Sed sancti, qui sunt in aera, hoc de vobis
vult non possunt, quia vos non potestis ab eis liberari
& ad statum gloriae transferri sine praesidio iustitiae
meae, quod quidem non contingit debitis, qui sunt in
mundo. Non tamen esset & caritas vel caritas, quae
divinae voluntati vel iustitiae repugnaret. Et ideo san-
cti mei, in quibus est vera caritas & perfecta, possunt
compati afflictis, qui sunt in mundo: sed non possunt
compati vobis, qui estis in inferno. Unde cum nec mea
misericordia, nec eorum filii digni compassionis, non am-
plius. inquam: sed taceat & remaneat iudicium
& eorum maledictione. Tunc illis misereor, cum me-
reor, qui iudicantibus, Christus ad sanctos liberandos se

etiam in his, qui sunt in hoc mundo, et in his, qui sunt in futuro.

Hancque dicitur disceptationis, hactenus apud alios nondum à me visa auctor, quem antiquum & in theologia, nec non iuridici & philosophici versatum fuisse, ex multis edparet; licet quaedam inaccessa, à prima religione & latinitate aliena, aut à prima doctrinæ malè percepta, ex quibus cunctis, quod supri- 44 mum, eligendum & seculis aliquantulum commodum est, ceu antea memoratis, ut nonne moniti ex Pontificum numero dixisse ferant, plurimum referre, in quæ tempora, quæve homines eorumque virtutis cunctis. Quod vero ipsum argumentum & tractandi genus attinet, habemus similia fere in pandectis quæque divinis, puta in Iob, Judithæ & Tobie libris, ubi confert B. Luther præfationes, & choros meditationes. Et quomodo illius Beethelii locum 45 cap. 32. v. 21. explicent, quod nimis in se con- dicantur verba profana de modo inest, hæc ibi Oslandi notas marginales. In novo enim testamento reperitur exemplum conloquii inter divitem istum Epulonem & pauperem 46 Lazarum. Luc. cap. 16. quæ historia non solum

linguere nos debemus, ut servamus misericordiam salutem
 nos in nobilitate recipias. Tu enim ipse dixisti de
 perditione tua, quod melius tibi erat, se natum non fuisse
 bono ille. **QUI ESTUS.** Non est dubium, quod si
 consideras magnitudinem nostram, qui creatorum vestrum
 offendimus, qui vos de nichilo fecit, et vobis altum es-
 sendi dedit, unde meritis perdere ipsum esse. quia
 36 iusto et beneficium amittit, qui ingratus benefactorem
 offendit. Credo etiam quod verum loquimini, scilicet
 quod magis velletis omnino non esse, quam in tanta
 miseria semper esse. quia licet non sit secundum se
 appetibile, non-esse, per accidentem tamen, in prae-
 tium esset ablativum miserie, habet rationem boni,
 quia cavere malo est quoddam bonum. tunc valde
 bonum est, non-esse, per quod miseria desinit esse.
 Verumptamen justitia mea non requiritur quod esse
 vobis tollat in nichilum redigendo. Exigit enim
 mea misericordia, ut pena correspondeat culpae secundum
 suam inordinationem, quae invenitur in ea. Non e-
 nim tanta est cupiscuntque inordinatio culpe, ut tollat
 vel dampnet esse, vel potius, et supponitur esse ad me-
 rendum vel demerendum. Et tunc non est pena de-
 bita deus culpe ipsius esse, sed tamen in ipso poena
 nunquam deservit. **QUI.** Nequaquam laetioris
 quod si illi deus poenam misericordia tua nos erues, et
 poena, non patimur, totaliter rebus, ipse ju-
 stitiae vox in nulla praedicaret. Non enim est con-
 tra justitiam, sed is qui est verus dominus, do-

Colloquii Christi, Kaini & Habelis. 205

net rem suam cui vult, etiam si illi, cui donat, non debeatur, ex iustitia; cui libet enim licitum est, offensam in se commissam, remittere offendentis, licet non possit remittere in alterum vel in communitatem. Tu ergo cum sis universorum author & dominus, & in te omnis peccator peccet, potes, cui vel quibus vis, etiam peccatoribus indignis donare, vel plus de bonis, & minus de malis, quam eis debeatur ex iustitia. Nichilominus etiam ipsam penam totaliter relaxare potes, nec in hoc contra iustitiam, sed præter iustitiam faceres. Non ergo tue iustitiæ, quod ab his non (fortassis Nos) liberares sed insuper etiam vitam cum sanctis tuis nobis dones contrarium, vel adversatur licet esset præter iustitiam, cum nobis non debeatur.

CHRISTUS. Fateor sic esse, ut dicis, scilicet si ego Judam proditorem vel quoscunque dampnatos salvarer, esset quidem præter, sed non contra ordinem iustitiæ meæ. Quia possum, sicut verus dominus omnium & omne peccatum relaxare, & vitam æternam donare, cuiusque mihi placet, (fortassis etiam) si ei non debeatur. Non possum tamen, secundum iustitiam loquendo, de potentiæ ordinata auferre ei, cui debetur & beneficio gratiæ sibi collatæ. Unde non possum iuste dampnare Petrum vel alium beatum, quid cum iustitia dicatur per comparisonem ad alterum, contra ordinem iustitiæ esset, subtrahere alicui bonum, quod ei debetur, vel quod exigit ejus conditio. Quamvis ergo liberare vos dampnatos non sit contra iustitiam meam præscientiæ, esset tamen contra dispositionem, quâ vobis æternam præparavi, vox (μ)

(μ) Vox quædam deesse videtur.

scili-

79) Vaydla i shch. Lavrovskaya ...
 & C de panis. Joh. Akhunlik ...
 100.

conversus: & illi & ceteri dampnati in ditione suorum
ac sancti in ditione.

Hincque istius disceptationis, hactenus apud alios nondum à me visse auctoritatem, antiquam & in theologia, in etiam in iuribus & philosophicis versatam fuisse, & multis adparere; licet quaedam in universis a partibus religiose & latinitate aliena, aut à primis disceptatore male percepta, ex quibus & notis, quod sup- 44
mum, seligendum & seculo aliquid condan-
dum est, ceu antea multumque ut non mentem
ex Pontificum numero dixisse ferant, plenum
referre, in quæ tempora, quoque homines cu-
jusque virtus incidat. Quod verò ipsum ar-
gumentum & tractandi genus attinet, habemus
similia ferè in pandectis quoque divinis,
puta in Hiobi, Iudithæ & Tobie libris, ubi in- 45
fer B. Lutheri præfationes ac aliorum rationa-
tiones. Et quomodo istam Esaiæ locum
cap. 32. v. 21. explicent, quod & exemplum
dicantur verba profete de medio inferni, lege
ibi Oslandi notas magnas. In novo etiam
testamento reperitur exemplum colloqui in- 46
ter divitem istum Epulonem & pauperem
Lazarum. Luc. cap. 16. quæ historia cum sub
venit auctoris personis sit proposita, ante The-
ologum hodiernos inquirunt SS. patres Irenæus,
Tertullianus, Origenes, Athanasius, Ambro-
sius, Hieronymus, Chrysostomus, Augustinus,
& Theophrastus, quibus concertantes inter-

Colloquium Christi. Kadri & Habels. 178

Kadri & Habel. Uterque quoque dantes omnia
exadjectionem suam; prout et Melchior de la
Certe, dicitur in compendioso p. m. 215. & 217. E-
go hac vice benevoli lectoris aviditatem satis-
fecisse confido, utretia veluti superponendum
adjiciens dicta compilatoris ultimi codicis ma-
nuscripti, ubi paulo antè hanc incrementa 36
gradus peccati ac sequentia tandem perueni-
uit: *Postquam cogitationem, Cognationem, Con-
suetudinem, Delectationem consensum, Consuetudinem,
Actum consuetudinem, Conuersationem, Necessitatem
desperationem, Desperatio mortem,
Mors aeternam Damnationem.* Postea hos versu-
culos reliquit:

*Quod sibi quisq. serit presentis tempore vite,
Hoc sibi misceat, dum dicitur, factum.*

T A N T U M.

fili ipſi videtur in legiſlatione,
 Sed ad hoc dicitur, quod perſonę
 priuatę, quę nulla habet juridi-
 ctionem vel authoritatē, hęc pro-
 hibet occidere: legi autem vel mi-
 niſtro juſtitię præcipit occidere.
 Et ſic nō eſt contrarietas, quia nō
 eſt circa idem ſeu reſpectu ejusdē,
 Sed numquid aliquo modo pri-
 vatę perſonę licet absq; trāsgreſ-
 ſione occidere? Videtur quod ſic,
 ad minus in ſui deſenſionem, hoc
 enim jura permittunt, ſcilicet in-
 juriā propullare, & temperatō
 vim vi repellere. Item ex ordine
 charitatis debeo potius ſubveni-
 re vitę proprię, quā alienę. Un-
 de volentē me perimere, potius
 occidere debeo, quā permittē-
 re me occidi. Sed contra hoc vide-
 tur eſſe illud: Si quis te percufferit

in unam maxillam, praebe et aliam, *Matth. 5*. Et ideo dicunt quidam, quod nullo modo licet occidere etiam defendendo, maxime autem viro perfecto. Idem videtur esse opinio Anselmi. Nec secundum eos debet opinari, quod me occisurus sit, si cum non occidero: sed quod Deus praestabit mihi auxilium vel evasione aut fugae beneficium. Alii volunt, quod in suam defensionem liceat occidere, eo quod lex occidere iubendo vel saltem permittendo talem defendentem se, in dicto casu iudicem constituit in adversario. Unde ipsum vice legis interligit: unde lex praebendo auctoritatem excusat à peccato. Hoc tamen intellige, si necessitas est inevitabilis: quemadmodum si reperi-

scit

ferit ad verlarium, & fugerit, vel
percutere destiterit, eum reper-
cutere non licet, vel sequi fugiens
rem: quia hoc non fieret ad pro-
pulsationem injuriæ, sed ad ultio-
nem, quæ spectat ad solum judi-
cem. Et respondent isti ad illud
Matthæi, quod illud continet
consilium, non præceptum.

Et nota hic, quod homicidium
multis modis fieri dicitur. Fit
enim quandoq; sola Mente, per
odium fratrem. Unde apud
Johannem exstat: Qui odit fratrem
suum, homicida est. 1. Joh. 3, item
pravum Exemplum relinque-
do. Hinc dicit Gregorius: Tor-
mentibus digni sunt, quot pravi-
tati exempla reliquerunt. Item
Lingua, & hoc tripliciter: vel scia-
licet contra legem quemquam
mor-

mortis ad iudicando. Unde dicitur, David Utinam percussissem gladio: quia mortis dolorem & insultum ad iudicavit 2. Reg. 1. 2. Vel mentiendo, unde alibi: Os peccatorum mentitur, occidit animam. Sap. 1. Vel equitatem detrahendo, unde Beatus Hieronymus inquit: Quis detractor uno ista tres animas interficit; suam scilicet & illius, de quo detrahit, quia sibi forsitan propitius non moritur vel damni irreparabilis suam leti ratione patitur & acquirit. Item fit homicidium manu, quaecumque scilicet perceptione exteriori, sive per gladium sive per venenum sive per aliam penam. Item fit homicidium per subtractionem Vitae, scilicet corporis. Unde Ambrosius: Palce fame moriurem, quod si non palcis, occidis. Sive vitas subtractione, id est, verbo Dei. Unde Ezechiel: si loquente me ad impiū &c. ut avertatur à via sua impia &c: & ipse impius in iniquitate sua moriatur, sanguinem ejus de tua manu requiram c. 3. Unde versus:

*Exemplum, Mens, Lingua, Manu, subiecto
V. 1. 1. 1.*

Corporis & anima dicitur facit Homicidium.

6-2-1

